

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 54

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 25 d'octubre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears a favor de mantenir l'horari d'estiu..... [2973](#)

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 14638/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de Conservatori de Música de Maó.. [2973](#)

2) RGE núm. 14614/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a empreses culturals... [2974](#)

3) RGE núm. 14612/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a normativa en matèria de policies locals interins.. [2976](#)

4) RGE núm. 14635/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estabilitat laboral dels policies locals interins..... [2977](#)

5) RGE núm. 14634/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pèrdua del 70% de les rutes aèries de Menorca al final de temporada.. [2978](#)

- 6) RGE núm. 14636/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a influència del Govern sobre l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears.. 2979
- 7) RGE núm. 14639/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dotació de més recursos per a la unitat de psiquiatria infantil i juvenil d'Eivissa.. 2980
- 8) RGE núm. 14643/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a despesa sanitària per a hospitals.. 2981
- 9) RGE núm. 14646/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a eliminació dels barracons escolars... 2982
- 10) RGE núm. 14617/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a S'Albufera de Mallorca... 2984
- 11) RGE núm. 14637/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avançament de la PAC.. 2985
- 12) RGE núm. 14616/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a vaga de Serveis Ferroviaris de Mallorca.. 2986
- 13) RGE núm. 14642/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a modernització i qualitat turística.. 2986
- 14) RGE núm. 14647/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pèrdues d'aigua.. 2988
- 15) RGE núm. 14784/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Constitucional que deroga l'abolició de la tauromàquia.. 2989
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 14330/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria tributària.. 2990
- III. MOCIÓ RGE núm. 14564/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10508/16... 2996
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 2687/16**, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista i Podem Illes Balears, relativa a proposta de creació d'una ponència d'estudi per a la regulació dels clubs socials de cànnabis (CSC) i de l'ús terapèutic del cànnabis... 3006
- 2) RGE núm. 5481/15**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a rescat de la concessió del túnel de Sóller... 3016
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Començam.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears a favor de mantenir l'horari d'estiu.

Abans de començar el debat del primer punt de l'ordre del dia sotmetrem a consideració de la cambra la Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de mantenir l'horari d'estiu.

A continuació la secretària primera procedirà a la lectura de l'esmentada declaració.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Declaració Institucional a favor de mantenir l'horari d'estiu.

“El Parlament de les Illes Balears es fa ressò del moviment social impulsat per la Plataforma Illes amb Claror que reclama no fer el canvi d'hora previst per a finals d'octubre ja que la situació geogràfica de les nostres illes és la més oriental de l'Estat espanyol i, per tant, de les més afectades per aquest canvi.

Illes amb Claror ha posat en marxa una campanya amb la qual pretén adaptar el cicle vital i diari de la societat balear a les hores de sol. Per tant, la proposta no té a veure amb un tema identitari o de diferenciació cultural, sinó per evitar el malbaratament energètic i aprofundir en la racionalització d'horaris.

La decisió de pertànyer a un fus horari determinat, com el de Greenwich, respon a decisions polítiques de caire industrial totalment obsoletes a dia d'avui. La societat moderna, en constant canvi i evolució, necessita que les hores de sol s'adaptin al seu temps lliure.

Les Illes Balears són les primeres en veure la sortida del sol, però també les primeres en veure com es pon. La diferència que pot arribar a haver-hi entre la comunitat gallega, que és la darrera que veu desaparèixer el sol, i la balear és de cinquanta minuts.

Es tracta de tenir un horari lògic, racional i natural per treure el màxim benefici a un recurs tant apreciat com és el sol.

Els beneficis que aportaria no canviar l'hora a l'hivern i mantenir l'horari d'estiu, òbviament, a part de gaudir de més claror quan s'acaben les obligacions diàries (feina, universitat, escola...), són molt més elevades en diferents àmbits, com poden ser el sanitari, econòmic, social i familiar.

La llum solar és clau per a la nostra salut i el nostre estat d'ànim. Com és sabut a l'hivern es redueixen les hores de llum de manera natural, si a més li afegim el canvi d'horari “polític” produeix una disminució encara més accentuada d'aquestes hores de sol minvades. Això repercuteix de manera negativa sobre la salut de les persones (depressió, insomni i moltes altres alteracions). En tenir més claror solar durant el temps lliure promou que es duguin a terme més activitats a l'aire lliure, amb

el consegüent augment de la pràctica d'esports a l'aire lliure, disminució de les hores de consum televisiu.

També tendria repercussions econòmiques importants, com és la reducció del consum d'electricitat; augment de les vendes del petit i mitjà comerç, que no es faci fosc tant d'hora a l'hivern incentivaria la gent a sortir de casa i consumir al petit i mitjà comerç; desestacionalització turística i, per tant, disminució de l'atur a causa de l'ocupació turística durant tot l'any.

No ens podem oblidar que facilitaria la conciliació familiar i laboral, fomentant la igualtat i la corresponsabilitat. Cal recordar que Espanya es troba a la cua d'Europa pel que fa a la conciliació.

Amb poques paraules, millorariem la qualitat de vida de la societat balear.

Per tant, aquest parlament es posiciona a favor de la petició social impulsada per la Plataforma Illes amb Claror de mantenir l'horari d'estiu i demana al Govern espanyol que tinguin en compte les particularitats geogràfiques de la nostra comunitat a l'hora de definir un horari més racional i conciliador. Així mateix, demanam que impulsi una nova cultura del temps a les organitzacions a favor dels models més eficients i productius.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar aprovada per assentiment la declaració? Manifestat l'assentiment, queda aprovada la Declaració institucional per mantenir l'horari d'estiu.

(Aplaudiments)

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 14638/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de Conservatori de Música de Maó.

Primera pregunta, RGE núm. 14638/16, relativa a projecte de Conservatori de Música de Maó, que formula la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margaret Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, presidenta, bon dia a tothom. Aquests dies Menorca és d'actualitat per la possible ubicació del Conservatori de Maó, o de Menorca. De fet, es podria dir que hi ha tres punts de vista: per un costat, tenim l'APIMA la qual presenta un estudi per a la seva possible ubicació i on, de forma molt positiva, ens dóna vint ubicacions diferents, tenint en compte una sèrie de criteris, com puguin ser la seva superfície, si és un edifici aïllat o no, si té aparcament específic o si està prop de l'estació de bussos.

Per l'altre, tenim l'Ajuntament de Maó, que ja té molt clar que vol que sigui a la Sala Augusta, rescatant la idea de fa uns anys enrere.

I per l'altra banda, i finalment, tenim la postura del Govern, de la conselleria, que dona pals de cec amb la ubicació o si serà una reforma o serà de nova construcció, si serà per a l'any 2017 o si serà abans que acabi la legislatura.

Ho dic perquè vostè, Sr. Conseller, el passat mes de novembre va assegurar en seu parlamentària que la millor solució seria la Sala Augusta i que donaria una resposta pel desembre, tant a la comunitat educativa com a l'APIMA. Ja ha passat gairebé un any i amb aquests fets demostren que no ho tenen clar, perquè la setmana passada la presidenta a Menorca va fer unes declaracions dient que el Conservatori seria nou, però no va concretar cap tipus de data.

Des del Grup Parlamentari ens demanam: a quin lloc quedarà l'ajuntament com l'APIMA? Els faran cas o no? Faran més cas a l'ajuntament o faran cas a l'APIMA? Només faran cas a l'ajuntament per qüestions polítiques, perquè hi ha un pacte? Estudiaran les alternatives que ha presentat l'APIMA?

A més, demà hi ha una votació i ja la votació dona clar que no... segurament, perquè tampoc no ho puc dir a ciència certa, però que sortirà, perquè la majoria està en contra que sigui a la Sala Augusta, perquè la Sala Augusta, tal com és l'edifici és molt difícil per qüestions tècniques.

Per aquest motiu, Sr. Conseller, li deman, què decidiran finalment? Quan es farà el projecte? Quan calcula que pot ser el funcionament? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors. Sra. Diputada, què varen fer vostès la legislatura passada amb el tema del Conservatori? Res, res de res de res, i ara resulta que...

(Alguns aplaudiments)

... ara resulta que vostès volen agafar la bandera del Conservatori de Menorca, no de Maó, de Menorca, i, per tant, nosaltres sí que donarem una resposta concreta al que vostè demana.

En primer lloc, aquí no hi ha cap contradicció ni hi ha pals de cec, aquí, de qualque manera, i això sí que era un acord amb l'Ajuntament de Maó, perquè l'únic solar que tenim o l'únic element que tenim per fer un conservatori, és la Sala Augusta, no hi ha altra proposta, no tenim oficialment altra proposta. Per tant, nosaltres, en aquests moments, i tenim properament una reunió amb la direcció i també amb l'APIMA del Conservatori, farem una reunió per expressar i per saber, per copsar quina és l'opinió en aquest sentit.

Però nosaltres en aquests moments la nostra postura parteix de la Sala Augusta, i nosaltres ens comprometem a l'any 2017 a tenir el projecte i per això farem un conveni d'acord amb la Conselleria de Territori, d'Ordenació del Territori, amb la Conselleria d'Educació per tal d'entre tots intentar fer el projecte que millor doni resposta a les necessitats del Conservatori.

A més, volem fer aquest projecte amb la participació de la comunitat educativa, no farem un projecte que no tengui res a veure amb el que pensa la comunitat educativa.

I també, si realment resulta que hi ha altres propostes que ha fet l'APIMA, unes vint... en fi, jo les vull veure, s'estudiaran i això, d'acord amb l'Ajuntament de Maó, que en definitiva és el que ha de donar una resposta sobre el tipus de solar, nosaltres les estudiarem. Nosaltres no rebutjarem res, però mentre no tenim res, no tenim res, nosaltres partirem de la Sala Augusta, perquè, a més, i en això estam d'acord, també té a veure amb el model de ciutat que vol l'Ajuntament de Maó.

Nosaltres en aquest sentit tenim clar que hem d'anar en aquesta direcció, per tant, no hi ha pals de cec; tenim clar que hem de donar una resposta, la donarem; tendrem una reunió properament amb el conservatori professional de..., amb la comunitat educativa del Conservatori Professional de Menorca i farem les passes per donar una resposta en aquest sentit; farem el projecte i, a partir d'aquí, farem les fases per tal de fer la seva construcció.

Si resulta que la Sala Augusta no és l'adequada, s'estudiarà, però de moment aquesta és l'única proposta que nosaltres tenim. Sobre la resta, en aquest moment no tenim res i nosaltres sempre hem respectat la comunitat educativa, cosa que vostès no poden dir d'aquesta manera.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 14614/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a empreses culturals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 14614/16, relativa a empreses culturals, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la Cambra, públic en general. Partint de la idea que la cultura és un eix fonamental per dirimir el model del país al qual aspirem i a la llum de les dades de l'estudi encarregat per la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports sobre empreses culturals, quines actuacions té prevista aquesta conselleria? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Bon dia, Sra. Presidenta. Sra. Maicas, des de la Direcció General de Cultura hem elaborat dos estudis: un sobre l'accés de la ciutadania a la cultura i als hàbits de consum, per analitzar sobretot la demanda dels productes culturals, i un altre per l'impacte econòmic del mateix sector, per tant per analitzar un poc l'oferta.

Des del Govern apostam per fer un procés participatiu per definir el pla de cultura i abans creiem necessari tenir aquesta fotografia objectiva amb dades concretes sobre la cultura i els hàbits de consum i, com he dit, l'impacte econòmic de les empreses culturals.

Ara tenim la recopilació de dades i serà el punt de partida per treballar conjuntament amb els sectors i definir les futures polítiques culturals per dur a terme i sobretot cap on hem d'enfocar-les a llarg termini, no només dins aquesta legislatura, sinó per definir un pla de cultura molt més a llarg termini.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera. Efectivament, pensem el mateix, tornem a girar al voltant de la iniciativa privada, instituts i fundacions, els projectes de presència de la projecció de la nostra identitat al món han de ser iniciatives de gestió pública. La promoció externa sense una estructura que garanteixi una selecció de qualitat i participació horitzontal passa a ser donar suport a un cúmul d'interessos i clientelisme amb la indústria, la política i ens privats.

De les dades del seu estudi es desprèn, a més, la situació de crisi que travessa el sector cultural amb molta precarietat. Com espera la consellera millorar la situació de les treballadores i treballadors de la cultura?

Per una altra banda, considerem essencial desenvolupar -tal i com ha dit- el Pla sectorial de la cultura tal i com varen anunciar per tenir un coneixement complet i saber cap on haurien d'anar les polítiques culturals. No es tracta únicament de reivindicar recursos per a aquest sector, sinó que, a més, principalment és assenyalar la necessitat d'accions que generin activitat, creixement i una major difusió cap al conjunt de la societat. A més a més, existeixen fórmules per dinamitzar i incrementar la participació de la societat en la cultura com són la política fiscal, la Llei de mecenatge, un marc jurídic eficaç que permeti el desenvolupament de les indústries culturals en el nou entorn digital.

Creiem que hem d'aprofitar aquesta situació una mica més favorable que la corresponent als anys anteriors per apropar-nos, com a mínim, al nivell corresponent als anys 2008-2009,

però per això resulta imprescindible una política clara que -insistim- no té tant a veure únicament amb l'increment de les partides pressupostàries com amb definir una estratègia clara.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Compartim en part el que ha assenyalat la Sra. Diputada, però tenim molt clares les nostres polítiques i des del primer dia les hem començades a aplicar: per una banda, és apropar la cultura a la ciutadania, per això hem posat des del primer dia reforç als centres públics creant un programa didàctic per a cadascun dels centres adreçats a escolars i també a jornades de portes obertes a la ciutadania.

Per posar un exemple, per l'Arxiu del Regne de Mallorca han passat 800 alumnes amb un total de 18 visites i pel Museu de Mallorca han passat 32 visites guiades amb un total de 1.102 alumnes, a més de fomentar el programa didàcticocultural de "Viu la Cultura" que el curs 2013-2014 arribava als 34.684 alumnes i el passat curs 2015-2016, amb un augment d'incorporació d'activitats culturals d'un 20%, hem arribat als 66.574 alumnes. Així com també hem promogut el vessant social de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears amb concerts gratuïts al Born, a hospitals, a la presó, amb concerts familiars.

Per altra banda, un altre punt de les nostres polítiques és, sobretot, reforçar el sector cultural amb polítiques equitatives i defugir de polítiques clientelistes i promoure la mobilitat dins el territori cap a fora de les nostres empreses culturals. Exemples d'açò són les polítiques que hem aplicat, les subvencions amb criteris de publicitat i concurrència, circuits TalentIB, la Fira B, la promoció a fires d'àmbit estatal i a l'estranger, la incorporació a l'Institut Ramon Llull, el conveni amb l'ATB per promoure la nostra cultura a fora i a dins, també col·laboram amb les activitats culturals desenvolupades per altres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Mateu, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

...entitats com la Fira FIET....

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.3) Pregunta RGE núm. 14612/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a normativa en matèria de policies locals interins.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 14612/16, relativa a normativa en matèria de policies locals interins, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia a totes i a tots aquí presents a la Cambra.

Molt bon dia, Sra. Consellera, crec que ja enyorava que li fes una pregunta, però sí que li diré que no... que no acabi els arguments perquè després ve el Partit Popular darrera jo, que crec que sí que... imagin tendrà més arguments de part interna.

Bé, passam al tema que sí ens ocupa, sabem que des de l'any 2004 amb l'aparició de la policia local turística la policia local ha sofert un canvi de direcció imparable.

La precarietat en la contractació d'agents de la policia local a les Illes Balears ha provocat la situació insostenible actual i ha arribat a contractar quasi el 30% de la plantilla interinament, una vegada per culpa d'uns i una altra vegada per culpa d'altres. La qüestió és que cap govern no ha sabut posar fi a aquesta situació que dura més de deu anys. Han aparegut lleis i decrets que no han solucionat res, més aviat tot el contrari.

Així doncs, ens trobam amb un panorama actual on conflueixen diverses situacions crítiques: la primera és la possibilitat molt propera de la jubilació dels agents de la policia local a seixanta anys, crec que sí que provocaria una mancança de dotacions policials.

La segona, una recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears amb la qual l'exercici de l'autoritat queda limitat als funcionaris de carrera i exclou els funcionaris interins, a causa de la nova redacció tant de l'article 93.3 com de la disposició derogatòria de la Llei de bases del règim local 27/2013.

I la tercera, i no menys important, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea va dictaminar el dret a indemnització dels funcionaris interins pel fet de l'abús de la temporalitat i l'excés en el temps de les contractacions i els equipara a treballadors indefinits del sector privat, situació que a les Illes Balears resulta prou alarmant.

Per tant, consideram que és necessari prendre mesures urgents i extraordinàries sobre la figura interina en tots els àmbits i sobretot, pel comentat anteriorment, en el col·lectiu de les policies locals de les Illes Balears.

Per tant, en quin estat es troba la tramitació del canvi normatiu anunciat en matèria de policia local respecte dels policies locals interins? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, bon dia també als representants de la Plataforma per la dignitat i estabilitat dels policies locals de les Illes Balears.

Sr. Diputat, no crec que acabi els arguments, crec que en tenc abastament.

Primer de tot, agraeixo la pregunta perquè així li puc explicar de primera mà el que fa el Govern en aquest tema. En primer lloc, és veritat que hi ha un problema amb el tema dels interins, tenim uns 500 interins a Balears creats per, com molt bé vostè ha explicat, des de l'any 2005 en què es va crear la legislació que va permetre contractar interins els cossos de policia local i, per altra banda, tenim un problema que és que els ajuntaments no tenen estabilitat en les plantilles de policies locals amb tot un problema que crea això dins el model de policia local.

Per això nosaltres, aquest govern, de forma valenta -vull destacar- fa un any es va posar a fer feina a modificar la legislació per combatre tot aquest problema. Per una banda, tenim un esborrany de llei fet, que evidentment encara es treballa amb els ajuntaments i amb els sindicats i que, properament, esper poder presentar als grups, ja amb un esborrany fet, on el que es treballa és això: precisament que es creï un model de policia més de proximitat, on la fidelització i l'estabilitat de les plantilles sigui l'element clau i, a més, també, es crea una comissió d'ètica, es millora la coordinació de policies locals. Però, com he dit, l'element clau de la reforma és l'estabilització i fidelització de plantilles, per tal de crear un millor model de policia local, sobretot de més proximitat, i amb valors ètics, que hem trobat a faltar aquests anys.

Com li he dit, tot això es fa amb consens, amb diàleg, es fa un diàleg i es cerca el consens amb tots els agents implicats.

Per tant, el que sí li he de dir és que el Govern no contracta, no és qui s'encarrega de contractar, sí de crear la normativa que relaciona coordinar i formar els policies locals. I sí que també aquesta legislació que preparam el que farà és posar eines, donar eines als ajuntaments, per facilitar que puguin integrar tots aquests policies interins que actualment es troben en els cossos de policia, però sempre acomplint la legislació evidentment, però sí que el Govern amb aquesta legislació aprofitarà tota la seva capacitat i marge d'actuació per augmentar l'estabilitat.

Recordar també que el que ha agreujat aquest problema aquests anys són les limitacions o les restriccions pressupostàries i de reposició de la normativa estatal, bàsicament la del Sr. Montoro.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, Presidenta. Bé, gràcies consellera per la resposta. Vostè m'ha dit que ho negocien i ho consensuen, però, a part d'això, sí que m'agradaria que les aportacions fetes pels sindicats ho han estat acceptades pel Govern o..., (...) que vostè m'ha contat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Com li he explicat, encara treballam i ultimam aquest text, tenim reunions tant amb ajuntaments com amb sindicats. Crec que hem d'adoptar una solució que satisfaci tothom i, per tant, evidentment incorporam modificacions, o treballem amb els sindicats possibles modificacions, però encara no tenim aquest text definitiu. De seguida que sigui definitiu, evidentment es comunicarà als representants sindicals, als ajuntaments i també als grups parlamentaris. Però l'important és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera el seu temps s'ha exhaurit.

I.4) Pregunta RGE núm. 14635/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estabilitat laboral dels policies locals interins.

Quarta pregunta RGE núm. 14635/16, relativa a estabilitat laboral dels policies locals interins que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia Sra. Consellera, bon dia a tothom. Des del Grup Parlamentari Popular volem insistir en aquest tema, perquè ens pareix greu i les seves respostes, com sempre, són embullades i poc clares. Hi ha més de 500 policies locals interins a les Balears que necessiten estabilitat a la seva feina.

Sra. Consellera, fa més d'un any, un any i mig que governen, i l'únic que fan és dir que volen un nou model de policia local, enrocar-se en un nou esborrany de llei i no donar solucions al sector. No escolten ni els representants dels policies, ni els sindicats, ni les plataformes d'interins que s'oposen rotundament a la solució que donen, perquè això suposaria que tots els afectats haguessin de fer un procés llarg

de convocatòria, conforme preveuen en aquest esborrany de llei. A més, enlloc de cercar una solució ràpida, com li diuen aquestes plataformes i els sindicats, l'únic que fan és convocar nous concursos de policies locals, 50 places més que se sumaran a als 500 que ja tenim.

Sra. Consellera, això no és una solució ràpida i urgent, com li demana el sector. Li vull recordar com li han dit, que aquesta situació és especialment greu precisament perquè hi ha unes sentències, sobretot del Tribunal Superior de Justícia de Balears, de juny de 2016, que aquesta legislatura agreuja aquest problema, precisament perquè els policies interins no poden fer feina en l'exercici d'autoritat que tenen els policies funcionaris de carrera, la qual determina que les seves actuacions poden ser anul·lades, i després perquè també els ajuntaments que contractin aquests policies interins, també es poden trobar en una situació de dificultat per incomplir les disposicions dictades per la justícia.

Per tant Sra. Consellera, no s'enroqui en un nou projecte de llei, no s'enroqui en dir que fa consens i diàleg, perquè no dona la solució que li demanen la plataforma i els sindicats que representen els policies, i ens contesti: quina solució ràpida i urgent pensa donar a aquest sector?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Núria Riera, crec que hauria de mesurar o repensar les paraules que ha dit, qui no ha fet consens ni diàleg aquest temps crec que és vostè i el Partit Popular que ha governat aquests 4 anys. Precisament nosaltres treballam un esborrany de llei amb els sindicats i amb els ajuntaments, que són els que es veuen afectats per aquesta modificació.

Però li diria més, vostè a l'any 2013 va modificar la llei, ja hi havia el mateix nombre d'interins, què va fer? Em pot explicar què va fer el Partit Popular a l'any 2013, quan també va modificar la Llei de coordinació de policies locals? No fa més que dos anys això.

(Algunes aplaudiments)

Per tant, el problema no es va solucionar. Aquest Govern sí que encara la solució i evidentment treballa amb els sindicats, amb les plataformes dels sindicats o dels representants sindicals i també amb els ajuntaments que estan afectats per això. El problema generat no ve d'ara, com se suposa, vostè el coneixia a l'any 2013 i ve de l'any 2005, quan el Sr. José María Rodríguez, ja va crear la figura dels interins i va crear alguns altres problemes més a policies locals que ara van sortint aquests dies.

Per tant, nosaltres sí que enfocam el tema de fidelitzar, d'estabilitzar plantilles amb la nova forma d'accés que tindrà la llei, de forma que s'acabarà amb els interins, la forma d'accés que tindrà a partir d'ara amb aquesta llei ja no generarà més interins als cossos de policia local. I a més, sí que també treballam una proposta de com poder integrar aquests interins que hi ha actualment en els ajuntaments, però sempre d'acord amb la legalitat. I vostè, que ha estat també directora de Funció Pública i consellera d'Administracions Públiques, ben bé sap que hem d'acomplir la llei per poder estabilitzar, seleccionar i formar la gent.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

No en faré ús. Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 14634/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pèrdua del 70% de les rutes aèries de Menorca al final de temporada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 14634/16, relativa a pèrdua del 70% de les rutes aèries de Menorca al final de temporada, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Bon dia conseller, el passat dia 3 d'octubre sortia a la premsa local de Menorca la notícia que Menorca tenia una reducció del 70% de les connexions aèries al final de temporada. Les dades que publicava la premsa eren que, per exemple, Mallorca passava de 157 vols a 100, el que suposava una davallada d'un 36%; Eivissa passava de 78 a 44, amb una davallada d'un 43%, i Menorca de 59 a 18, amb una davallada del 70%.

Ha passat el que ha passat cada any, que la reducció a Menorca ha estat més grossa i a més, amb menys connexions. Al final quedam el mes d'octubre, el mes d'octubre comença l'hivern a Menorca i ens quedam només amb 4 connexions amb la península.

El problema de la connexió aèria és un dels problemes més greus que té Menorca i un dels principals que sempre surt a debat. Per açò li demanam quines accions concretes pensa adoptar el Govern per pal·liar, o per solucionar aquest problema enguany? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El pessimisme seu no té límits, Sr. Lafuente, vostè és capaç de veure fins i tot en una molt bona temporada turística, reconeguda per tothom, vostè és capaç de veure fins i tot problemes i elements de negativisme. I si açò ho mescla amb una confusió de dades, el du a treure aquestes reflexions que feia ara vostè, ha confós rutes aèries amb connexions aèries. No és el mateix i si compara xifres, evidentment s'equivoca.

Li diré les dades de les rutes aèries del mes d'octubre: agost 2016, d'enguany, 72 rutes, agost 2016, 66 rutes. Açò representa una disminució d'agost a octubre del 9% i és lògic evidentment que hi hagi una reducció del 9%. Però facem la comparativa respecte dels octubres d'anys anteriors, si vostè fos un poc rigorós és el que hauria de fer.

Vostè va ser conseller del Govern Bauzá, el millor any seu, el 2014, el mes d'octubre 54 rutes. Aquest any 2016, 66 rutes. Açò representa un increment d'un 20% en 2 anys de rutes el mes d'octubre, amb molts més passatgers. Per tant, deixi i abandoni aquest pessimisme, aporti un poc d'il·lusió, que és el que necessita tothom, si de ver volem enfortir l'economia de Menorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller, no es tracta d'una qüestió d'il·lusió o de pessimisme, la meua pregunta no era gens pessimista, era una realitat de les dades concretes que es publicaven a la premsa i de la situació de rutes el mes d'octubre, especialment de la connexió aèria de Menorca a l'hivern. I crec que vostè no em podrà negar que la situació de les connexions aèries de Menorca a l'hivern continua essent una situació molt complicada.

Vostè em treu les dades del mes d'agost, jo estic molt content i tot el Grup Popular està molt content de la bona temporada turística, però el que li plantejam és una altra cosa, és la situació en què queda a l'hivern Menorca.

I vostè, quan eren a l'oposició, el Grup Socialista en especial, era especialment reivindicatiu en aquest tema de les connexions aèries a l'hivern de Menorca. Li vull recordar que el mes de setembre de l'any 2012 van presentar una PNL a aquest parlament i demanaven que s'estudiés la possibilitat de la declaració de servei públic amb Barcelona.

Jo esperava que vostè em digués qualque qüestió de com pensava solucionar o com pensaven contribuir a la millora de la connexió aèria a l'hivern. Açò era abans una raó d'Estat, era un problema d'Estat, les connexions aèries, era una qüestió de

dignitat, i a l'hora de veritat el que ha passat és que realment les úniques declaracions de servei públic, les úniques accions concretes que s'han fet per millorar la connexió de Menorca a l'hivern han estat fetes pel Grup Popular. Vostès molt de parlar, però a la hora de la veritat cap acció concreta. Jo li deman quina acció concreta pensa fer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

...i per ara no me n'ha dita cap.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Sr. Lafuente, continua confonent connexions amb rutes, i açò ja ho hauria de tenir aclarit. El mes d'octubre encara és temporada, encara és temporada, acaba dia 29 d'octubre, i açò vostè també ho hauria de saber. Per tant si vol formular una pregunta respecte de cara a futur en parlam, però el mes d'octubre els nombres són claríssims i no són per a res els que vostès ens deien.

Li diré més; fins a 29 d'octubre les previsions d'AENA Aeroport de Menorca són que passin per l'aeroport 275.000 passatgers. Mai el mes d'octubre no havíem superat els 200.000, mai el mes d'octubre no havíem superat els 200.000, i enguany n'hi haurà 275.000. Açò representa un increment d'un 19,16%. Per tant, sí, el mes d'octubre, aquest mes d'octubre, aquest mes d'octubre ha estat un bon mes; açò és el que ens demanava vostè, i ha estat un bon mes, sí, si ho comparem amb els anys anteriors. Que ha de ser millor i hem de fer més feina? I tant que sí!, però reconegui almanco, abandoni el pessimisme i reconegui almanco que açò representa una molt bona dada. Mai no havíem superat els 200.000 passatgers i aquest any n'hi haurà 275.000. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 14636/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a influència del Govern sobre l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 14636/16, relativa a influència del Govern sobre l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sra. Consellera, ¿hasta qué punto ha influido el Govern en el cambio de criterio de la Abogacía de la CAIB en el denominado caso Ópera?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gómez, la posició d'aquest govern és i serà sempre la mateixa en els casos de corrupció, que és lluitar fins al final perquè es puguin recuperar els diners públics que alguns van malversar, i perquè es depurin les responsabilitats dels culpables.

I en relació amb el cas concret no és que el Govern influeixi o deixi d'influir en les seves direccions generals, és que el Govern dirigeix les seves direccions generals i cada conselleria ho fa, com no pot ser d'altra manera, faltaria més, és la responsabilitat política de qui governa. El ministeri públic es va pronunciar en el sentit de mantenir l'acusació contra l'expresident Jaume Matas i es va decidir estudiar si hi havia la més mínima possibilitat de poder continuar amb aquesta acusació, i va existir aquesta possibilitat amb l'adhesió a la petició del Ministeri Fiscal, per cert, una adhesió que ja ha estat acceptada pel jutjat d'instrucció i a més a més ja s'ha obert judici oral contra l'expresident Matas.

Per cert, Sr. Gómez, ens podria aclarir si vostès volen arribar fins al final en els casos de corrupció sí o no?, perquè veig que només em fa preguntes quan en teoria, segons vostès, no hi hauria d'haver causa d'acusació. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, el Partido Popular quiere que se llegue al fondo de todos los casos, evidentemente; de hecho en la pasada legislatura desde luego la Abogacía actuó desde luego con bastante más imparcialidad que está actuando en esta legislatura. Ustedes han conseguido tener una abogacía totalmente politizada, y si no ya me dirá que la Sra. Aguiló, sólo en 14 días al frente de la Abogacía, ha hecho o ha conseguido que la Abogacía cambie el criterio que venía manteniendo desde el día 6 de junio de 2011, gobierno del Sr. Antich. Es decir, en 14 días ha conseguido que cambie el criterio la Abogacía.

(Algunes aplaudiments)

Aunque yo le diría que más que cambio de criterio parece que es una adhesión forzosa a la acusación del fiscal, porque realmente la Abogacía no argumenta ese cambio de criterio, sólo se supone que ante la falta de argumentos jurídicos y ante la presión del Gobierno lo único que emite es un informe diciendo que se adhiere a la acusación del fiscal, porque desde luego son inéditas declaraciones como las que hemos venido escuchando en los últimos días. El Sr. Andreu Alcover, por ejemplo, manifestó en un medio público que la Abogacía debía ser independiente pero hasta cierto punto; o la Sra. Isabel Busquets, que también dijo que había que medir la trascendencia política de las decisiones. Son solo dos ejemplos indiciarios de lo que ustedes consideran que tiene que ser la Abogacía. Titulares de periódico como este que dice: "Sólo hay motivos políticos en el cambio de opinión del Govern en el caso Ópera"; éstos son inéditos, nunca se habían producido. Incluso, incluso este viraje sorprendió al señor juez instructor del caso, que lo calificó como "el brusco cambio de la Abogacía", Sra. Consellera.

Lo que va a suceder a partir de ahora es que cada vez que la Abogacía tome una decisión nunca sabremos si estas decisiones se van a circunscribir estrictamente a criterios técnicos y jurídicos o si por el contrario van a estar dirigidos e influenciados por los intereses del Govern. Creo que ustedes no son conscientes del lamentable y vergonzoso desprestigio en el que están sumiendo a algunas instancias de las administraciones públicas.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Gómez, m'agradaria que em digués si està d'acord amb aquesta afirmació, i és que l'Advocacia actua sota la direcció superior de la presidenta del Govern i del mateix govern. Hi està d'acord vostè, en això? Seria bo que ho sapiguéssim, perquè això és el que vostè defensava fa just dos anys, quan vostè era conseller de Presidència. Per cert, també li hauria de recordar que el jutjat d'instrucció ha acceptat l'adhesió que ha fet l'Advocacia a l'escrit formulat pel ministeri públic. Està vostè també en contra d'això, Sr. Gómez?; potser també ens ho hauria d'acabar d'aclarir.

I, miri, deixi de parlar de control polític, Sr. Gómez, perquè si en boca d'algú no té credibilitat aquesta expressió és en la seva boca, Sr. Gómez, perquè li he de recordar que no és que vostè dirigís políticament una conselleria, que és el que toca, és que vostè va ser el director general d'IB3, vostè es va autoproclamar...

(Alguns aplaudiments)

...director general d'IB3, la direcció directa.

Miri, Sr. Gómez, ja no esperam del seu partit que demani perdó per tots els casos de corrupció, només li podem demanar que no posin pals a la roda.

I per distendre una mica, si tan preocupat està pels temes judicials, si el Sr. Bauzá li ho permet, potser pot fer també una recollida de firmes per autopostular-se per a ministre de Justícia. Gràcies.

(Remor de veus)

I.7) Pregunta RGE núm. 14639/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dotació de més recursos per a la unitat de psiquiatria infantil i juvenil d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 14639/16, relativa a dotació de més recursos per a la unitat de psiquiatria infantil i juvenil d'Eivissa, que formula la diputada Sra. Sara Ramon i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sara Ramon.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, el Govern balear va deixar de banda col·lectius molt vulnerables en els pressupostos de 2016. La unitat de psiquiatria infantojuvenil és una àrea de salut que té un dèficit històric: una psiquiatra especialista per a tots els al·lots de l'illa d'Eivissa, una única especialista per a 500 al·lots de 2 a 12 anys, una situació que genera diversos mesos d'espera a les famílies, tant per al primer cas de diagnòstic com per al seguiment del tractament del menor. I ja no parlem quan hi ha una baixa, com va passar a principi d'any, que s'anul·laren les visites, unes llistes d'espera infinites i una substitució que no arribava mai.

Aqueixa infradotació de professionals dificulta enormement l'atenció de diagnòstic de les diferents derivacions que realitzen els centres escolars, l'equip d'orientació psicopedagògica i fins i tot els metges de pediatria. La falta de professionals fa que no es pugui treballar bé dins els centres escolars perquè el diagnòstic arriba molt tard i no poden fer l'atenció adequada per a aquests boixos. La FAPA Eivissa, la FAPA Formentera, la UIB, associacions de directors de primària i secundària, sindicats d'estudiants d'Eivissa, posen de manifest la urgència d'aquesta falta de personal. Per a quan té previst el Govern dotar de recursos la unitat de psiquiatria infantojuvenil d'Eivissa? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Presidenta, bon dia a tothom. Sra. Diputada, infradotació, falta de recursos, manca de professionals, és cert, però això no ve d'ara, ve d'enrera. Jo li vull recordar una vegada més, és que no és possible fer una valoració de la

situació actual, si no partim de l'anterior. L'any 2011 existia una subdirecció assistencial de salut mental al Servei de Salut que va desaparèixer el 2011, a partir del mes de juny. Això no possibilita... si des de la direcció no s'impulsen els projectes, és impossible avançar.

Què hem fet fins ara? Perquè a nosaltres sí que ens preocupa i ens preocupa molt, què hem fet fins ara? Doncs tenim més de 160 professionals de la salut mental, psicòlegs, psiquiatres, treballadors socials, infermers, especialistes, treballant en un Pla estratègic d'atenció a la salut mental 2016-2020, i aquests professionals són els que valoren quins recursos són necessaris, en funció també de l'evidència, de l'evidència científica.

La vull contradir, les dades objectives que vostè ha donat les quals em sorprenen, a Eivissa hi ha 25.207 nins i joves menors de 18 anys, aquesta població és la que presenta millors ràtios de professionals en atenció de salut mental infantojuvenil, perquè no té un psiquiatre, Sra. Diputada, té un psiquiatre a temps complet, un psiquiatre a temps parcial tres dies la setmana, que aquest mateix psiquiatre els altres dos dies el que fa és continuïtat dels nins que passen a adults. Hi ha 2 psicòlegs a temps complet i 1 infermer a temps complet, així com 1 treballador social a temps complet. Tots aquests professionals són els que fan feina a salut mental infantojuvenil.

Per tant, jo li deman a vostè quins criteris científics utilitzen per demanar més professionals, si tenim les millors ràtios de Balears? Quins criteris? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, presidenta. No m'ha contestat la pregunta. A vostè li pareix que 1 psiquiatre és prou per a tota l'illa d'Eivissa m'està dient? Jo li record que vostès, al Consell d'Eivissa va sortir per unanimitat una proposta que demanava exactament això, augmentar la dotació de recursos. I no sé què passa del trajecte d'Eivissa a Palma, que el que per a allà és necessari, aquí es veu que no els importa, i va haver de sortir a favor amb els vots de Podemos.

Jo li deman que em contesti quan es dotarà la unitat de psiquiatria infantojuvenil, com vostès varen aprovar en aquest Parlament. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Sra. Diputada, en qüestions de gestió jo crec que aquest Parlament és legislatiu i ha de fer una feina legislativa i respectaré totes les altres feines. Ara bé, ja li dic que hi ha

professionals experts per decidir quines són les ràtios, Eivissa i Formentera tenen en aquests moments les millors ràtios de professionals de salut mental per habitant, molt més que Mallorca i molt més que Menorca.

Així i tot, hem augmentat la freqüència de psicòleg i psiquiatre a Formentera, l'hem doblada, per exemple, a Formentera era necessària i així ho hem fet. I també estam totalment d'acord amb les unitats itinerants amb els ESAT, n'hi ha un, en posarem, però abans hem de normalitzar i ser un poc més equitatius del que vostès pretenen.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 14643/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a despesa sanitària per a hospitals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta RGE núm. 14643/16, relativa a despesa sanitària per a hospitals, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats molt bon dia. Ara que es preparen els comptes de 2017, ens pot explicar si es farà un repartiment més equitatiu d'inversió per ciutadà en els diferents hospitals de Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera, Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. D'això parlàvem, d'equitat. L'equitat és un dels principis d'aquest Govern i d'aquesta Conselleria de Salut. Hem aconseguit la universalitat, que és un dels altres principis, i l'accessibilitat. Equitat no només vol dir inversió per ciutadà, perquè per exemple l'Hospital de Manacor és un clar exemple, ha quedat vell, petit i necessitam fer més inversió. Si calculam la inversió per habitant serà molt més gran a l'àrea de Manacor que a altres àrees, però això no és no ser inequitatiu, sinó afavorir els que menys tenen en aquests moments.

Vàrem llevar la taxa sanitària, en aquests moments els ciutadans s'han estalviat 1.600.000 euros, intentam que això també sigui una mesura equitativa. És equitatiu també que l'any 2016 on més s'ha invertit és a atenció primària de salut, que precisament centres de salut n'hi ha de repartits a totes les illes.

També volem ser equitatius acostant els metges a les illes més petites, a Eivissa, Menorca i a Formentera, hem augmentat moltíssim el nombre d'especialistes que es desplacen a aquestes illes, per una raó d'equitat. A la vegada vàrem posar en els

pressuposts del 2016, dues UVI mòbils, molt demandades també. He fet un repàs de les mesures que em semblaven més equitatives i pens que també les UVI mòbils, tant de Santa Eulària com de Campos, són una mesura d'equitat.

Equitat també és augmentar el nombre de professionals, que a la passada legislatura varen rebaixar en 1.400. En prop de 7-8 mesos hem posat 485 professionals més. Ara s'ha aprovat la borsa única per ser més equitatiu i tenir les mateixes condicions de contractació, també farem una oferta pública d'ocupació a totes les categories professionals per una qüestió d'equitat.

I en definitiva, Sra. Diputada, jo crec que volem aquest sistema sanitari equitatiu, però també excel·lent, sostenible i sobretot al servei de les persones. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Som conscients que l'hospital de referència Son Espases juga a la *Champions League*, per això, perquè és l'hospital de referència; que les àrees de Menorca i Eivissa engloben atenció primària, a més dels hospitals; que Manacor, com molt bé ha dit, necessita una reforma més que urgent i des d'El Pi la instàrem a fer.

Aquesta pregunta no és cap crítica a les necessitats dels altres centres, però sí volem posar l'accent en les parts i quarts, perquè totes les àrees tenen necessitats i no totes les necessitats es valoren per igual.

L'Hospital d'Inca ha fet un estudi i ha presentat un projecte de millores que si no té un augment real en els pressuposts d'un 10% quedarà en no res. Parlo d'un hospital que té uns 10 anys, que els farà molt properament i no ha tingut cap gran inversió. Urgències té un projecte de 900.000 euros per a la redistribució de l'espai, cosa que evitaria imatges de pacients apilats als passadissos, que tornarem veure els mesos de gener i febrer. I també és cert que els veiem a altres hospitals, però són imatges evitables amb una solució proposada des del mateix hospital.

L'àrea de *boxes* que inicialment era per a 12 ha augmentat a 16 i hi ha puntes que hi ha fins a 40 persones. Els demanen un ecògraf portàtil, perquè endocrins i ginecòlegs empenen el mateix i l'han de dur d'un lloc a l'altre. Necessiten un respirador per a la UCI, perquè només en tenen un. Un aparell per fer broncoscòpies per a adultes. Una inversió en material que suposa uns 200.000 euros. Perquè els professionals d'Inca tenen un problema cada dia, que necessiten una solució ara i no d'aquí uns anys. Perquè en definitiva qui ho paga són els ciutadans.

Jo el que li demano és que es facin uns pressuposts reals, perquè enguany Inca ha tingut 42 milions d'euros, però n'acabarà gastant uns 59 i això encara dificulta més les coses. Si es continua pressupostant de forma irreal, els responsables no ho poden gestionar. Sempre diem el mateix i es veu quan es du a terme qualsevol canvi en l'administració pública, si es fa

un manteniment com pertoca i les inversions necessàries poc a poc, a la llarga surt més econòmic i més eficient.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, estic d'acord, no pot ser d'una altra manera, s'ha d'invertir molt més sobretot per a després poder tenir unes infraestructures adequades i excel·lents. Però la situació de partida és una altra vegada molt deficitària a moltes àrees i el pressupost també és limitat i s'ha de prioritzar i així ho intentem fer des del Govern, perquè totes les àrees vegin aquest increment. L'Hospital de Son Espases és el que menys increment té, el pressupost també és més gran, però és d'un 3% només, no?

Continuarem apostant per la cronicitat, per exemple, a l'Hospital d'Inca que pensam que serà un motor impulsor i una àrea on la cronicitat veurà un gran canvi properament i també poder invertir en tot allò que sigui necessari. Això és el nostre desig.

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 14646/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a eliminació dels barracons escolars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 14646/16, relativa a eliminació dels barracons escolars, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors i públic que ens visita.

Sr. Conseller, avui m'he posat una samarreta, no és verda, demà me la posaré verda, però el missatge és molt clar, volem una escola nova a Caimari. Sap vostè que hi ha dos barracons, un els banys i l'altra el de tercer cicle.

A més a més, demà hi ha convocada a Balears i a tota Espanya una mobilització per dir no a la LOMCE, no a revàlides, però en el cas de Balears per a un finançament just contra les retallades i per a un millor pressupost educatiu.

En una recent entrevista donada pel director general de Planificació, Ordenació i Centres, el Sr. Antoni Morante, va dir que voldria aquesta legislatura acabar amb 50 barracons. Enguany tenim 107 barracons, 14 més que l'any passat: 72 a Mallorca, 13 a Menorca i 22 a les Pitiüses.

Personalment, i des de Podem, hem denunciat públicament la falta d'infraestructures en les nostres illes, especialment a les Pitiüses, i molt ens temem que segons aquestes declaracions ho haurem de continuar fent i repetint com a un mantra.

Com és possible que a una comunitat que té aproximadament la mateixa població, com és la comunitat extremeña, no hi hagi cap barracó? Ho torn a repetir, a Extremadura no hi ha cap barracó.

Enguany tenim, aproximadament...

(Remor de veus)

... bé, enguany tenim aproximadament 2.500 estudiants a barracons i veient el creixement de la població a les nostres illes, quants de barracons haurem...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... de posar fins a l'any següent?

Avui li faig la següent pregunta, pensa el Govern de les Illes Balears acabar amb els 107 barracons existents a centres escolars de les Illes Balears abans de finals de la present legislatura? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Això d'Extremadura... Sra. Presidenta, senyors... això d'Extremadura tal vegada ho podria demanar al Sr. Rodríguez Ibarra, tal vegada li podria contestar.

En qualsevol cas, dues coses. Crec que amb aquest tema haurien de ser una mica més seriosos, és evident que en aquests moments a les Illes Balears hi ha hagut en aquest darrer any 1.700 estudiants nous, la qual cosa suposa un 1% de la població escolar, un 1%. Això, des de qualsevol punt de vista, resulta difícil si a més volem baixar ràtios. Nosaltres hem constatat, evidentment, que a l'any 2011 hi havia 52 aules modulars o barracons, és igual, i que a finals de la legislatura del PP n'hi havia 93 i nosaltres, efectivament, en tenim 107.

Quina és la nostra proposta? La nostra proposta passa pels següents eixos, ho hem dit, és a dir, per una part farem centres nous que baixaran el nombre d'aules modulars; baixarem, ampliarem centres que també baixaran les aules modulars, i també hem de seguir baixant les ràtios on ens vàrem comprometre.

Per tant, és evident que jo si li dic, i li ho afirm aquí seriosament en aquest parlament de les Illes Balears, que al final d'aquesta legislatura haurem... no tendrem cap tipus

d'aula modular, jo m'enganyaria i els enganyaria a vostès. Nosaltres tenim clar que nosaltres hem d'anar cap a una cinquantena d'aules barracons, tal com deia el director general de Planificació, i aquest és el nostre objectiu. Si realment podem i ho podem fer més insistirem i podrem dur a terme una reducció més significativa d'aquests barracons o aules modulars, però evidentment tenim clar que ho hem de fer amb els recursos que tenim i, evidentment, si Extremadura no té aules modulars també té altres coses, evidentment, és evident que també està en funció d'un model de finançament que hem de canviar de cap a peus.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Com vostè sap, Sr. Conseller, vàrem aprovar el sostre de despesa a canvi, entre d'altres, d'un rescat educatiu, la nostra proposta és de zero barracons al final de la legislatura. Com sap també aquests dies estam negociant, no?, i la nostra proposta és que hi hagi un increment de personal de l'IBISEC perquè pugui dur a terme els projectes que queden pendents. A més, encara estan esperant, després de pràcticament mes i mig, encara esperen el barracó al Col·legi de Sant Carlos d'Eivissa, com explica això, Sr. Conseller?

Només dir que, per exemple, al CEIP de Punta de n'Amer n'hi ha 4, al CEIP Sant Miquel 3, Can Misses té un menjador, etc. De veritat, volem que a les nostres illes no hi hagi cap barracó i sobretot que hi hagi uns centres educatius dignes basats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Aguilera, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Ja veig, Sr. Aguilera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Ah!, perdoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

... el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Ja veig, Sr. Aguilera, que té un gran fan amb el Sr. Antoni Camps, per tant, diguem, s'ho faci mirar una mica tot el que està dient.

Li diré dues coses, nosaltres de rescat educatiu no volem lliçons, fem rescat educatiu des del primer moment que vàrem venir aquí, des del moment que vàrem començar a la Conselleria d'Educació.

(Alguns aplaudiments)

També li diria clarament que en un any hem fet tota una sèrie de coses que no s'havien fet abans i treballam per això, i ho treballam d'acord amb la comunitat educativa perquè la comunitat educativa, Sr. Salvador Aguilera, no és una entitat, són moltes entitats i nosaltres treballam amb totes i no realment només amb una.

Per tant, nosaltres volem escoltar tothom, intentarem reduir el màxim possible perquè aquest és el nostre compromís i si podem arribar a zero ho farem, però no vull prometre una cosa que en aquests moments no puc dir que faré, però en tot cas sí que tenim clar que hem d'avançar en quantitat, a nivell de pressuposts, en qualitat i en equitat. Aquest és el nostre compromís.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 14617/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a S'Albufera de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 14617/16, relativa a Albufera de Mallorca, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Sr. Conseller, la Albufera de Mallorca fue declarada parque natural en 1988, se haya incluida en el Convenio de Ramsar, en la Red Natura 2000, es zona de especial protección para las aves (ZEPA), es lugar de importancia comunitaria (LIC), una ristra de figuras de protección. Parece que muchos se han hecho la foto, pero lo que está claro es que ahí ha quedado todo.

Hace un par de semanas el director del parque natural presentó un informe que evidenciaba el grave proceso de degradación ambiental del parque.

Sr. Conseller, ¿nos puede explicar qué le pasa a la Albufera?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT,
AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas).

Bon dia a tothom. Sra. Ballester, li puc explicar què li passa al Parc Natural de S'Albufera. Com vostè bé ha dit, és una de les joies de la corona que tenim a les Illes Balears, un parc amb tot tipus de figures de protecció, però un parc que s'ha gestionat o s'ha pensat sols des de l'interior, forma part d'un sistema hídric molt més extens.

Com a director general ja vaig demanar un informe al director sobre què passava amb els recursos hídrics en aquest parc. Durant ara, el 2016, per primera vegada s'ha fet una junta extraordinària on s'han debatut quins problemes hidràulics tenia s'Albufera. No podem mirar sols dins l'interior del parc sinó que també hem de mirar que té al seu voltant; en el seu voltant té una zona turística, té la principal central elèctrica de les Illes Balears, té dues depuradores, té un conjunt d'explotacions agràries i té tota una sèrie d'impactes dins tota la conca, que repercuteixen al final de la conca que és S'Albufera.

Per tant, dia 13 d'octubre es va produir una junta rectora extraordinària per donar resposta, per debatre, per donar llum i per posar de manifest els problemes que tenen amb S'Albufera. Amagant els problemes, amagant els informes que fan els tècnics no se solucionen.

Per tant, des de la conselleria el que fem és donar transparència i donar informació a tots els actors implicats en la gestió de S'Albufera perquè ens puguin ajudar a solucionar aquest problema.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, conseller, por su explicación que nos hace a todos mucho más conscientes. Mire, el informe de la Albufera también aporta medidas concretas para paliar la situación y fueron presentadas en presencia del nuevo director general de Espacios Naturales y Biodiversidad y de la directora general de Recursos Hídricos. ¿Cuál fue la declaración que hicieron algunas entidades medioambientalistas cuando concluyó la reunión? Dijeron que los acuerdos a los que se llegó con las direcciones generales de la conselleria tenían la sensación de que eran poco comprometidos y nada concretos; es decir, desconfian de usted y de su conselleria.

Desde Ciudadanos queremos que usted desde aquí, desde el Parlamento, se comprometa a salvar el humedal, empezando por la contaminación más grave que es la provocada por las dos instalaciones depuradoras que vierten sus aguas mal depuradas a los torrentes que desembocan en la Albufera.

Sr. Vidal, ¿se compromete usted a la mejora urgente de la depuradora de Sa Pobla y de la de Muro, implantando además una depuración terciaria eficaz en ambas? Sí o no, y ¿en qué fecha?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas).

Sra. Ballester, evidentment que s'han d'afrontar els problemes de S'Albufera, i està bé que vostè ha lligat i ha detectat tots els problemes claus: la depuradora de Sa Pobla evidentment s'ha d'ampliar i s'ha d'incorporar un terciari; estam pendants que l'Ajuntament de Sa Pobla faci l'expropiació dels terrenys i és un dels projectes prioritaris d'aquesta conselleria. De la depuradora de Muro o la no depuradora de Can Picafort evidentment també ja fa més de deu anys que hauria d'existir, i així la depuradora de Muro no rebria el doble del cabal pel qual està pensada.

Evidentment també s'han prendre, però, no sols aquest tipus de mesures a les depuradores, també s'han de prendre mesures de conca, de com arriba l'aigua, de com arriba l'aigua de les Fonts Ufanes fins a S'Albufera; què passa en tot aquest camí?, els usos agraris, els pous... Per tant, política hidràulica dins el Pla hidrològic, es prendran mesures per salvar S'Albufera, per protegir S'Albufera. També s'hauran de registrar les autoritzacions que tenen la central elèctrica, els polígons, tots aquests impactes que s'han posat al voltant de S'Albufera i que posen en perill S'Albufera.

Potser S'Albufera és el parc que tenim més amenaçat, no dins el parc sinó per les externalitats que té al seu voltant.

I.11) Pregunta RGE núm. 14637/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avançament de la PAC.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE 14637/16, relativa a avançament de la PAC, que formula el Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, a Andalusia, 642 milions d'euros; Castella-La Manxa, 400 milions d'euros; Extremadura, 141 milions d'euros; Navarra, 43 milions d'euros; València, 40 milions d'euros; i crec que també Castella-La Manxa ha començat a

pagar l'avançament de la PAC. Balears, zero. Veim amb preocupació que per segon any consecutiu la seva conselleria no fa l'avançament del pagament de les ajudes de la PAC, i crec que és un tema molt seriós, perquè a més són doblers que vénen d'Europa, que vostès senzillament han de traslladar a un sector, al sector primari, al sector agrari, que sempre té dificultats, i no entenem per què no es fa.

Esper que no tornem amb les excuses de mal pagador de programes informàtics que no donen facilitat ni per penjar currículums ni per fer els pagaments de la PAC. Crec que no és just que als pagesos, en una situació difícil com és aquest sector, que ells mateixos diuen que sempre estan en crisi, alguna cosa que és seva vostès no els la doni.

Per quins motius no ha fet el pagament de l'avançament de la PAC? Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta, Sr. Tadeo, jo crec que vostè potser no segueix l'actualitat, i veig que avui està de suplent en preguntes d'agricultura. Espera...

(Remor de veus)

...el mes d'agost aquesta conselleria va anunciar que el 30 de novembre faria el pagament de l'avançament de la PAC; des del mes d'agost hem dit la data en què faríem el pagament. Cinc, sols cinc de les desset comunitats de l'Estat espanyol han fet l'avançament de la PAC; per alguna cosa serà.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no sé si estic de suplent o no, però a vostè el podrien posar a la banqueta, perquè no fa el pagament de la PAC.

(Petit aldarull)

Sincerament..., sincerament, que s'excusi i no digui el perquè ni quin motiu, i digui senzillament que hi ha cinc comunitats autònomes, que reconegui el seu error perquè hi ha cinc comunitats autònomes que ho han fet i vostè no ho ha fet per segon any consecutiu és deplorable, Sr. Conseller. Demostra la ineficàcia de la seva conselleria, demostra que no estan pel sector i demostra que tot allò que diuen en el seu pacte de governabilitat, que pot estar ferit de mort segons diu

qualcú, no fa allò que havia dit que havia de fer, que era diversificar l'economia i ajudar els sectors productius.

Un sector productiu vital per a les Illes Balears, fins i tot per al sector turístic, és el sector agrari de les Illes Balears. És penós que ens demani reunions el sector i ens digui que no entenen per què el Govern no paga la PAC. Digui per què no la paga, Sr. Conseller; si són recursos que no són de la comunitat autònoma, al marge que en tenen més que altres anys, vénen d'Europa i només els han de traslladar als pagesos, a un sector que a més li fan un *traje* si no ho pot fiscalitzar dins el mateix any que rep l'ajuda, i açò vostès ho saben. Per tant agafi el compromís que es pagui dins l'any 2016 el que toca el 2016, no esperi, com l'any passat, a fer-ho dins el juny.

Sr. Conseller, no doni excuses de mal pagador i pagui als pagesos allò que és seu. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Tadeo, aquest conseller va gestionar 28 milions de la PAC l'any passat; per tant va ser per primera vegada el sostre més alt que es va pagar de PAC en aquesta terra. Evidentment vostès sols diuen mitges veritats, i una mitja veritat és una mentida.

Li he de reconèixer que l'avançament que vàrem fer de la PAC l'any passat no va ser el que nosaltres desitjàvem, i es va fer un avançament amb percentatges inferiors a allò esperat, però a 31 de desembre ja havíem pagat el 50% de la PAC, i el mes de juny aquesta comunitat autònoma era la tercera que tenia major pagament de la PAC. Potser a vostès els agraden les carreres, ser els primers, l'esprint, els primers deu segons abans...

(Remor de veus)

...però allò important, el que interessa al sector és rebre els doblers, és que paguem, i hem pagat, i hem estat els que hem pagat més prest al final, els que hem pagat major quantitat, i això és l'important, transmetre a aquest sector vital tots els doblers que vénen d'Europa que vénen per a ells.

Evidentment aquest govern està compromès a pagar a la pagesia; aquest govern complirà, farà l'avançament el dia 30 de novembre, com va dir; i, és més, allò important és valorar al final les xifres: vàrem pagar el mes de juny i érem la tercera comunitat que havíem pagat més. Vostès sols es queden amb les mitges veritats que els interessin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 14616/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a vaga de Serveis Ferroviaris de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 14616/16, relativa a vaga de Serveis Ferroviaris de Mallorca, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sr. Conseller, com pot comprendre no li demanaré quines mesures fa comptes prendre per acabar amb la vaga de Serveis Ferroviaris, entre altres raons perquè aquesta vaga afortunadament -estam contents- s'ha acabat ja.

Aquesta pregunta és una pregunta que el Grup de Ciutadans ha intentat canviar per una altra pregunta que no li ha estat admesa per la Mesa d'aquest parlament, incomprensiblement al nostre entendre, perquè una pregunta que tenia a veure amb un tema que avui ha sortit aquí dues vegades, que era el de l'interinatge de la Policia Local, i que en canvi ha estat considerada una pregunta que no... diguem, s'havia de canviar, la de Serveis Ferroviaris, ni per raons d'urgència, ni per raons de qualitat; és a dir, tan poc actual que avui ha merescut dues interpellacions aquí.

Per tant l'únic que li voldríem manifestar, no a vostè sinó en general a tots els presents, és que realment des dels grups petits tenim a vegades la sensació que no se'ns tracta amb el mateix criteri; per exemple hi havia una altra pregunta en aquest ordre del dia, que era una pregunta sobre els Serveis Ferroviaris, que havia presentat la diputada del Partit Popular, la portaveu del Partit Popular, i que sí ha estat admesa per una altra pregunta que justament tenia actualitat aquell dijous mateix en què nosaltres també vàrem presentar una pregunta que tenia actualitat exactament aquell dia. Per tant ens sentim, primer, profundament sorpresos, després profundament molestos, i volem que quedi constància d'aquesta queixa en aquest parlament. Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment i algunes rialles i se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant no hi ha pregunta, Sr. Pericay? D'acord. Continuem

I.13) Pregunta RGE núm. 14642/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a modernització i qualitat turística.

Tretzena pregunta, RGE 14642/16, relativa a modernització i qualitat turística, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Des de l'any 2009, amb el segon pacte de progrés, es va iniciar una política d'aposta per la modernització dels establiments turístics, i nosaltres volem qualificar aquesta política d'èxit, que es va seguir amb el segon pacte de progrés i amb el govern del Partit Popular.

I d'èxit per què? Perquè s'ha aconseguit una inversió de més de 1.000 milions d'euros; evidentment això ha ajudat molt a un sector que ho passava malament, que és el de la construcció, amb la crisi, i això eren bàsicament rehabilitacions i millores a establiments existents, per tant crec que era positiu des d'aquest punt de vista. D'èxit perquè ha provocat que pujassin molt els establiments de categoria; hem passat d'establiments de tres estrelles a quatre estrelles, més de 60 establiment han pujat la seva categoria, per tant també en aquest sentit ha estat bona la iniciativa. I també perquè s'ha augmentat molt la rendibilitat dels establiments i de la nostra principal indústria, la qual cosa també per a nosaltres és positiva.

Per tant aquestes mesures tenen, però, un horitzó temporal, perquè acaben el 2017, acaben abans de la temporada 2017, i per tant necessitam saber..., primer els operadors necessiten saber si el Govern pensa prorrogar aquesta política tan positiva, i si ho pensa fer en el termini que pertoca, per tant que els operadors puguin presentar projectes i puguin continuar la seva operació de millora i modernització d'establiments turístics durant el 2017, a la temporada baixa 2017-2018.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Melià, per la seva pregunta, evidentment des del Govern de les Illes Balears seguirem apostant per la modernització i la qualitat turística per allargar temporada turística, per tenir un turisme de més qualitat, per tenir productes turístics adequats a temporada baixa i, per tant, per fer tot això necessitam que les infraestructures privades a les quals fa referència, a les infraestructures públiques, estiguin en les millors condicions per tal de poder assumir aquest turisme de qualitat que és el que tots desitjam.

Quant a la disposició addicional quarta a la qual fa referència en la seva pregunta, com vostè sap al decret que vàrem fer va ser modificada en el sentit que el creixement no es pogués fer sobre aquelles ampliacions que havien estat fetes de forma il·legal i també eliminant el creixement de les dues plantes que hi havia i, com vostè feia referència, aquesta norma amb l'antiga Llei general turística caducava a 22 de juliol de l'any 2017.

Com vostè sap en aquest moment el Govern està treballant per la modificació de la Llei general turística en termes amplis, aquest és un dels que haurem d'afrontar conjuntament, la modernització de les infraestructures turístiques, també el tot inclòs, també els *beachs clubs* i, en definitiva, totes aquelles propostes que es vulguin fer tant des del sector turístic com des dels diferents grups parlamentaris.

Jo els convid a fer totes les propostes adients per anar en la línia i en el camí de seguir amb aquest treball d'aconseguir un turisme de qualitat a les nostres illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, no m'ha contestat, no m'ha contestat i jo li deman que sigui més concreta, ja sé que fan una llei general turística, que no se sap quan entrarà en vigor, per la qual cosa li deman: dia 1 de novembre de 2017 podran els establiments turístics continuar fent modernitzacions? Sí o no? És una pregunta molt clara, perquè amb la seva llei general turística no hi arribarem, els terminis són clars, és molt difícil que aquesta llei general turística estigui aprovada, es puguin presentar els projectes, es puguin tramitar, es puguin autoritzar i puguin començar les obres dia 1 de novembre, això és la nostra pregunta.

El 60% dels establiments s'han modernitzat, queda un 40% de la flota per modernitzar, per tant, aquesta és la nostra aposta. No dubti que a la Llei general turística nosaltres presentarem esmenes en aquest sentit.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Melià, però crec que li he contestat cap on treballam i cap on fem feina i fem feina cap a una llei general turística que pugui tenir molt més consens i que pugui permetre precisament aquest turisme de més qualitat, tant amb la millora de les infraestructures privades com de les infraestructures públiques, que permeti allargar temporada turística, que permeti crear llocs d'ocupació de qualitat, i es treballa precisament per tenir-la en temps i forma al Parlament de les Illes Balears.

Ara, en cap cas -en cap cas, Sr. Melià- no s'ha aturat via decret la modernització dels establiments turístics, i crec que això també val la pena dir-ho fort i dir-ho clar. Precisament entre el juliol del 2015 i el setembre d'aquest any, del 2016, s'han tramitat 207 projectes per un valor d'inversió de 254 milions d'euros, que crec que és una bona notícia per a la

nostra comunitat autònoma, per comparar, el 2013 foren 92 expedients amb una inversió de 92 milions d'euros.

Per tant, es continuen modernitzant els establiments turístics, gràcies a l'aposta d'aquest govern i s'inverteix en els establiments turístics, evidentment des dels paràmetres de la legalitat i de l'equitat entre tothom.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 14647/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pèrdues d'aigua.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 14647/16, relativa a pèrdues d'aigua, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SRA. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores de la Cambra i resta de públic present bon dia.

Avui volem posar l'accent en la gestió de l'aigua i en concret en l'abastament d'aigua a la població. L'aigua és un bé escàs i irrenovable, per tant, és escàs i ací ho volem tractar. L'apel·lem a vostè, Sra. Presidenta, sobre aquest problema que tenim, que fa molt de temps que el tenim i que s'agreuja encara més amb l'augment de turistes i els problemes de sequera que continuem patint a les Illes.

Segons dades publicades pels serveis hídrics del Govern, les pèrdues d'aigua en abastament és del 25% a totes les illes de mitjana, però hi ha poblacions en què hi ha pèrdues d'entre un 40 i un 60% com passa a Selva. A Menorca, Eivissa i Formentera la situació és molt semblant. A Mallorca es perd la mateixa quantitat d'aigua que la que es produeix per dessalar les aigües, que són 26 hectòmetres cúbics l'any.

Sabem i som conscients que les competències són dels ajuntaments, però no tenen la suficient capacitat per solucionar el problema i per això creiem necessari i urgent que el Govern s'hi impliqui i cooperi, de manera activa i ferma, en aquest problema.

Per això li demanam, Sra. Presidenta, quines accions pensa fer el Govern de les Illes Balears per solucionar els problemes de pèrdues d'aigua en l'abastament d'aigua potable a la població?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Martínez, evidentment compartim amb vostè que l'aigua és un recurs escàs i que hem de fer una aposta per invertir en tot el cicle de l'aigua, malgrat tenguem les competències qui les tenguem, ara bé, és important saber que el proveïment i el subministrament d'aigua és competència municipal.

El Govern no començarà ara a treballar, arran de la seva pregunta, no, no, el Govern treballa des del primer moment i la Conselleria de Medi Ambient ha fet moltíssima feina amb els ajuntaments.

Què hem fet? Primer de tot posar les dades sobre la taula i efectivament hi ha un 27% de pèrdua a les xarxes municipals. Hem ofert assessorament tècnic als diferents ajuntaments. Hem propiciat que els consells insulars facin partides concretes per ajudar els ajuntaments en la millora de les xarxes, el Consell de Mallorca l'ha feta per un valor d'1,5 milions. Hem fet tot un seguit de recomanacions als ajuntaments, campanyes de conscienciació, els hem demanat que publiquin ordenances sobre l'estalvi d'aigua, recomanacions als ajuntaments costaners; hem recordat l'obligació que tenen els de més de 20.000 de tenir un pla d'emergència davant una situació de sequera, només el tenia redactat Maó, ara ja el tramiten Palma i Calvià, entre d'altres. Hem publicat els índexs de sequera cada mes.

A Eivissa, on la situació és més preocupant, s'ha demanat als ajuntaments una auditoria de les seves xarxes i si hi ha pèrdues superiors al 20% han de fer un pla de millora, tres municipis dels cinc ja ho l'han presentat. Vull posar en valor, per exemple, l'Ajuntament de Sant Josep que en un any ha invertit 1,6 milions d'euros en la millora de la seva xarxa.

Com veu es fa una feïnada i a més el Govern ha posat un altre instrument que és l'impost de turisme sostenible, poder fer inversions lligades al cicle d'aigua. Per tant, crec que des del Govern s'ha fet una feina immensa, des de la Conselleria de Medi Ambient per ajudar els ajuntaments en un tema que és competència seva, però que és clau per a l'estalvi d'aigua com és la xarxa de subministrament. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta, per la seva resposta, aplaudim i li agraïm la seva resposta i tota la feina que fa el Govern, però estimem que no és necessari, s'ha de fer encara més esforç, s'han de fer més accions, està molt bé el que es fa, però s'ha d'anar més enllà encara.

Encara tenim problemes, encara hi ha ajuntaments que no tenen aquesta capacitat per finançar projectes de millora de les xarxes d'abastament i es podria fer un esforç en qüestions com,

per exemple, augmentar la vigilància i el control dels grans consumidors, com els grans hotelers o camps de golf. També es podria augmentar aquest finançament als consells perquè aquesta dotació sigui encara més gran, perquè els ajuntament puguin tenir millor finançament per millorar les xarxes d'abastament. També es podrien aplicar reduccions fiscals als grans consumidors que apliquin millores i inversions en eficiència de la gestió de l'aigua, etc., es poden fer encara més coses.

Li demanem que estudiï aquestes mesures i que les posi en marxa d'aquí en endavant.

I bé, trobem que ara és el moment de mostrar que es poden fer altres polítiques diferents a les del Partit Popular i que la gestió eficient de l'aigua sigui l'eix d'acció del Govern. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Martínez, evidentment totes les propostes que ens pugui fer el seu grup parlamentari seran benvingudes, ara bé, les que vostè em fa a grans trets ja les fem, tant el control dels grans consumidors, com la de finançar més als consells perquè puguin invertir, evidentment Mallorca ja ho ha fet. Per tant, vostè que n'és part corresponsable a Menorca i Eivissa, estaria bé que també fessin aquesta aposta des dels consells insulars. La pujada de les taxes als grans consumidors és competència municipal, també evidentment, hem demanat als ajuntaments que també ho facin.

I en tot allò que és competència del Govern actuam d'una forma absolutament diferent, com de la nit al dia, del que feia el govern del Partit Popular, hem actuat en els aqüífers, hem actuat en les dessaladores, hem actuat en les connexions hidràuliques a totes les illes, hem actuat en les depuradores, hem actuat en la reutilització d'aigües i actuam des de la col·laboració entre totes les institucions per fer possible la sostenibilitat d'un recurs escàs com el de l'aigua i fer la pedagogia i la conscienciació necessària a tots els ciutadans d'aquestes illes. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 14784/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Constitucional que deroga l'abolició de la tauromàquia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 14784/16, presentada en substitució de la RGE núm. 14640/16, relativa a sentència del Tribunal Constitucional que deroga l'abolició de la tauromàquia que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i

Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, crec que en primer lloc avui correspon manifestar la nostra satisfacció perquè el seu partit, el Partit Socialista Obrer i Espanyol ha actuat amb alçada de mires i amb sentit d'Estat,...

(Remor de veus)

...perquè el seu partit, el Partit Socialista Obrer i Espanyol, hagi desbloquejat una situació que no beneficiava ningú i puguem començar a treballar juntes en benefici dels ciutadans de les Illes Balears.

(Rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

Entrant ja dins la qüestió que ens ocupa. La setmana passada el Tribunal Constitucional va confirmar el que li havíem advertit tant des del Grup Popular, com també des del Govern de l'Estat, en la tramitació de la Llei de benestar animal, la tauromàquia és una competència estatal, que no poden envair els parlaments autonòmics. La sentència aplicable a Catalunya és també aplicable a Balears i ni Balears ni Catalunya no tenen competències per prohibir la tauromàquia.

Per això, davant les manifestacions que han fet els seus socis de govern, jo li deman: reconeixeran que s'han equivocat? Pensa retirar la llei o desafiar el Tribunal Constitucional?

Li deman Sra. Presidenta que retiri aquesta llei, que aturi aquest disbarat i aprofitem l'ocasió per fer una vertadera llei de benestar animal, una llei moderna i d'avantguarda que modernitzi aquesta llei que tenim de fa ja 24 anys i que reguli aquelles competències on sí hi tenim competència.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, la veig una mica despistada respecte de la seva pregunta i respecte de tot el que passa, per a vostè serà alegre que sigui president Mariano Rajoy, per a mi és una notícia tristíssima, per als ciutadans de les illes i per als ciutadans de tota Espanya.

(Alguns aplaudiments)

Veig que ara ja no li interessa parlar dels Serveis Ferroviaris de Mallorca i m'ha canviat la pregunta, tot i dir-li que evidentment des del Govern hem treballat i hem aconseguit treballar perquè junts puguem millorar les condicions injustes

dels retalls als treballadors públics, que vostès executaren la passada legislatura.

(Alguns aplaudiments)

Ara li interessa parlar de toros i li interessa parlar dels toros de Catalunya, no dels de les Illes Balears. Bé, i jo què vol que li digui Sra. Prohens? Em demana que retiri una llei que no he presentat, la llei que es tramita en el Parlament de les Illes Balears és dels grups parlamentaris, no del Govern de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, Sra. Prohens, a veure si s'ubica i a veure si és capaç de treballar en benefici dels ciutadans de les Illes Balears i plantejar una oposició que sigui digna, a l'alçada del major partit de l'oportunitat, que continuarà sent el major partit de l'oportunitat a les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Qui està una mica desnortada en molts d'aspectes crec que és vostè.

(Remor de veus)

Com sap, aquesta llei, aquesta llei de prohibició de la tauromàquia a les Balears, no sé si ho sap, però estava dins els seus acords pel canvi, aquests famosos acords pel canvi, per tant, alguna cosa hi deu tenir a dir.

Jo li dic que aquesta llei ja no va començar amb bon peu, varen començar autoesmenant una llei que prohibia fins i tot les festes amb cavalls a Menorca.

(Remor de veus)

Li deman, Sra. Presidenta, com pensa sortir d'aquesta? Quan es governa a cop de pancarta passen aquestes coses, que s'acaba enganant fins i tot els que aguanten les pancartes. Sra. Presidenta, pensa, com han dit els seus socis, cercar maneres per eludir la sentència del Constitucional? En un estat de dret, Sra. Presidenta, les sentències s'acaten, ens agradin o no.

I a mi ja em sembla bé que vostè es vulgui declarar en rebel·lia dins el seu propi partit, vostè veurà, però no permetrem que declari aquest Parlament en rebel·lia. No es radicalitzi encara més, no jugui a fer de Forcadell, ni de Puigdemont Sra. Armengol,...

(Remor de veus)

..., no persisteixi en l'error, respecti la sentència. Digui al seu grup que retiri aquesta llei i faci que el seny, el sentit comú

i el respecte per l'estat de dret, imperi en el seu Govern i també en aquesta cambra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, em diu que acati la sentència, la del decret llei per burlar la sentència contra el TIL.

(Alguns aplaudiments)

Què diu ara, què diu ara? Dic el que ha passat, dic el que ha passat en aquesta terra que molts no oblidarem mai per molts anys que passin, Sra. Prohens.

Tal vegada de la seva pregunta el que tendria interès saber no és la sentència del Constitucional, que nosaltres acatam i acatarem, jo sempre he respectat les sentències, algunes les compartesc i d'altres no, tenc la meua opinió sense cap dubte, ara, l'interessant tal vegada és saber quan el Partit Popular i quines lleis du el Partit Popular al Tribunal Constitucional, via partit o via Govern d'Espanya.

Facem alguns recordatoris: la Llei de matrimoni homosexual; la llei per permetre l'avortament; l'Estatut de Catalunya, els articles concrets que a Andalusia i a les Illes Balears vostès no han dut al Tribunal Constitucional; la Llei contra l'emergència social que va fer el Govern de Catalunya; la Llei de tauromàquia a Catalunya, però, en canvi, la de Canàries que des del 91 està prohibit, això no li preocupa al Govern del Partit Popular. Per tant, tal vegada el que haurien d'explicar és si vostès tenen una obsessió de lluita judicial contra Catalunya i això del benestar animal passa a un segon o a un tercer i a un quart grau.

Què crec jo? Que s'ha de fer una llei de benestar animal per mirar els animals d'una forma molt diferent de com s'ha fet històricament, respectant evidentment el seu benestar en termes molt amplis.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 14330/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria tributària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 14330/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria tributària.

(Remor de veus)

Silenci per favor!

Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Hisenda i Pressuposts, avui la interpel·lam sobre política tributària, una interpel·lació presentada d'urgència, tot just ens vam assabentar que dins el pacte de govern, MÉS i Podemos li exigien per donar suport als pressuposts, seguir pujant impostos. I li he de dir que estam satisfets que vostè ho hagi aturat, tant vostè com la presidenta han assegurat en diferents ocasions que no hi haurà increment de la pressió fiscal dins l'any 2017, i ens alegrem de què açò sigui així.

Però ens podria assegurar que no hi haurà increment de la pressió fiscal, que no hi haurà pujada de tipus impositius i que no hi haurà noves figures impositives, no ja dins el 2017, que vostè ha dit que sí, sinó d'aquí fins a final de la legislatura? Perquè estaria bé que avui vostè fos clara en aquest tema.

I li faig una altra pregunta, es plantejarà el Govern, d'aquí a final de legislatura, disminuir els tipus impositius o posar bonificacions o exempcions a determinats impostos?

I miri, jo estic convençut que si fos per vostè, no incrementaria més els impostos als ciutadans, els quals després de la seva darrera reforma fiscal, s'han vist augmentats de forma substancial. Fins i tot crec que vostè seria partidària de disminuir aquests impostos, però, és clar, vostè no governa, vostè no és lliure, vostè està fermada de peus i mans; vostè ha decidit posar-se en mans d'aquells que mai no en tenen prou, d'aquells que posarien impostos fins i tot a respirar...

(Remor de veus)

..., i es troba en mans d'aquells que voldrien una economia planificada i que tenen com a referents econòmics Cuba i Veneçuela.

(Remor de veus)

Però aquests, Sra. Consellera, són els seus socis i ho són perquè vostès així ho han volgut. I vostè avui té un problema i aquest problema de cada dia se li farà més gros. Li hem dit en diferents ocasions, el dia que pugui recuperar la sensatesa, sempre hi haurà el Partit Popular per donar-li suport. El dia que vulgui fer una política econòmica coherent i ortodoxa, sempre tindrà el Partit Popular al seu costat. Ara bé, mentre vulgui accontentar extremistes i populistes, comprendrà que ens és molt difícil donar-li suport.

Sra. Consellera, miri, segons les dades que recull l'Informe del Registre d'economistes i assessors fiscals, *El panorama de la fiscalidad autonómica y foral 2016*, Balears és una de les comunitats on es paguen més impostos d'Espanya i on més s'han vist incrementats aquests en els darrers anys. No té massa sentit pensar en nous impostos, per molt mediambientals que aquests siguin, o en increments de l'ecotaxa, per posar només

alguns exemples que els seus socis de govern han posat sobre la taula, quan precisament som una de les comunitats on més impostos pagam. I tampoc no té sentit, Sra. Cladera, seguir pendents del xantatge d'aquests partits que li donen suport i que, de cada dia, la cremen a foc lent.

Sra. Cladera, ara que vostès han romput certes reticències respecte del Partit Popular, és l'hora de començar a mirar cap a l'altra banda del saló del plens, és hora de mirar cap a l'altra bancada, és hora que comenci a escoltar a aquells que li demanen sensatesa, aquells que li reclamen que no caigui en polítiques ultraintervencionistes, polítiques que només pensen a dessagnar els ciutadans amb apujades fins a l'infinit dels impostos. És, i ho hem dit també en diferents ocasions, l'hora d'abaixar impostos a les famílies de rendes baixes; és l'hora de reduir els impostos especialment a les classes mitges i treballadores. Tenim l'obligació de retornar una part de l'esforç i del sacrifici que aquesta gent va haver de patir en els moments més intensos de la crisi econòmica.

I algú es pot demanar: i com podem fer front a totes les despeses que el Govern genera si abaixam impostos? I la resposta és molt senzilla: amb creixement econòmic. El cercle virtuós és molt fàcil d'entendre: si abaixam impostos augmentam la capacitat adquisitiva de la gent; aquests milloren el seu consum, el que genera més demanda, més producció, més llocs de feina, més gent que cotitza, més recaptació d'impostos. Aquest és el cercle virtuós que vam impulsar el Partit Popular a l'anterior legislatura.

Però és que, a més, vostè té marge per reduir impostos. Miri, l'any que ve, l'any 2017, el Govern podrà gastar 1.060 milions més dels que va poder gastar el govern del Partit Popular l'any 2013, i alguns encara es demanen perquè vam haver de fer retallades. Sra. Consellera, quan vostè parlava de *tormenta perfecta* no sabia el que deia. Podria governar avui amb 1.000 milions manco? Idò miri, el Partit Popular ho va fer; l'any 2013 la despesa no financera era de 2.775 milions, i vostè per a l'any 2017 en tindrà 3.839 milions; per tant no ens digui que no hi ha marge per reduir impostos, el que no hi ha en tot cas és voluntat.

I per què hem passat de poder gastar 2.775 milions d'euros a 3.839 milions en quatre anys?, o, el que és el mateix, per què ara ingressam més de 1.000 milions d'euros més? Idò miri, fonamentalment pel creixement econòmic. Açò ha duit a incrementar la recaptació dels impostos propis i a l'augment també de les bestretes que ens vénen del Govern via model de finançament. I ho hem de recordar, aquest creixement econòmic és gràcies en una part important a les reformes estructurals que va posar en marxa el Govern del president Bauzá. El problema que ara tenim és que vostè, Sra. Cladera, i el seu govern s'han carregat totes aquelles reformes que precisament havien propiciat aquest creixement econòmic, i ja hi ha informes econòmics que estan alertant que a Balears es comença a refredar l'economia. El *Butlletí d'inflació i anàlisi macroeconòmic* de Flores de Lemus, de la Universitat Carlos III de Madrid, situa Balears per a enguany amb un creixement econòmic del 3,1%, molt enfora del 4,4% de Castellà-Lleó, o el 4,2% de Cantàbria, o el 3,9% de València, i per davall també del País Basc, Madrid, Canàries, Catalunya... Hem passat de ser capdavanters i ara ens conformam a estar a la meitat de la

taula. Sra. Consellera, ens estam desinflant. És important, per tant, seguir creixent, és important mantenir aquest ritme d'activitat econòmica, i és important aprofitar aquests anys de bonança econòmica precisament per reduir pressió fiscal a fi d'apuntalar el creixement que tenim per reduir el dèficit i per posar-se en condicions de poder començar a reduir l'endeutament.

La diferència, Sra. Cladera, entre l'apujada d'impostos que va fer el Partit Popular a principi de l'anterior legislatura amb la que vostè ha fet a principi d'aquesta és que el Partit Popular va pujar impostos per reduir el dèficit, mentre també reduïa la despesa a fi de salvar la comunitat d'una situació de fallida tècnica; i vostès han pujat impostos sobre l'apujada d'impostos que ja havia fet el Partit Popular purament per poder gastar més. La diferència, Sra. Cladera, és abismal.

Im'agradaria també, aprofitant aquesta interpel·lació, posar sobre la taula algunes qüestions ja més concretes sobre determinats impostos, qüestions que crec que hem de començar a debatre.

Una primera qüestió que consideram injusta és l'increment totalment desmesurat del tipus impositiu de l'impost de successions, i en especial el fet d'haver eliminat la deducció del 99% quan la transmissió *mortis causa* és entre pares i fills majors de 21 anys o entre cònjuges o entre fills i pares; és injust que una família que durant tota una vida ha creat un petit patrimoni, pel qual també ha anat pagant impostos -ha pagat IRPF, ha pagat impost de patrimoni, ha pagat IBI-, és del tot injust, dic, que després, a l'hora que els fills puguin heretar aquest patrimoni hagin de tributar en aquests nivells totalment desmesurats que avui tenim. És injust i lamentable que alguns hagin de renunciar a la seva herència per no poder fer front a l'impost, i açò, Sra. Cladera, està passant. És més, la tributació de les herències entre pares i fills hauria de ser exempta; és una injustícia gravar aquesta circumstància.

Una altra incoherència és que mentre la compravenda d'un habitatge de segona mà, en aquest cas de més d'1 milió d'euros, tributa a l'impost de transmissions patrimonials a l'11%, en canvi si aquesta transmissió és d'un habitatge nou i per tant tributa per IVA només ho fa al 10%. No té sentit, Sra. Cladera, que una casa vella tributi més que una de nova, i per tant entenem que el Govern s'hauria de plantejar tornar a recuperar el tipus màxim del 10% a l'impost de transmissions patrimonials.

L'impost de patrimoni també és un impost injust: desincentiva l'estalvi i suposa gravar dues o tres vegades una mateixa renda, i així ho van defensar durant l'anterior legislatura, i és cert que va ser el PP que va recuperar aquest impost, un impost que el PSOE havia bonificat amb el 100% l'any 2008, i el va recuperar en una situació angoixant de manca d'ingressos per a les arques públiques, i el vam recuperar amb el compromís que aquesta figura impositiva s'apliqués només de forma temporal. Sabíem que era injusta la seva aplicació; de fet a la immensa majoria dels països del nostre entorn aquesta figura ni existeix, i per tant ho vam fer purament per poder recaptar més. És per açò que ara s'hauria de plantejar, en consonància amb el que reclamen diferents entitats, com ara la Fundación Impuestos y Competitividad, o

l'informe Lagares, una reducció gradual d'aquest impost. De fet ja algunes comunitats estan aplicant bonificacions del 50%, o altres com Madrid del 100%.

Per últim una altra mesura concreta que també suggerim al Govern és la reducció de l'impost sobre hidrocarburs. A Balears pagam la benzina més cara d'Espanya; açò és el que deien vostès l'anterior legislatura. Es tracta d'un impost que pagam tots, que no és progressiu, i que suposa una pèrdua de competitivitat per a les nostres empreses, un impost que a més vostès van criticar de forma molt insistent a l'anterior legislatura quan el Partit Popular va haver d'aplicar en un moment molt delicat de la situació financera de la nostra comunitat aquest impost. Si fossin coherents presentarien per als pressupostos de 2017 una rebaixa d'aquest impost, i la hi suggerim des d'aquí.

Sra. Consellera, en definitiva vostè està gaudint de més de 1.000 milions d'euros més del que tenia el PP a l'anterior legislatura...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, hauria d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Vaig acabant. Vostè té marge per fer una política tributària manco agressiva, i vostè, si vol, sap que té el suport del Partit Popular per tirar-la endavant. Només depèn de vostè; pot triar entre seguir sota les amenaces i els xantatges de Podemos i MÉS, o fer una política sensata i d'ample espectre amb el Partit Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Catalina Cladera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Camps, bon dia. Sr. Camps, jo faré un debat seriós i sensat, no faré un espectacle com vostè fa cada vegada que puja a la tribuna o té el micròfon a la mà.

(Algunes aplaudiments)

Una setmana justa després d'obtenir el suport de la cambra pel sostre de despesa no financera torn a aquesta tribuna i ho faig per referir-me a política tributària, segons la interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari Popular. La setmana passada ja vàrem tenir l'oportunitat de parlar sobre política tributària del Govern amb alguns portaveus aquí presents i també amb vostè, Sr. Camps. També ara fa vuit mesos, el dia 2 de febrer, vostè ja feia aquesta mateixa interpel·lació o una interpel·lació en relació amb política tributària, i tornar aquí avui amb el

mateix tema vuit mesos després ens permet veure com han aguantat el pas del temps algunes de les acusacions que vostè va fer aleshores.

Vostè deia que havíem fet una apujada d'impostos salvatge, que la nostra política tributària era arbitrària i un torpede a la línia de flotació de la sortida de la crisi de la nostra economia. Parlava del gran perjudici que suposaven les derogacions de la Llei turística, la Llei del sòl i la Llei agrària, i que això duria una disminució del PIB d'un 1%, segons els càlculs d'una nova entitat d'amics seus, el Centro de Estudios Estratégicos de Baleares, això és el que deia vostè, però ara ve la realitat: el PIB de 2016 pujarà al voltant d'un 4%, per a l'any que ve el ministeri preveu un PIB, en base de fer els pressupostos per a l'any 2017, d'un 3,7. Per tant, l'economia de Balears va *como un tiro* i això ho diu el Sr. Montoro.

Deia vostè que hi hauria menys activitat i augment d'atur i que la gent es quedaria fora doblers a la butxaca; fals, aquest setembre hi ha un 14,6% menys d'aturats que al setembre 2015, ni l'economia s'ha paralytitzat ni la gent s'ha quedat fora doblers a la butxaca.

L'estalvi de les famílies a Balears ha augmentat un 6,7% més que l'any passat i la despesa familiar no s'ha ressentit, ben el contrari, un indicador que ho demostra és el creixement de la facturació del sector del comerç a Balears, aquest agost un 8,1% més que l'any passat.

Per tant, l'apocalipsi econòmica de Balears que vostè vaticinava no s'ha produït en 2016 i tampoc no ho serà en 2017, les xifres així ho diuen, em sap greu, però és així, Sr. Camps.

Podria seguir i parlar de la millor situació del deute, del dèficit públic i de la possibilitat certa que enguany aconseguim complir amb el límit màxim marcat del 0,7 de dèficit. Ho vaig fer la setmana passada en motiu del debat del sostre de despesa i ara no crec necessari insistir-hi més, però sí que li he de dir que després d'un any i quatre mesos de govern de pacte tenim una millor situació econòmica i haurà de reconèixer que alguna part del mèrit se'l pot apuntar aquesta govern i els membres que formen el pacte de govern.

Vostè avui m'interpel·la sobre política tributària i em demana per nous impostos 2017 que ja ha quedat clar que en els pressupostos 2017 no es contempen nous impostos.

La política tributària que va posar en marxa el Govern a l'any 2016 responia a una voluntat de fer més progressiva la càrrega fiscal, de repartir-la millor i de responsabilitzar amb major mesura les rendes més elevades, qui més té, més paga.

Més d'un 3% dels contribuents s'han vist afectats per la pujada del tipus d'IRPF i només entre un 2 i un 4 de les tributacions per patrimoni, transmissions, actes jurídics i successions han notat l'increment. És una reforma que afecta les rendes més elevades, no les rendes mitjanes ni les baixes i això és la realitat, dir el contrari és mentir.

Encara no hem tancat el primer any fiscal amb les noves mesures i serà aleshores quan es podrà analitzar detalladament

el seu funcionament, però les dades que tenim ara són realment positives, segons el Ministeri d'Hisenda a Balears hem augmentat un 21,7 la liquidació del tributs cedits sobre el mateix període de l'any passat entre el gener i l'agost, s'ha passat de 387,2 milions recaptats el 2015 a 471,7 enguany, això són 85,5 milions d'euros més. En aquest apartat, és la comunitat autònoma amb major increment de la recaptació per damunt d'Aragó, Andalusia i Catalunya en termes percentuals.

Més en concret, l'impost sobre patrimoni ha augmentat un 39,8%; el de successions i donacions puja un 7,9%; el de transmissions patrimonials, un 26,1%; actes jurídics documentats, un 31,1... perdó, un 3,1 en positiu, i la taxa sobre joc també s'incrementa un 16,7%, tot això comparant entre gener i agost de 2015 a 2016.

Com és natural aquest increment està condicionat per la millora de cicle -a la qual vostè ja ha fet referència-, però també entenem que hi han col·laborat les mesures tributàries implantades pel Govern. I vull fer esment a aquest augment de la recaptació de l'impost de patrimoni, gairebé el 40%, que vostè també havia afirmat que es produiria una fuga fiscal de contribuents per la pujada de l'impost, les xifres demostren que no ha estat així i un cap més ha equivocat els seus pronòstics.

A més, a partir del mes de juliol ha entrat en vigor l'impost de turisme sostenible, un tribut que liquiden totes aquelles persones que realitzen una estada a un establiment turístic a les Illes Balears, la posada en marxa s'ha fet de manera modèlica i a dia d'avui tenim, comptam ja amb una recaptació de 33 milions d'euros.

Finalment, cal també tenir en compte la feina que fa l'Agència Tributària de les Illes Balears en aplicació de les primeres mesures anunciades del Pla de xoc contra el frau fiscal.

Arribats a aquest punt, Sr. Camps, vostè em torna plantejar la baixada d'impostos. Jo li he de dir que no sé si és el seu referent, però supòs que sí, en aquest sentit el Govern del Sr. Rajoy que va baixar els impostos just abans de les eleccions al desembre del 2015 i que com a resultat ha rebut una esbrancada de la Unió Europea per haver incomplert el límit de dèficit de forma reiterada.

Tampoc no ha estat massa brillant, que deguéssim, la política fiscal del Sr. Montoro en la gestió de l'impost de societats, un forat de 6.000 milions d'euros en impostos de les grans empreses i que ara ha hagut d'esmenar també després de l'estirada d'orelles que ha fet Europa.

La política tributària no és una palanca per guanyar o perdre eleccions, Sr. Camps, és una eina valuosa, de reequilibri social, que s'ha d'administrar responsablement, fer-la servir per mirar d'agranar quatre vots més un parell de mesos abans de les eleccions és prostituir-la.

Jo li contest el mateix que ja li vaig dir la setmana passada: ens agradaria baixar els impostos, però no pot ser, no pot ser perquè venim de quatre anys de dures retallades que ha deixat un panorama ple de necessitats socials de primera magnitud que hem d'afrontar; no pot ser perquè aquestes necessitats

socials han de trobar resposta immediata i com que no tenim una millora clara del sostre del sistema de finançament, del nostre sistema de finançament, tampoc no tenim aprovat i en funcionament un REB i tampoc no tenim una millora en les inversions de l'Estat, no ens podem permetre de moment baixar els impostos perquè tenim un clar full de ruta que hem de complir i hem de fer i hem de realitzar.

Per això hem de ser conscients que, tot i les macroxifres, no podem dir que hem sortit de la crisi, no, no ho hem fet perquè el creixement econòmic no arriba a tothom i això és sens dubte el nostre repte, mentre el creixement econòmic no arribi a tothom no podem parlar de disminuir els ingressos ni de canviar la política fiscal d'aquesta comunitat autònoma, hem d'insistir en polítiques d'inclusió econòmica, més gent ha de rebre el benefici que genera la bonança.

Som els primers als quals agradaria que la pressió fiscal fos menor, tot i que he de dir que no som la comunitat autònoma que té els impostos més elevats, i també que el nostre finançament milloràs, entenc que quan el finançament de Balears millori ens podem replantejar la política fiscal.

Vull destacar en aquest punt l'acte que es va dur a terme ahir mateix al nostre parlament amb la presentació d'un manifest per a la millora del nostre finançament, un manifest impulsat per la societat civil, més de 70 societats, institucions, associacions sota la coordinació del Cercle d'Economia, un impuls d'un valor incalculable que no pot tenir altre resultat que la millora del nostre finançament simplement perquè parlem d'una qüestió de justícia.

El fet és que no podem esperar cobrir les necessitats bàsiques d'una part considerable de la nostra societat, li record, Sr. Camps, que 290.000 persones, quasi bé 300.000 persones, viuen en risc d'exclusió social a Balears. És massa evident que necessitem recursos i no podem oblidar tota aquesta gent perquè no podem quedar enrere, una societat on no progressa tothom igual no progressa de veritat.

Tenim feina per fer, però a més hem de ser conscients de no generar més desigualtat en l'aplicació de les nostres polítiques, per tant, és necessari que ens anticipem i que posem avui les bases de la societat del futur i fomentar la igualtat d'oportunitats i ha de ser ara, aquesta és clau, no podem esperar que el mercat i l'oferta i la demanda se n'ocupin, podria ser tard per tota aquesta gent.

No podem esperar aplegats de mans, que els mateixos agents que treballen per generar la riquesa la reparteixin, això pertoca al poder públic, és el nostre paper i la nostra responsabilitat com a govern democràtic complint el mandat ciutadà que ens han fet i això també ha de servir als pressupostos 2017 que ben prest entraran a tràmit en aquest parlament.

Per això serveix la nostra política tributària, una eina que aquest govern posa al servei d'una societat més justa que fomenti la igualtat d'oportunitat dels ciutadans. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cladera. Rèplica del grup autor de la interpel·lació, el Sr. Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cladera, escolti, és un espectacle demanar baixar impostos? És un espectacle dir que vostè té problemes amb els seus socis quan açò surt cada dia als diaris? És un espectacle dir que avui vostè pot gastar més de 1.000 milions d'euros més del que podia gastar el Partit Popular? Açò és un espectacle, Sra. Cladera? Açò és la realitat.

Vostè a l'any 2017 podrà gastar 1.064 milions més que el que el Partit Popular podia gastar a l'any 2013, 1.064 milions d'euros més i vostè ens diu que no hi ha marge per davallar impostos. Vostè ha de dir la veritat: no vull baixar impostos, i ja està; digui la veritat: no, és que ens agradaria, però no tenim... No, no, vostè té marge, té marge més que suficient per davallar impostos, el que passa és que vostè està ferdada als partits de MÉS i de Podemos que no només no li exigeixen davallar impostos, sinó que li exigeixen pujar impostos i, és clar, *el mal menor* és deixar-ho igual, Sra. Cladera, i, per tant, bo és que vostè almenys ho deixi igual. Però vostè no m'ha contestat una pregunta, jo li feia una pregunta, sabem que a l'any 2017 no hi haurà pujada d'impostos, i en el 2018 i en el 2019? És que ens interessa saber quines idees té aquest govern d'aquí a final de legislatura, els ciutadans volen saber si ens hem d'estrènyer més el cinturó o no ens hem d'estrènyer més el cinturó. Per tant, m'agradaria que a la interpel·lació vostè contestàs les preguntes, i aquesta era una pregunta que per a mi era molt important que vostè ens contestàs, i esper que a la rèplica ens pugui dir si, efectivament, pensa a final de legislatura mantenir els impostos, els pensa pujar o els pensa baixar.

Miri, ja hi ha estudis econòmics, li he dit a l'anterior intervenció, que diuen que la nostra economia es desinfla, i posava l'exemple del *Butlletí d'inflació i anàlisi macroeconòmica*, de Flores de Lemus de la Universitat Carlos III, i parla que enguany acabarem, vostè deia un 4%, ells diuen un 3,1% de creixement econòmic. Escolti, però és que creixem per sota d'altres comunitats que just fa un any, o fa dos anys, anàvem nosaltres per davant.

Per tant, vostès, vostès fan unes polítiques que ens duen a un retrocés econòmic, a un progressiu refredament de la nostra economia. Hi hauríem d'aprofitar, i jo li deia abans, que vostè té 1.064 milions d'euros més, 1.064 euros més per començar a reduir impostos. Hauríem d'aprofitar que ara tenim creixement econòmic per començar a reduir impostos i començar a reduir, de ver, el dèficit, no per gastar més, perquè vostès tenen 1.064 milions d'euros per gastar més, vostès pugen impostos per gastar més i aquesta no hauria de ser la política del Govern.

Mirin, el creixement econòmic, que jo crec que és la base fonamental perquè tinguem més recaptació d'impostos, el creixement econòmic l'hem de mantenir de cara al futur. És a dir, vostè viu de la inèrcia, vostè viu de la inèrcia d'aquelles polítiques i aquelles reformes estructurals que va fer el Partit Popular a l'anterior legislatura...

(Remor de veus)

... i aquesta inèrcia la du que vostè enguany pugui gastar 1.064 milions d'euros i que vostè enguany pugui recaptar molts més impostos dels que mai no s'hagués pogut imaginar.

I és cert, és cert, però nosaltres l'advertim, perquè evidentment enguany acabarà bé, l'any que ve segurament acabarà bé, però açò no serà etern, el creixement econòmic no serà etern, hem d'apuntalar el creixement econòmic. I com apuntalam el creixement econòmic? Idò miri, una mesura, recuperar aquelles reformes estructurals que va fer el Partit Popular, primera. Segona, baixar impostos, baixar impostos sobretot a les classes mitjanes i treballadores, que vostès no els han fet res, vostès els han deixat igual com estaven a l'anterior legislatura, escoltin, estudiïn aquesta possibilitat, estudiïn aquesta possibilitat.

Mirin, mirin, Sra. Consellera, li deia abans, vostè ha elegit, i vostè ha elegit aliar-se amb Podemos i amb MÉS, vostè ha elegit seguir agenollada davant MÉS i Podemos...

(Remor de veus)

... vostè vol seguir amb aquesta política suïcida d'increment d'impostos i d'aturar l'activitat econòmica, és la seva decisió, però després, d'aquí tres, quatre anys, quan vegem les conseqüències de les seves polítiques no ens digui, ningú no ens ho va dir. No, no, avui jo li dic, avui jo li dic.

Miri, vostè gestiona 1.000 milions d'euros més...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... que els que gestionava el Partit Popular, vostè té un marge enorme per reduir els impostos als ciutadans de rendes més baixes, vostè té un marge enorme per fer polítiques econòmiques que apuntalin i que facin sostenible en el temps el creixement econòmic. Vostè ha de decidir, o seguir amb les polítiques ultraintervencionistes i populistes dels socis de Govern o té la possibilitat, com ha fet el seu partit a nivell nacional, de pactar amb el Partit Popular i de fer noves polítiques que realment donin suport a aquest creixement econòmic i que redundin en benefici també ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, ha d'acabar, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... vaig acabant, i que redundin de forma positiva a les butxaques dels ciutadans, que això és realment el que a nosaltres ens interessa. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Contrarèplica per part del Govern. La Sra. Cladera, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Camps, em resistesc al seu espectacle i jo vull fer un debat seriós, però amb vostè és complicat.

El primer de tot, crec que ja en la primera intervenció li he desmuntat la seva predicció d'*Apocalipsis Now* que va fer l'any passat, precisament... enguany no, no ho demostra només el Govern sinó totes les dades demostren que hi ha creixement econòmic per a enguany, previsió d'un 4%, 3,7% de previsió per a l'any que ve, ho diu l'AIREF, ho diuen moltes entitats i, per tant, crec que basta, a la vista d'aquest estiu com ha anat a Balears, per no dubtar que el creixement econòmic està, està... hi ha creixement econòmic i que podem també preveure que l'any que ve i el... eh?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

L'hem de mantenir. Per tant... no, si estam d'acord que l'hem de mantenir, però jo li vull dir és que les mesures que hem posat en marxa aquest any passat amb aquests darrers pressuposts no han perjudicat el creixement econòmic, el que sí fan és permetre...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -ara parl jo, Sr. Camps, hauria de guardar silenci, perquè, si no, no m'escolta...

(Remor de veus)

..., si no, no m'escolta i no ho entén i ho tornarà a demanar d'aquí un parell de mesos, però jo no tenc cap problema...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

..., li explicaré.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor, deixin parlar la consellera.

(Remor de veus i se sent de fons el Sr. Camps i Casasnovas de manera intel·ligible)

Sr. Camps... Sr. Camps, per favor.

(Remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Tornam a estar... com deia, Sr. Camps, crec que vostè perd la raó per si sol quan diu que les polítiques econòmiques que fa el Govern duen a decreixement perquè està demostrat que no és així, el contrari, les polítiques pressupostàries que fa el Govern, incloent la política fiscal, el que permet és una major distribució de la riquesa, quedi'l clar, major i millor distribució

de la riquesa. Sap què vol dir això? Que tothom pot progressar d'igual manera, i no només progressen uns pocs. I això ja sé que no li entra dins el capet, però això és així, i això és per al que fa feina aquest govern i tots els que donen suport a aquest govern.

Però bé, a part d'això li vull dir, quan em fa la pregunta, vostè em pot assegurar que l'any que ve o l'altre hi haurà un millor sistema de finançament, que tendrem millors recursos en aquesta comunitat autònoma? Si és així ens podem replantejar la política fiscal. Ens ajudarà vostè? Què han fet aquests quatre anys per millorar els ingressos d'aquesta comunitat autònoma a Madrid quan tenien també Madrid del seu color?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Només varen fer retallades, l'excusa va ser retallar i retallar. Ara nosaltres, aquest govern, només du un any, un pressupost en marxa, o un any i mig, el que fa i el que necessita són recursos per recuperar l'estat de benestar, per recuperar totes aquestes retallades que vostès varen deixar.

Per tant, no és moment de baixar impostos, això ho tenim claríssim, perquè el que hem de fer és emprar més recursos per fer aquestes polítiques redistributives de despesa. També vull recordar, però, i no estic d'acord amb vostè, que sempre fa i diu en el seu discurs que va ser una pujada molt... una gran pujada d'imposts que vàrem fer, jo li record el que li he dit a la primera intervenció, va ser una pujada només a les rendes més altes, a les capes més altes, que afectaven entre un 3 i un 4%. Això està demostrat, tot i que... per tant, sí, l'impost turístic és una altra història que ara no debatrem.

Per tant, no estic d'acord que haguéssim fet una gran pujada d'imposts sinó que vàrem fer una política fiscal progressiva, que és molt més justa i que també ajuda, com deia, a la sortida de la crisi per a tothom.

Li record, que veig que vostè no se'n recorda en cap moment, que no tothom ha sortit de la crisi, disposam d'un informe, que ja vaig dir la setmana passada, de la Xarxa Europea Contra la Pobresa, que precisament diu això, que hi ha 300.000 persones en exclusió social. Mentre tenguem aquestes persones crec que no ens podem plantejar baixar impostos, mentre tenguem aquestes persones en risc d'exclusió social.

A més, també li he de recordar per què no podem baixar impostos, sap quin deute ens va deixar el Sr. Bauzá el juny de 2015? 8.612 milions, un 40% havia crescut durant la seva passada legislatura. Per tant, tampoc no podem baixar impostos. A més, però, no ens ajuden ni ens donen suport quan anam a Madrid a demanar que es condoni aquest deute, es fan d'anques enrere, no donen suport. Per tant, una altra possibilitat de millorar els ingressos d'aquesta comunitat autònoma seria que ens condonassin el deute. On són vostès? Per què no ho diu també quan parla de política fiscal i de baixar impostos? Una manera de millorar els ingressos d'aquesta comunitat seria poder rebaixar el deute. És un tema molt clar.

Un altre tema que li he de recordar, per què no dóna suport que Madrid ens pagui els 120 milions d'euros o els 240 milions de carreteres que ens deu i tampoc no està d'acord que siguin

en el pressupost del 2017? Això també és una altra manera de millorar els recursos d'aquesta comunitat.

Només es fixa en una part dels ingressos, que és la política fiscal la qual li record que en el nostre pressupost és un petit marge això que tenim, la política fiscal pròpia, tant en recursos propis com en cèdits, perquè el gruix és el sistema de finançament autonòmic, i aquí és on tenim el focus posat aquest govern des del primer dia i és aquí on també els esperam que ens donin suport i ens ajudin amb el Govern del Sr. Rajoy, que esperam o que ja preveim que hi haurà en els propers dies, tot i que no ens agradi gens.

Per tant, Sr. Camps, jo vull defensar la política tributària que fa aquest govern, que va fer o que va posar en marxa l'any 2016, que només afecta unes capes altes reduïdes i que sí permet generar recursos per redistribuir millor la riquesa i fer que tota la societat avanci amb igualtat d'oportunitats i, per tant, que el creixement econòmic que es produeix i que està garantit en aquestes illes, sense perjudici de la política fiscal, arribi a tothom. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cladera.

III. Moció RGE núm. 14564/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10508/16.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 14564/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 10508/16.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Sara Ramón, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, diputats i diputades, bon dia a tots. Som aquí per parlar d'una qüestió que ens preocupa a tots i que, tot i que és de gran complexitat, és un dels pilars de la nostra societat i tots els que som aquí en aquest Parlament hem d'esforçar-nos-hi tots junts. L'educació no passa pel seu millor moment, hi ha la sensació que no es treballa amb la suficient diligència i que el Govern no té la suficient capacitat de resposta, com ha passat amb el lamentable cas de l'agressió succeïda al Col·legi Anselm Turmeda.

També continua havent-hi aules massificades, més de 50 ràtios il·legals, massa alts. 2.600 alumnes en aules modulars, en un any hem augmentat massa les aules modulars, de 93 a 107.

Obres compromeses la legislatura passada que encara no han començat. Anuncis de nous centres quan la conselleria no té ni tan sols el terreny.

A part, ha baixat el professorat de suport.

Hem vist una manca total de voluntat de treballar per l'educació inclusiva, una cosa que vostès prediquen i en parlen molt, però que al contrari no hem vist.

Han incomplert la resolució del director, de 10 de maig, que estableixen en 5 o 6 boxos la ràtio per assignar ATE 24 hores. Han hagut de rectificar en molts de casos, però aquests ATE no són dins l'aula. Vostès justifiquen la reducció dient que aquests auxiliars ja no han de cuidar els alumnes de trastorn de conducta, sinó que han de ser uns PT, que tampoc no són a l'aula. I on han inclòs dins aquests trastorns de conducta a trastorns d'aspecte autista. En resum Sr. Conseller, hi ha més ràtios i menys atenció a la diversitat.

Han eliminat els intèrprets d'audició a Eivissa, vostè va rectificar però encara no han arribat. Què va argumentar el director general? Que així els alumnes tenien una major autonomia. Vostès s'imaginin que un director general del Partit Popular hagués fet aquesta afirmació?

Parlem de l'escola concertada. És un complement necessari de l'escola pública per la nostra realitat. Un 40% de l'alumnat de les nostres illes es forma a l'escola concertada, però al contrari, no s'han augmentat allà els professors, tampoc els professors de suport i s'han eliminat molts programes com el Programa de millora i rendiment a l'aprenentatge.

Aquestes són algunes qüestions que requereixen de solucions immediates i d'una capacitat de resposta ràpida. Som aquí per treballar tots junts amb vostè i de cercar solucions per als pares preocupats. Per això presentem aquesta llista de 10 punts, amb la finalitat de caminar tots junts cap una educació de qualitat, tots junts, com diu sempre el conseller. Fer política des de l'oposició també és presentar propostes per solucionar els problemes reals. Tots som conscients que l'educació és complexa i que hi havia problemes a l'antiga legislatura, ja m'ho recordaran, però n'hi continua havent ara i alguns van a pitjor.

Les propostes que li fem no són altres que un balanç de l'estat actual de l'educació.

En primer lloc parlarem de la relació patida per la caixa al Col·legi Anselm Turmeda, que ens ha commocionat a tots i preocupat als pares. El Govern i la conselleria han de garantir la seguretat a les escoles, en aquest cas demanam que es depurin les responsabilitats que es puguin derivar de la gravetat d'aquests fets i li oferim un pacte contra l'assetjament escolar. El Govern sí tenia la responsabilitat de donar explicacions, tant a les famílies com als pares preocupats, com a la comunitat educativa, i es va torbar 13 dies a donar explicacions, massa temps. Però s'ha torbat massa poc temps a tancar un expedient, on continua havent-hi més ombres que llums, i el que és més greu, els pares i les víctimes no s'han sentit escoltats ni suportats. I això és molt greu quan som la segona comunitat amb més assetjament escolar. És necessari que les queixes i les pors dels pares dels fills que pateixen violència de gènere, siguin escoltats i sentin que tenen el suport de l'administració, perquè en molts casos es queden en silenci, perquè ells se senten desprotegits i sense el suport dels òrgans públics, i en els

primers que hem de pensar és amb els menors, i això és molt perillós.

També li demanam que es torni a dotar el personal de suport, ATE i PT, als centres d'on s'han eliminat; que es doti de personal i de recursos suficients els centres educatius de la concertada que puguin fer els desdoblaments a les classes de secundària; reduir de forma immediata les ràtios; concedir el concert de noves aules als col·legis que tinguin demanda suficient, independentment del seu model educatiu; que es respectin les llibertats dels pares a poder elegir el centre educatiu; calendari per a la reducció progressiva del nombre de barracons; mesures de seguretat necessàries quan les obres s'executin durant el curs escolar; obrir el diàleg amb el col·lectiu de professors de religió, i un pla d'excel·lència, que vostè ja ha presentat, però aquí hi ha una esmena que crec que millora la redacció d'aquest punt.

L'educació és una qüestió d'elevada importància, crec que per a tots, per a tots els grups d'aquest Parlament, per això els demanam que vegin amb bons ulls aquesta moció i caminem tots junts per a una educació de qualitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ramón. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES per defensar les esmenes RGE núm. 14815/16, 14816/16 i 14817/16, la Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Les interpel·lacions i les conseqüents mocions que presenta el Partit Popular i contesta un membre del Govern, acostumen a ser un joc de l'"i tu més", que, a més de ser una mica infantil, és del tot improductiu. A nosaltres no ens interessa gaire el cinisme de qui ha fet o ha deixat de fer, perquè no aporta res a les necessitats d'aquesta comunitat. Des d'El Pi crec que mai no ens han caigut els anells per reconèixer les passes en positiu que s'han donat en aquesta o en una altra matèria, però evidentment som aquí per vigilar les accions necessàries que no es fan, les promeses que no es compleixen, recordar-les i donar suport perquè es posi fil a l'agulla.

En tot això és evident que s'han fet coses en positiu, s'ha fet feina per disminuir els guetos escolars en algunes zones i s'ha augmentant el nombre de professors, però en falten moltes per fer i s'han de saber reconèixer, així com s'ha de saber acceptar que en algunes coses s'han equivocat: perquè han eliminat el batxiller nocturn al Ramon Llull de Palma; han reduït el nombre d'auxiliars tècnics a la concertada i a la pública; els nins i nines de 27 escoles de Balears començaren el curs sense que s'haguessin acabat les obres de millora a les seves escoles; no han resolt el conflicte amb els professors de religió; continua havent-hi centres amb amiant; hi ha més barracons que mai, i continuam amb una de les taxes d'abandonament escolar més altes de tot l'Estat.

Sé, com és evident, que hi ha coses que no es poden arreglar d'avui per demà, tant de bo fos possible, però si li record totes aquestes qüestions és perquè s'arriba a fer molt cansat el diàleg de l'"i tu més", en el qual perden el temps en lloc de posar remei als principals problemes que pateix l'educació d'aquestes illes.

Passaré als punts de la moció. Pel que fa al punt 1, des d'El Pi volem manifestar el rebuig a l'agressió que es va produir al Col·legi Anselm Turmeda i a qualsevol altre tipus d'agressió que es produeixi a qualsevol centre educatiu de les Illes Balears, però pensam que els fets s'han investigat des de la conselleria i des de la via judicial. Per això presentam una esmena de modificació que insta a investigar i a depurar responsabilitats en el cas que hi hagi nous indicis d'una possible agressió en el futur, com estam segurs que es farà. Crec que en aquest tema s'han de respectar les investigacions que es fan des de la conselleria.

En el punt número 2, evidentment els ATE i PT són part imprescindible del nostre sistema educatiu, hi ha nins i nines que necessiten una ajuda personalitzada i més directa que d'altres, i en cap cas no els pot mancar aquest suport. Però en aquest punt que es va aprovar a la proposició no de llei de la darrera Comissió d'Educació el passat dijous, no hem de perdre de vista que els PT són un cos de mestres i, com a tal, tenen un cos d'interinatge pertinent. Per això hem fet l'esmena per eliminar els PT. Ara bé, si la idea és que hi hagi places també d'AL i de PT també ens va bé.

En el punt 3 des d'El Pi hem dit moltes vegades que hem d'acabar amb qualsevol tipus de greuge comparatiu amb la pública i la concertada, i en aquest sentit hem presentat una esmena que afegeix la xarxa pública, a més de la concertada, parlant sempre de recursos que es necessiten per fer-se efectius, en aquest cas, els desdoblaments a les aules.

En el punt 4, pel que fa a les ràtios, sabem que hi estan fent feina i que n'hi ha que han baixat. Així mateix, però, queden centres on encara les ràtios d'alumnes són desmesurades. Sabem que aquesta és una de les grans promeses de la Conselleria d'Educació i esperam que la compleixin, però pensam que no es va tenir en compte que no es disposava d'aules suficients per dur-ho a termes.

Pel que fa al punt 5, del tema del concert de noves aules ja n'hem parlat aquí altres vegades. Pensam que les aules no es poden concedir de forma automàtica; és imprescindible elaborar un informe previ amb les necessitats reals d'escolarització per garantir un concert just i igualitari. Per això en aquest punt votarem en contra, a no ser que s'accepti l'esmena que han presentat des del Grup MÉS per Mallorca.

Pel que fa al punt 6, hi votarem a favor perquè creim que l'elecció de centre s'ha de flexibilitzar. En el punt 7 també estam d'acord; és cert que aquest curs encara hi ha massa barracons, n'hi ha més que en el curs passat, 107, així que pensam que ha de ser una de les seves prioritats fer feina per eliminar-los progressivament i que els nins i les nins puguin estudiar en les mateixes condicions i comoditats. Ho deim sempre: quan es construeix un centre nou s'ha de planificar

mirant al futur, sinó sempre estam posant pedaços per arreglar el que no s'ha tengut en compte.

Pel que fa al punt 8, hi votarem a favor perquè creim que és de calaix, és a dir, el que s'espera d'una conselleria quan s'executa una obra de millorar és que tengui en compte que al centre hi continuen acudint nins i que s'han de prendre tot tipus de mesures preventives. En el punt 9 pensam que és urgent i imprescindible que s'asseguin amb els professors de religió a parlar i a cercar una solució per a la seva situació.

I en el punt 10, i per acabar, pel que fa a aquest punt també creim que és urgent elaborar un pla del fracàs escolar i l'abandonament escolar; som desgraciadament i com s'ha dit una comunitat líder en aquestes dues qüestions, i no podem esperar més per posar-hi remei. Tenim entès que s'ha elaborat un pacte educatiu des d'Illes per un pacte i estam a l'espera que es faci arribar als grups del Parlament.

En definitiva, és imprescindible assure'ns tots, conselleria, grups polítics, docents, directors, pares i mares i tots els actors implicats per elaborar conjuntament un pacte educatiu per canviar el rumb del nostre sistema educatiu cap a un model encara més inclusiu i just que ens dugui a l'èxit que tots anhelam. Esperaré les explicacions de les altres esmenes que s'han fet i a veure si el grup proposant les accepta o no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista; per defensar les esmenes RGE [14824/16](#), [14825/16](#), [14826/16](#), [14827/16](#) i [14828/16](#), el Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Venim aquí una vegada més a parlar de la política educativa. El PP ja ho va avisar l'altre dia, ja ho va explicar l'altre dia a la Comissió d'Educació, que assegura que davant la situació educativa que es va generar la legislatura passada han decidit girar, girar el seu discurs i parlar en to conciliador i venir aquí a oferir canvis i a fer un canvi de tant en tant. Nosaltres ho agraïm, ja vam dir en aquella comissió que era d'agrair, i trobam que sí, que sí que hi ha un canvi de tarannà; de fet de moment hi ha un canvi d'interlocutor. A la interpel·lació fa la interpel·lació un diputat que ve aquí a fer un discurs, com ell ho qualifica, de *performance* de caràcter més incendiari i vuitcentista, i després per defensar la moció ve una diputada que té un to molt més conciliador i que arriba a tothom. Per tant benvingut, benvingut aquest canvi, benvinguda aquesta nova situació.

Malgrat tot, i repassant la intervenció anterior, des del Grup Parlamentari Socialista no podem més que tornar a dir tot allò que s'ha dit aquí per part del conseller, s'ha posat de manifest per part de tots els membres del Govern, i és que malgrat que per part del Partit Popular es volia presentar un escenari d'angoixa, un escenari de trastorn, de decepció, de desolació, la veritat és que des d'aquí, i ho podem dir amb la cara ben alta, educació sí que està molt millor que no estava fa any i mig;

podem dir amb la cara ben alta que en el curs 16-17 ha començat, malgrat tots els problemes, perquè no podem negar que hi ha hagut problemes, no podem negar que es poden cometre errades, es poden cometre desviacions de les planificacions, malgrat tot això hem començat un curs amb una normalitat davant l'anormalitat dels cursos anteriors, en els quals tenim molt més personal docent, tenim molts més recursos, tenim molta més inversió, tenim molts més recursos a les famílies, és a dir, s'han destinat recursos per a ajudes a menjador molt més que no hi havia abans, bastants més que no hi havia abans, i fins i tot s'han destinat recursos de beques de menjador a l'escola concertada, perquè també abans no n'hi havia... Hi ha molts més recursos per a educació infantil de 0 a 3 anys; abans no n'hi havia i ara n'hi ha.

I malgrat que vulguin dir el que volen dir no hi ha retalls, no hi ha retalls, sinó que hi ha un canvi, hi ha un canvi que hem d'explicar i ho hem explicat moltes vegades. No hi ha retalls perquè per una banda, com ja s'ha dit abans, aquí hi ha un augment poblacional molt important; aquest augment poblacional és -s'ha dit abans- és gairebé l'1% de la població, i per tant s'ha d'accelerar a posar recursos i moltes vegades no arriben. El que sí està clar és que hi ha molta més dotació en EAP, hi ha més dotació en EOEP, i per tant tenim una atenció especialitzada. Per tant els retalls en suport que suposadament s'anuncien aquí no són certs, sinó que hi ha un canvi. Sí que hi ha més aules volants, ja ho han dit aquí; hi ha més atenció a diferents trastorns, hi ha una especialització, i hi ha una especialització de les funcions. No s'ha augmentat el nombre d'AT, que és el que se solia fer en el moment anterior, sinó que el que s'ha fet és augmentar el nombre d'especialistes, perquè en certa manera l'atenció s'ha anat concretant.

De tot això hem de dir que tota la situació que es planteja a la moció té una finalitat una mica concreta, i ara anirem posicionant-nos per parts.

Respecte del punt 1 de la moció hem de dir que des del Grup Parlamentari Socialista rebutgem qualsevol agressió que es pugui fer, rebutgem la violència, rebutgem qualsevol situació anòmala contra els alumnes i contra qualsevol persona, però també rebutgem el circ mediàtic que s'està fent. Nosaltres pensam que incidir sobre aquest tema l'únic que fa és perjudicar, no ajuda ni mica la nena, perquè a la nena no l'ajuda estar sobre els mitjans de comunicació, perjudica greument l'escola, perjudica de manera molt important l'escola i des d'aquí hem de sortir a la defensa de l'escola perquè l'escola, malgrat una situació puntual, fa una feina important i, en definitiva, la defensa de l'educació.

No permetrem que des d'aquí s'intenti portar aquest tema com un tema de situació caòtica a les aules. Ja des del Partit Popular s'intenta fer un discurs en el qual cada vegada es parla més de les agressions, la perillositat dels centres, etc., i des d'aquí jo vull incidir que l'escola, les escoles de les Illes Balears són segures, no n'hi ha... no són perilloses. Per tant, davant aquesta redacció nosaltres votarem que no a aquest punt perquè pensam que això s'ha de detreure de la seu parlamentària, és a dir, aquí no venim a rebutjar fets puntuals, sinó que rebutjam el fet en general, que són les agressions.

Per tant, des d'aquí, malgrat no li hem fet una esmena, sí que li volíem fer una esmena *in voce* que seria, que "El Parlament de les Illes Balears rebutja l'agressió patida per una nena a una escola de Palma", i deixar-ho aquí, és una declaració d'intencions, i deixar-ho aquí.

Respecte de l'esmena que ha presentat El Pi, nosaltres pensam que qui ha de depurar responsabilitats és la... si n'hi ha alguna, és la Fiscalia de Menors, que és el que farà. Per tant, no passa res.

Respecte del punt 2, hem presentat una esmena amb la qual eliminam allò de "tornar-ho a dotar", perquè no és que es tornin a dotar, perquè no s'han eliminat, el que s'ha fet ha estat redistribuir, que és del que he parlat anteriorment. Per tant, proposam que es continuï endavant amb aquest procés.

Després, respecte del punt 3, nosaltres pensam que s'ha de repensar tota la xarxa davant d'una nova situació que és la LOMCE i, davant d'una nova situació en la qual entren noves coses, s'ha de repensar tota la xarxa d'escoles, no sols l'escola concertada sinó també parlar de l'escola concertada religiosa i no religiosa. Pensam també que les cooperatives fan un paper important i ocupen i donen suport i donen educació a un nombre important de nens.

Respecte del punt 4, pensam que hem de continuar reduint ràtios, és a dir, aquí hem de continuar reduint, es parla de ràtios il·legals, però del que no parla la diputada proposant és que en els cursos anteriors sí que quedaven nens sense escolaritzar. Enguany, i ho podem dir, enguany ho podem dir, és el primer curs que almenys a l'illa d'Eivissa no hi ha cap nen, des del primer moment, sense escolaritzar a partir dels tres anys. I aquesta és una passa important. Abans les ràtios tal vegada no eren les que són, però hi havia nens sense escolaritzar. Ara està tothom escolaritzat i això, si volem reduir ràtios, escolaritzar tothom i atendre tots els nouvinguts, hem de prendre mesures especials i mesures especials serien aquestes.

Pel que fa al punt 5, nosaltres acceptam l'esmena per part de MÉS, ja que la xarxa forma part de l'oferta pública, per tant, hi ha d'haver una oferta necessària per a tothom. Per tant, el mateix va a l'esmena que hem fet al punt 6.

Respecte del punt 7, que és el tema d'infraestructures, crec que és un absurd posar un calendari de dos mesos, el pla d'infraestructures s'està (...), hem de ser més reals. I nosaltres plantejam, com s'ha dit abans, reduir el nombre d'aules modulars.

Respecte del punt 8, sí que hem presentat una esmena, perquè nosaltres volem que siguin les obres segures, fora del calendari escolar, però si no hi ha més remei hi ha d'haver acord entre la comunitat educativa.

Al punt 9 votarem que no directament, pensam que nosaltres aquí no podem entrar a resoldre un conflicte de caràcter laboral, tots els conflictes de caràcter laboral s'han de resoldre a les meses sectorials corresponents.

I al punt 10 hem presentat una esmena que és per posar sobre la taula el Pla d'èxit que s'ha presentat per part de la conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar les esmenes RGE núm. 14829/16, 14830/16 i 14831/16, la Sra. Bel Busquets, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. La veritat és que estic una mica perplexa amb la deriva del Partit Popular amb el tema educatiu, s'han convertit en els portaveus de la marea verda, no fa falta que un..., només ens fa falta que un dia vinguin al Plenari amb una camiseteta verda. No oblidem que el Sr. Camps, que és el mateix diputat que va interpel·lar i que va escriure aquesta moció, tot i que diu que es preocupa per l'educació, era el precursor de les llistes negres del professorat. Alerta, tots plegats, amb els llops amb pell de xot.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Si llegim el *Diari de Sessions*, la interpel·lació i la consegüent moció no transmeten, en absolut, aquesta voluntat tan repetida pel Sr. Vidal, que també és diputat del PP i també forma part de la Comissió d'Educació, que ell s'ofereix a un pacte social i amb esperit de col·laboració i sempre increpa el conseller Martí March. Ja sabem que tenen un bon bugat dins el Partit Popular i no saben ben bé cap on tirar.

Ara, la veritat, tampoc no m'he cregut aquest canvi ni aquesta preocupació sincera, de fet, tiren per aquí a cop de titular amb voluntat de fer una oposició que en cap cas no és constructiva. A falta de programa copien conceptes, eslògans, reivindicacions d'aquella marea que varen perseguir durant tres anys ben llargs. Així va ser la interpel·lació i així ens trobam amb la moció.

Aquesta moció no té estructura ni projecte, és un seguit de propostes basades en allò que surt als mitjans de comunicació i magnífiques situacions que sens dubte es podrien millorar. En educació sempre es pot millorar, tots els recursos que s'hi puguin destinar són insuficients perquè sempre és insuficient qualsevol esforç i inversió que es fa per a la millora de l'educació.

Abans de passar a defensar les esmenes que hem presentat vull fer també algunes reflexions sobre alguns punts que es presenten a la moció.

Quant al personal de suport, parlem amb propietat, vostès parlen dels ATE com a professorat, o almenys a la interpel·lació, és que vostès l'any passat posaven ATE, personal no docent que atén aspectes d'autonomia dels infants amb necessitats educatives especials, per no posar PT, que és personal docent, mestres i professors, que atenen pedagògicament aquest alumnat.

Amb l'augment del 48% del nombre d'ATE a la legislatura passada el que es va fer va ser precaritzar l'atenció a l'alumnat que presenta necessitats educatives especials. El que s'ha fet des del començament de l'actual legislatura ha estat posar criteris objectius pedagògics i econòmics per tal de distribuir els recursos personals d'atenció a la diversitat. Es pot haver comès algun error que s'hauria de resoldre amb celeritat, també és ver.

Quan parlen de persecució ideològica ens fa riure, però riure per no plorar, els senyors que desmantellaren l'educació per pura persecució ideològica, els senyors que imposaren lleis per pura ideologia en contra de l'escola, en contra de la ciutadania d'aquestes Illes. Quan vostès parlen d'excel·lència educativa tampoc no se'ns ocorre cap altra paraula que no sigui demagògia.

Excel·lència educativa no és passar proves per controlar estàndards de qualitat, en vocabulari mercantilista i neoliberal, supòs que és el vertader objectiu de les revàlides. Excel·lència educativa és augmentar el pressupost d'educació, no davallar-lo ni llevar-li pes sobre el global de la comunitat autònoma. Excel·lència educativa és augmentar en 600 el nombre de professorat front a l'acomiadament massiu de la legislatura passada. Excel·lència educativa és dedicar 10 milions d'euros al manteniment, reparació i construcció de centres educatius, una quantitat millorable, de ben segur, sobretot per esborrar el desert i l'abandonament de les infraestructures que es va patir al passat. Excel·lència educativa és dedicar 2,1 milions d'euros a beques adreçades a les famílies, i podria continuar, sens dubte, però és el moment de defensar les esmenes que hem presentat.

Per una banda, hi ha les esmenes als punts 3 i 5 que se centren a l'escola concertada, des de MÉS per Mallorca contemplam l'escola concertada com a una oferta complementària a l'escola pública, ara bé, és una oferta que ha de respondre a criteris de transparència i rigor en tant que rep recursos públics i dona un servei públic.

Així, els concerts educatius han de respondre a una necessitat d'escolarització, no es poden concedir concerts a demanda, sempre han de respondre a una normativa, si no hi podria haver injustícies. Per això tenim les ordres de concerts en què s'estableixen els mínims, com la dotació de recursos, les aules que es concerten, la dotació econòmica, que s'han de complir perquè es tracta de la bona gestió dels centres amb recursos públics.

Per això, hem presentat aquesta esmena que és l'esmena al punt 3, que és l'esmena 14.829: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a completar el desenvolupament de la nova ordre de concerts que inclou la revisió de la dotació de recursos en centres concertats per adequar-la a les necessitats derivades de la implantació dels nous currículums aprovats".

I també l'esmena 14829 que parla que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a dur a terme una programació general de l'ensenyament que tinguin en compte l'oferta pública i concertada en funció de les necessitats

d'escolarització mitjançant un ús eficient dels recursos públics”.

Pel que fa a l'esmena del punt 7, en què es parla del nombre d'aules modulars o barracons, em sap greu, però he de tornar dir demagògia, no val parlar del nombre actual sense referir-nos als nombres del 2011, si al 2011 hi havia 52 barracons, el 2015 en teníem 93, varen augmentar un 42% el nombre de barracons a la seva legislatura. Parlen de la total eliminació, que, sincerament qualsevol d'aquí dins ho signaria, però ens cal un exercici de realitat, i vostès no varen fer més que augmentar-los.

A més tothom sap que el País Valencià, Catalunya i les Illes Balears concentren el 82% dels barracons de l'Estat. Ens condueix a una reflexió: som el territori més mal finançat de l'Estat, units en la llengua i la cultura comuna i també units en la injustícia del sistema de finançament.

Per tant, presentem aquesta esmena, que és la 14831, que diu: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb el desenvolupament del pla d'infraestructures educatives per tal de reduir el nombre d'aules modulars a la meitat de les existents a l'inici de la legislatura en què s'havien duplicat a la legislatura anterior, per l'absència d'inversió en infraestructures educatives”.

Així, esperam que acceptin les esmenes perquè, si és veritat que vostès volen consens, aquest seria el moment per demostrar-ho. I tenen un altre moment fantàstic per incorporar-se ja de veres en la Marea Verda, que és un moviment obert, reivindicatiu i festiu. Demà hi ha una manifestació davant la Delegació del Govern, una manifestació unitària contra la LOMCE, hi estau ben convidats, no fa falta que hi dugueu la camiseta verda, ja seria demanar-los massa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. Correspon ara la fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, la Sra. Camargo, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, diputats i diputades, treballadors de la Cambra, senyors i senyores del Partit Popular. Sra. Ramón, sembla que s'han erigit ara, com ja s'ha dit, des que són membres de l'oposició, des que no governen per art de màgia sense solució de continuïtat, com dèiem l'altre dia a la comissió, en defensors de tot allò que amb acarnissament varen mirar de liquidar quan governaven. La veritat és que no deixa de ser una paradoxa i també un símptoma del seu cert cinisme.

Darrerament el Partit Popular em recorda en la seva posició en polítiques educatives a la crueltat de Henry Kissinger quan deia a la guerra del Vietnam: “*We have to bomb the city in order to save it*”, “Hem de bombardejar la ciutat per tal de

salvar-la”. El Partit Popular va bombardejar en la darrera legislatura el nostre sistema educatiu per tal de salvar-lo, segons els seus interessos, aprofitant ara que no governa vol la reconstrucció de tot allò que es va encarregar destruir i, a més a més, demana que aquesta reconstrucció es faci ràpid, es faci per la via d'urgència, per la mateixa via d'urgència amb la qual feia decrets que es carregaven, per exemple, la inversió en educació, com el Decret 14/2012, de mesures urgents de racionalització de la despesa pública a l'àmbit educatiu, i tot això no deixa de ser, també, una paradoxa.

Si bé es veu amb claredat que el seu model educatiu no va de donar un impuls decidit, un impuls clar a l'educació pública, sinó també de protegir i ampliar la xarxa de la concertada, amb la qual cosa des de Podem ja hem dit forces vegades que no podem estar d'acord, també vol exigir solucions màgiques per aixecar tot això que va arrasar amb les polítiques del molt poc honorable Bauzá, no deixa de ser sorprenent que ara es preocupin tant per aquest front de polítiques d'educació que, precisament, va ser el que va donar lloc a la seva caiguda del Govern, crec que estan fent com un acte de contrició, com un acte de fe constant cremant totes les seves polítiques fetes, no fa tant, la veritat s'ha de dir, i crec que també hem de dir que no passa, que no ens podem creure aquest acte de contrició en certes qüestions, en altres clarament vostès impulsen una política educativa amb la qual no podem de cap manera ni reconèixer que en aquests moments conjunturals i per tal de fer servir la seva demagògia no podem reconèixer, ni que hi estam d'acord.

Però també sabem que la Marea Verda, que per cert demà torna sortir als carrers com ha dit la Sra. Busquets, té memòria, la ciutadania en general se'n recorda de tot el que va fer i aquestes declaracions de bones intencions, d'aquest propòsit d'esmena, aquesta foguera que fan a les seves polítiques del passat en moltes de les qüestions sabem que són pur tacticisme, pur fum, són una operació de cirurgia estètica per tal de veure si esborren el seu passat fosc.

Nosaltres tampoc no oblidam i la veritat és que ja els han fet la convidada, però aprofito per convidar-los, si tan seriosament es prenen aquestes mesures de canvi en l'educació que vinguin demà a reclamar la posada en marxa d'una nova política educativa que no sigui la de la LOMCE, que no sigui la de les retallades del Partit Popular i que no sigui la de les seves revàlides. Si estan d'acord amb aquest model educatiu, vinguin demà a les sis de l'horabaixa davant Delegació del Govern.

(Alguns aplaudiments)

Aquestes mocions, aquestes proposicions no de llei que defensen ara darrerament, la veritat és que em fan pensar moltes coses que tampoc, per manca de temps, no puc dir o no diré, però crec que, per moltes que en facin, per molt de temps que em facin perdre amb proposicions no de llei en matèria educativa per tornar reconstruir tot el que varen destruir, nosaltres ja ho hem dit, no oblidam.

I passaré ja directament a parlar dels punts de la moció, amb molts dels quals crec que tenim discrepàncies de fons. Quant al punt 1, vull ser molt clara, és terrible el que ha passat en aquest centre educatiu, és un fet dolorós, és un fracàs del

model de societat que construïm perquè és un model en el qual gairebé es normalitza la violència entre els nostres joves, gairebé és una manera de relació entre els nostres infants, però també veig com a un fracàs el fet que es vulgui fer d'això un circ mediàtic per treure'n rèdit polític; hem d'anar molt alerta amb això perquè hi ha una nina que està involucrada en aquesta qüestió i la veritat és que jugar amb el patiment d'aquesta persona crec que no és encertat.

És clar que volem mesures per canviar d'arrel el fet que els nostres joves vegin la violència com a una manera de relació i d'expressió, però sincerament crec que això de demanar el que el Partit Popular demana en aquest punt 1 no és una bona mesura.

El punt 2 jo crec que és un bon exemple d'això que els deia abans. Clar que sí hi estam d'acord, i per això estam ara treballant perquè hi hagi una pujada molt que significativa en el pressupost de l'any 2017 d'educació; clar que estam d'acord que hi hagi ATE, PT i tota la resta de professorat de suport que fa falta, clar que sí. Estam tractant de blindar que això sigui una realitat l'any que ve, però em deman un altre pic des de quan estan tan interessats en les necessitats dels nostres infants. Deu ser que ja estan pensant a derogar la LOMCE, a derogar les revàlides en el seu flamant govern. O no sé si pot ser que no sigui precisament això.

Del punt 3 vull tornar a deixar clar, i en això em sap molt de greu també dir que no estam d'acord amb aquesta manca d'impuls decidit a l'educació pública i que encara per part també de MÉS i per part també del PSIB es posin a la mateixa balança, quan per a nosaltres el que s'ha de fer en una situació en la qual no hi ha diners és clarament fer una aposta decidida per l'educació pública; el Partit Popular de cap manera no la fa, i el que demanam és si aquesta nova ordre dels concerts en realitat el que posa en marxa és una mena d'auditoria per tal de reduir els concerts de la no obligatòria, que és el que nosaltres volem fer, reduir aquests concerts, i consideram que això que sigui oferta complementària, com deia la Sra. Busquets, no és exactament el que hauria de ser. Sabem que ara no es poden absorbir per la xarxa pública tots els estudiants que tenim a la concertada, peròensem que la idea és caminar en aquesta direcció i no fomentar la concertada.

Del punt 4 diré que per descomptat estam d'acord que s'han d'abaixar les ràtios; són de les més altes les que tenim dins l'Estat; estam lluitant també per això, ho hem debatut també moltes vegades amb el conseller d'Educació, però un altre pic sabem, com dèiem abans, que això és bombardejar i després reclamar la ràpida reconstrucció, perquè aquestes ràtios també són conseqüència d'aquell decret llei 14/2012 per fer retallades en educació, i en part és conseqüència del seu model a la passada legislatura.

El punt 5 és més del mateix. Nosaltres estam apostant clarament per l'educació pública i no per ampliar concerts; des del nostre punt de vista la concertada és escola privada que es finança amb doblers públics; encara que sigui necessària, hem de canviar aquest model.

Del punt 6 els recordam que estam per fomentar l'autonomia dels centres i que quan les famílies han tengut

l'oportunitat de triar han demostrat clarament les seves preferències, i les seves preferències han estat diferents de les que el Partit Popular volia, fins i tot en temps del TIL.

Del punt 7 una altra vegada clarament nosaltres no volem en un termini de cinc anys reduir els barracons a zero ni tampoc a la meitat al final d'aquesta legislatura. Nosaltres apostam decididament perquè al final d'aquesta legislatura en aquestes illes no hi hagi cap barracó. Per això la nostra aposta precisament és aquesta: barracons zero, i no facin servir centres modulars zero, perquè això és un eufemisme absurd, són barracons i aquest aclariment serà la nostra..., farem insistència en això durant tot el temps que queda de legislatura.

Després, sobre el punt 8, estam d'acord en el que s'ha plantejat per part del Partit Socialista, l'esmena plantejada. I sobre el punt 9, mirin, senyores del Partit Popular i... senyores, i Sra. Ramon, nosaltres respectam totes les religions, això és absolutament cert, no només la que s'ensenya de manera prioritària a les escoles avui en dia, la que vostès volem que s'ensenyi, però tenim molt clar que l'educació, a més a més de ser de qualitat, ha de ser laica; la religió és una cosa que es fa a l'àmbit privat i pensam que no s'ha d'ensenyar religió a les escoles. Llavors estem totalment en contra del que plantegen en aquest punt.

I, finalment, el punt 10 és una altra vegada llençar bombes incendiàries i després demanar reconstrucció; el fracàs escolar està també molt relacionat, entre d'altres qüestions, amb la manca d'inversió que vostès també varen impulsar amb les seves retallades, entre altres coses; no només amb inversió se soluciona aquest problema.

Dit això nosaltres estam d'acord amb l'esmena *in voce* que s'ha presentat per part del PSIB perquè també teníem aquesta intenció, la de dir que rebutgem aquesta agressió patida al col·legi Anselm Turmeda; de l'esmena número 2 d'El Pi estem d'acord que es transaccioni amb la del PSIB, si hi estan d'acord ells, perquè és més completa la del PSIB. No votarem a favor de l'esmena d'El Pi al punt número 3; votarem a favor de l'esmena al punt 2 del PSIB; votarem a favor de l'esmena al punt 4 del PSIB; votarem a favor de l'esmena al punt 6 del PSIB; i també l'esmena al punt 8. I pel que fa... també votarem l'esmena al punt 10, però voldríem també plantejar *in voce* el fet que no sigui només presentar en seu parlamentària el Pla d'èxit, sinó que el Pla d'èxit educatiu, cap a l'èxit educatiu, es dugui endavant durant aquesta legislatura, no només que es presenti.

Respecte -per acabar- de les esmenes de MÉS, clar, totes estan relacionades bé amb la concertada o bé els barracons; el nostre objectiu és barracons zero a final de legislatura, llavors no podem votar a favor que quedin a la meitat. I després, quant a les dues propostes sobre concerts, voldríem saber exactament si l'ordre de concert, la nova ordre de concerts, el que fa és reduir-los o dotar-los més.

Ja per acabar, avui hem aprovat una declaració institucional per no haver de fer el canvi d'hora, i és una bona metàfora, encara que trista al present, que hàgim de fer el rellotge enrere el mateix cap de setmana que Rajoy és investit. A la nostra educació...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, ha d'acabar, el seu temps s'està exhaurint.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

...ni una passa enrere, les coses clares: pública, equitativa i de qualitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Ramon, m'ha sobtat molt quan ha dit que l'educació no passa pel seu millor moment, i jo m'he preguntat: i quin devia ser el millor moment de l'educació? En el segle XIX, quan es va fer la primera llei d'instrucció pública a Espanya?; a l'escola dels nostres pares -ja em perdonarà, perquè vostè és molt més jove que jo-, que cantaven el *Cara al sol* abans de començar? A mi en costa saber per a vostè quin deu ser el millor moment de l'escola. Ara, sí li puc dir quin va ser el pitjor moment de l'escola a les Illes Balears, sí que li ho puc dir: va ser el moment en què van confluïr les polítiques del Sr. Wert i les polítiques del Sr. Bauzá. Aquest va ser el pitjor moment de l'escola a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, quan em diu que l'escola no passa pel seu millor moment, no ho sé, crec que hauria de preguntar-se quan va ser per a vostè el millor moment de l'educació a les Illes Balears.

Ja s'ha fet referència per part d'altres portaveus al fet que el Partit Popular defensà aquesta moció amb una cara més amable que la de la persona que ha redactat el text. De totes maneres, i ja em perdonarà, no deixa de ser un cert exercici de ventriloquia, perquè a la moció s'endevina l'estil indeleble, inconfusible del seu autor, les seves intencions i les seves maneres de fer política. Per tant, ja em perdonarà, però jo el que respondré és al text de la moció perquè és el que votarem. I parlava de l'estil, i a quin estil em refereixo?, vaig voler-ne fer referència ja en el debat en comissió: un estil que no es caracteritza per l'oportunisme sinó pel cinisme, i em sap greu utilitzar aquesta paraula tan forta, però en aquest cas, com deia aquell, no és un insult sinó una definició, i això aprofito per comentar-li-ho a vostè, Sra. Sureda; jo no faré -ja ho vaig dir en comissió- un "i tu més", no, en absolut, no entraré en el joc aquest de dir "mira, ara l'oposició diu al Govern el que els que ara són al Govern deien quan eren a l'oposició". Això seria oportunisme, i ho puc entendre, puc entendre que es faci des de l'oposició. Ara, per què dic que és cinisme?, cinisme perquè amb la seva obra de govern, la seva obra de govern, no és que

no fessin això que ara demanen perquè no tenien mitjans per fer-ho, és que no ho feien perquè ells tenen un model totalment contrari del que ara ens demanen, i això és el que jo considero cinisme i això és el que considero l'estil de fer política de la persona que ha redactat aquesta moció. I això es veu, quan parlo de la seva obra de govern, el que feien respecte del personal de suport, el que feien respecte de les infraestructures, que com s'ha dit molt bé estan com estan a causa d'aquest anys de desatenció absoluta en el món de l'educació.

Jo no puc entendre, i per això parlo de cinisme, com es pot presentar aquesta moció i després donar suport a la LOMCE, quan parlem de segregació o d'inclusió. Ens vénen a demanar aquí major inclusió, quan precisament la pedra de toc de la segregació a la nostra escola és la llei que ells defensen, que és la LOMCE.

I sí, és veritat, ho ha dit Sra. Ramón, que nosaltres no fem més que predicar la inclusió. Doncs sí, en contra del que diu la LOMCE, prediquem la inclusió i fem la inclusió, amb els mitjans que fem i amb el ritme que podem, però la fem, i no com la LOMCE que ni garanteix, ni vol garantir la igualtat d'oportunitats. Per tant, amb això sí que crec que haurien de ser més coherents.

I també, a part d'un estil cínic, més que oportunista, cínic, també, i ja sé que és una paraula molt forta, però és la que em surt, un estil obscè, obscè en el sentit de falta d'ètica, perquè treure punta mediàtica de qualsevol desgràcia, el tot per l'audiència, sense cap altra consideració, m'ha recordat aquella vegada que es va un tuit atribuït, en aquest cas a Podem, una acció totalment falsa, doncs si s'ha de fer es fa, tot per l'audiència, però l'important és tenir seguidors a Twitter, i si el que diem a internet és mentida, és igual. Doncs aquí el mateix, la Sra. Camargo ho ha explicat molt bé, l'actitud que hauriem de tenir com a ciutadans responsables davant d'una desgràcia que ha passat a un centre educatiu, per a mi està totalment allunyat de la imatge d'un advocat mediàtic, famoset que surt en els programes del cor i vostès aquí fan el mateix, aprofitar-se de les desgràcies alienes. I això és el que considero jo que és obscè i que crec que haurien de replantejar-s'ho.

(Remor de veus)

I per últim l'estil, un estil al servei d'interessos particulars...

(Remor de veus)

... al servei d'interessos particulars... -no, "caradura" vostè, Sr. Camps!-, ... al servei d'interessos particulars, vostè ens diu: donem concerts amb independència del seu model educatiu; barra lliure, eh, i s'ho han de fer mirar, perquè, entre la Sra. Perelló defensant el nivell 33; la Sra. Mercadal demanant exempcions fiscals per a l'empresa familiar, i vostè defensant l'Opus Dei, em sembla que obliden que aquí venim a defensar amb objectivitat interessos generals i no interessos particulars.

(Alguns aplaudiments)

I fins ara, per elegància parlamentària, no els ho hem tirat en cara, però jo ja n'he parlat moltes vegades de la gestió dels conflictes d'interès, em sembla que hauriem de venir aquí i

separar molt clarament els interessos generals dels seus interessos particulars.

Barra lliure, donem concerts amb independència del seu model educatiu, ara al final haurem de repartir doblers sense mirar quin és el model educatiu dels centres, això és totalment absurd, i tot això amb l'excusa de la demanda, tot això amb l'excusa de la demanda que és una excusa totalment fictícia i totalment falsa; que això ja els ho vaig explicar, però sembla que no ho volen entendre, sembla que no ho volen entendre, però vostès diuen això i després critiquen que retiri un determinat a una escola de Maó, que precisament no tenia demanda. O sigui, escolti, si el criteri de la demanda serveix per donar concerts, suposo que també servirà per treure'n. Per tant, els demanaria també una mica de coherència amb aquest punt.

Bé, per tot açò ja veuen que no he volgut entrar en els punts, perquè els que m'han precedit en la paraula ho han fet prou bé, la nostra posició és no entrar en el seu joc, no entram en aquest estil i la nostra actitud de partida és rebutjar tots i cada un dels punts de la seva proposició.

Mirin, jo discuteixo moltes vegades amb el Sr. Martí March i amb els seus directors generals i a vegades fins i tot ens arribem a enfadar, perquè treballem per millorar el sistema educatiu. Però ara anam en la direcció correcta, amb els mitjans que podem, però destinem més mitjans, més personal, més planificació i més confiança als centres, i això amb el Govern anterior anava en la direcció totalment contrària. Per tant, no volem entrar en el seu joc, volem donar suport a aquesta política, perquè creiem que és la política que amb els mitjans que tenim, és la que es pot fer i la que implementa el nostre programa polític.

Els portaveus que m'han precedit, la Sra. Sureda, el Sr. Casanova, la Sra. Busquets, són persones pacients i ben intencionades i han presentat esmenes per millorar la seva moció, la qual cosa parla molt a favor d'ells, no com jo que vinc aquí a tirar-los-ho tot per terra. Nosaltres realment creiem que aquestes esmenes milloren la moció i si les acceptessin, doncs estariem disposats a replantejar-nos el nostre vot negatiu.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido para la Ciudadanía.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos los puntos de esta moción.

En cuanto al punto 1. Desde Ciudadanos queremos volver a manifestar nuestro apoyo a la niña de 8 años por la agresión que ha sufrido en el patio de su colegio por unos compañeros de clase, y deseamos de todo corazón que poco a poco se recupere de este horrible trance por el que ha tenido que pasar

ya a su corta edad. Desde Ciudadanos hemos mantenido prudencia, como se merece un caso de agresión en un colegio, lo principal en estos casos y es lo que esperaba Ciudadanos de las instituciones implicadas, es durante el tiempo que dura la investigación en primer lugar arropar y proteger a la víctima y a su familia. Y en segundo lugar tomar las medidas cautelares establecidas por la normativa. Dos medidas sencillas pero sumamente importantes. Es triste, pero no se ha dado ni lo uno ni lo otro.

Seguro, segurísimo que a la familia le gustaría pasar página, pero es difícil y lo deberíamos entender si nos ponemos en la piel de la víctima, cuando una agresión en un colegio se pretende cerrar sin autocritica y de un carpetazo. La violencia escolar existe y no ha de dar miedo hablar de esta violencia, ni asumir responsabilidades, lo que nos ha de dar miedo es relativizarla o ocultarla.

En cuanto al punto 2. Desde Ciudadanos ya hicimos una pregunta de control al Govern, sobre la importancia de la figura de los ATE en los centros. El auxiliar técnico educativo tiene un decisivo papel en la escolarización inclusiva de los niños y adolescentes con una discapacidad. Los ATE forman a estos alumnos en su autonomía personal, a cada uno en el marco especial de su discapacidad, a la vez que les ayudan en todas sus necesidades dentro del centro escolar, como el traslado entre clases, ir al baño, comer, medicarse, entre otras muchas. Son la tranquilidad de las familias y de los niños y nunca puede faltar un ATE en un centro que lo necesite.

En cuanto al punto 3, decir que, efectivamente, no tiene sentido que por parte de la conselleria, se ponga todo el énfasis en que los centros desdoble sus clases de inglés, para aprender mejor la lengua inglesa y mejorar los resultados y que después se le niegue a los colegios los profesores necesarios para poder cumplir con esta directiva, que además está dentro de las medidas del Plan de éxito educativo del Govern, el que está elaborando. Como ha ocurrido en el caso de la escuela concertada. Para realizar estos desdoblamientos obligatorios se necesitan unos 100 profesores de inglés en los colegios concertados. Está claro que la conselleria ha de poner los medios para que todos los alumnos de Baleares tengan igualdad de oportunidades.

También estamos de acuerdo en que la conselleria haga un calendario de reducción progresiva del número de barracones, tomando las medidas necesarias obviamente para que estas obras, o las de otra índole, se realicen en periodo no escolar, en la medida de lo posible.

Y en cuanto a los puntos 5 y 6, donde se insta al Govern a conceder el concierto de nuevas aulas a aquellos colegios de iniciativa privada que tengan demanda suficiente, con independencia de su modelo educativo y respetar la libertad de los padres a poder elegir el centro educativo que mejor se adapte a sus necesidades, comentar que, desde Ciudadanos, ya lo hemos expuesto en otras ocasiones aquí en el Parlamento, creemos que el sistema educativo ha de tener una oferta plural para cumplir con el artículo 27 de la Constitución y que esta oferta plural ha de ser accesible para todos los ciudadanos, independientemente de su condición económica. Y el concierto es la manera de hacer efectiva esta accesibilidad, con el

concierto, los poderes públicos garantizan el derecho de los padres para poder ejercer su libertad de elección de centros, ya que sólo existe verdadera libertad de elección, si ésta no depende el estatus económico de la persona. Así pues, la escuela concertada no posee un carácter subsidiario respecto a la escuela pública, sino que ya es importante en si misma y además es demandada por muchos padres como primera opción. Por lo tanto, también apoyamos estos dos puntos.

Y referente al último punto, donde se pide un plan de excelencia educativa para mejorar el nivel académico de los alumnos y reducir el abandono escolar, nos parece correcto, de hecho la conselleria nos consta que ya está trabajando en ello.

Y desde Ciudadanos proponemos que se haga hincapié en la mejora del grado de magisterio y de la selección de los alumnos para acceder al grado, así como la mejora del máster de formación de profesorado. Es indudable que el mejor activo que tiene la educación son sus maestros y sus profesores. Una buena práctica educativa es la clave del sistema.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del grup parlamentari proponent. Té la paraula la Sra. Sara Ramón, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Bé, en primer lloc, agrair als partits que donen suport a les nostres propostes i agrair també les esmenes que han presentat, ja que han estat moltes.

Els diré que veig que no accepten que el Partit Popular faci propostes en educació perquè necessiten un culpable per justificar quan les coses no van bé, i sempre els quedarà el Partit Popular. O realment pensen que les coses van bé? Li reconeixem que hi ha més beques de menjador i que hi ha més ajudes d'escoleta, però, els agradi o no, nosaltres som oposició, el que demanam és perquè s'ha de millorar; que, per cert, la majoria són les mateixes coses que vostès demanaven quan eren a l'oposició o quan es manifestaven en el carrer, però amb una situació econòmica molt més dolenta la qual cosa els agrada escoltar-ho, que se n'obliden, s'obliden que no és el mateix gestionar amb la caixa buida que plena.

Vostès eren els que feien bandera de l'educació i vostès eren els que tenien les solucions, o pensaven arribar aquí i tenir un finançament nou o que prometien als ciutadans?

Els problemes que ara tenim a l'inici de curs es justifiquen perquè hi ha molts de nous nens, ara resulta que això és una situació nova a les nostres Illes o que no és alguna cosa que coneixíem. Els agradi o no, el curs 2016-2017 s'ha iniciat amb mancances de planificació i de recursos, amb menys personal de suport; o vostès em diuen que un alumne, amb autisme, que ha passat de dotze hores i mitja a tres hores i mitja, a això no li diuen vostès una retallada? Ja m'ho explicaran!

Falta de planificació, a Eivissa hi ha centres amb aules modulars que encara no han arribat, a l'inici de curs hi havia 1.200 alumnes que no estaven escolaritzats.

Falta de diligència en el cas Sant Roc, no volem fer per a res un circ mediàtic, no volem fer mal, és que pensam que no es fa correctament, perquè el que no podem fer és descoratjar els pares que puguin tenir fills amb aquests problemes, i això és molt greu. Pensen les seqüeles que poden tenir aquests al·lots? El que s'ha de fer és donar-los suport i llavors tractar-ho, i també pens que és un tema suficientment important com perquè el conseller demanés voluntàriament la compareixença, perquè si hi ha alguna cosa que pensa que s'ha de tractar d'una manera, quina millor forma que explicar-ho a tots els grups parlamentaris, i vostè té una compareixença demanada.

Vagi i expliqui als grups parlamentaris. Falta de planificació i falta de diligència.

A l'anterior legislatura, el Partit Popular, aquest que vostès diuen que no es preocupa de l'educació, perquè m'imagín que en el Partit Popular ni hi ha pares, ni hi ha mares, ni hi ha gent que tengui fills amb problemes, ni hi ha gent que tengui fills amb altes capacitats, aquest mateix, va passar de 189 ATE a 280, ara els ATE no són importants, ara vostès diuen que no són importants, dins l'aula no és important.

Els professors dels quals vostès tant presumeixen, 600 professors, això és el compliment d'un pacte d'interins que va firmar el Partit Popular en el 2014, entre la conselleria i els sindicats...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., que el varen firmar per a l'estabilitat dels docents. I convoquen 337 places mínim cada any, això no ho diuen.

Molt de pacte social i molt de consens, però aquí si el Partit Popular fa propostes doncs a desaparar.

I ara passam al nostre posicionament. Amb referència a les esmenes d'El Pi, acceptarem l'esmena 1.

La *in voce* del PSOE no l'acceptarem.

Acceptarem l'esmena 2, afegint "altre personal de suport".

Acceptarem l'esmena 3.

Del PSOE no acceptarem la que afecta el punt 2. No acceptarem la que afecta el punt 4. La que afecta el punt 6 l'acceptariem com a addició. Sí a la 8 i sí a la que afecta el punt 10.

I ja està, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:
 Digui, té la paraula, Sra. Busquets.
 LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:
 Podem demanar un recés de cinc minuts per acordar posicions?

LA SRA. PRESIDENTA:
 Un momentet, perquè igualment li demanaria a la Sra. Ramón si podria dir el número de registre de cada esmena, perquè puguem saber exactament quines accepta i quines no.

Bé, farem el recés de cinc minuts i d'aquí cinc minuts continuarem.

LA SRA. PRESIDENTA:
 Sr. Casanova, accepta que l'esmena 14826/16 sigui d'addició?

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No, no.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Començam la votació.

Votació del punt 1, esmena 14815/16. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació de l'esmena 14816/16. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació de l'esmena 14817/16. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació del punt 4. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació del punt 5. Votam.

Vots a favor, 21; vots en contra, 35.

Votació del punt sisè. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació del punt setè. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació de l'esmena 14827/16. Votam.

Vots a favor, 56.

Votació del punt novè. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 33.

Votació de l'esmena 14828/16. Votam.

Vots a favor, 56.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2687/16, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista i Podem Illes Balears, relativa a proposta de creació d'una ponència d'estudi per a la regulació dels clubs socials de cànnabis (CSC) i de l'ús terapèutic del cànnabis.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2687/16, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista i Podem Illes Balears, relativa a proposta de creació d'una ponència d'estudi per a la regulació dels clubs socials de cànnabis i de l'ús terapèutic del cànnabis.

Té la paraula el Sr. David Abril, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots, especialment als companys de la Federació d'associacions cannábiques de Balears, la FAC, i als membres i representants de diferents clubs i associacions.

El consum de cànnabis és sobretot una realitat social, i aquesta proposició no de llei no és ni pretén res tan ambiciós ni que s'assembla a allò amb el que molt sovint es frivolitza quan parlem d'aquest tema, que se sol dir de legalitzar la marihuana. És una proposta bastant més rigorosa i més seriosa que això, que vulguem dur aquest debat des de la política i també des de la societat amb seriositat. Aquesta proposició no de llei, en canvi, sí que és una proposta feta a partir del reconeixement d'una realitat social que està desregulada, i en això té semblances, per exemple, amb la situació del lloguer turístic, és una pràctica social i per tant tenim el deure de regular-la. Parteix de la demanda d'un col·lectiu que he esmentat abans, dels seus usuaris i membres, alguns d'ells fins i tot malalts que fan servir el cànnabis amb finalitats terapèutiques. I és també una proposta feta des del pragmatisme però també des de la necessitat no sols de donar resposta a aquest col·lectiu i a aquestes persones, sinó també de prevenir i evitar-nos problemes que comencen a ser també una realitat afegida que si no abordam amb rigor i seriositat i que sigui, a més, des d'una perspectiva diferent de la policial o la judicial haurem d'actuar.

Quan parlem de consum de cànnabis és fàcil pensar en un parell d'imatges mentals, si em permeten l'exercici: uns joves de marxa o a un parc consumint porros, o amagats a un portal abans d'entrar a un institut de secundària, és una estampa que sobretot els que ens dedicam a l'educació podem tenir present; la de la Guàrdia Civil desmantellant una plantació, més grossa o més petita, a vegades un grapat de cossiols, imatge per altra banda recurrent a les pàgines de successos de la premsa escrita;

situacions les dues fruit d'una manca justament de regulació que només beneficia el mercat negre i un negoci que mou molts i molts de doblers, i posa en risc la salut també de molta gent; imatges a les qual al nostre parer caldria afegir una tercera, que és la proliferació dels clubs socials cannàbics, de les associacions cannàbiques, que aglutinen centenars de persones a les nostres illes consumidores d'aquesta substància, agrupades al voltant d'una trentena de clubs que han proliferat en els darrers anys, i especialment des de 2009, que es podria assenyalar com el punt de partida.

Molts d'ells, molts d'aquests clubs i associacions, almanco els federats a la FAC, com el d'Alaró, el de Llubí o el Boca a Menorca, treballen des d'una perspectiva de consum responsable. Els associats han de ser majors d'edat i fins i tot en alguns casos majors de 21 i fins i tot de 24 anys. Cooperen amb entitats com Energy Control, que fa anys que col·labora amb les administracions en la prevenció i reducció de riscos en el consum de drogues a peu de carrer i sobretot en la població jove. Tenen a més aquestes associacions unes instal·lacions, perquè paradoxalment el consum és legal però s'ha de produir evidentment en un espai privat, tancat i no públic; és un consum a més limitat als socis, que a més paguen la seva quota pel que consumeixen i per ser membres de l'associació; fins i tot cultiven ells moltes vegades el que consumeixen, i fins i tot són tan responsables, perquè ens facem una idea, perquè jo crec que ens movem en un terreny on la gran opinió pública ho desconeix, que fins i tot quan es crea moltes vegades una d'aquestes associacions es duen a la policia, a la Guàrdia Civil per mostrar-los les seves instal·lacions i que allò que es fa allà és legal o... ens movem allà, diguem a la frontera, però sobretot no parlem ni de narcotraficants ni de criminals.

Un funcionament, per tant, al marge d'un mercat negre, que és el que realment fa mal, però que pateix igualment aquesta criminalització del consum de cànnabis, que ve de molt enrere perquè venim de setanta anys de prohibicionisme.

De fet, els club socials i les associacions pateixen també, sense ser, com deia, narcotraficants, actuacions arbitràries per part dels cossos de seguretat i autoritats judicials que poden arribar a detencions i condemnes penals, com és el cas, per exemple, de PANNAGH, a Catalunya, no?, on fins i tot s'arriba a demanar 22 anys de presó per a cinc dels membres d'aquesta associació d'aquest col·lectiu.

Una criminalització, per altra banda, fruit també de normes i incongruències legals, com ara, per exemple, que el consum no sigui delictiu, segons diu la llei, però la tinença sí, per tant, ja m'explicaran vostès com un pot consumir sense tenir una certa quantitat de marihuana; que es poden comprar i vendre llavors, però està prohibit sembrar-les, o que, més enllà de la llegenda urbana sobre la quantitat de plantes que un pot tenir a casa seva, la llei no diu res respecte de l'exigència real i efectiva de la policia i de la fiscalia que si un vol cultivar a casa seva ha de menester un permís de cultiu de l'Agència Espanyola del Medicament i l'Agència Espanyola del Medicament diu que això ni existeix ni poden donar aquest tipus de permís.

Aterrant als clubs, aquests no es poden crear, però... aquests es poden crear, però, però no estan regulats ni a nivell estatal

ni a nivell autonòmic ni municipal, tot i que segurament tots els nivells administratius, totes les administracions tendríem alguna competència respecte d'això.

Voldria aturar-me aquí perquè aquesta manca de regulació dels clubs ens afecta, no sols de la trentena de clubs i associacions que ja hi ha, però que no tenen un registre específic ni una regulació específica de les seves activitats, més enllà de la seva bona voluntat i de la dels seus membres, sinó sobretot també ens afecta o ens pot afectar per l'alta demanda de crear clubs nous, sense cap garantia que això es faci des d'una perspectiva de consum responsable, sinó tot el contrari, d'ànim de lucre i de negoci, d'obrir un nou mercat, eh!, paraula o expressió tan de moda, que també és una realitat incipient que viu d'aquesta situació d'al·legalitat.

Perquè, si no és des d'una perspectiva de consum responsable, realment ens interessa que proliferin aquests tipus de clubs o associacions? Jo crec que no. S'imaginem clubs privats -que ja comença a haver-n'hi per cert- que, emparats en la figura jurídica d'una entitat sense ànim de lucre, que realment el que fan és fomentar el consum una mica si volen a l'estil d'Amsterdam, i que segurament és un model millor que el del mercat negre, però que a la vegada depèn d'aquest mercat negre que és qui el subministra i de fomentar una mena de consum de drogues que no ens interessa? Jo crec que està clar que no.

Per tant, cal actuar abans que no sigui tard perquè locals d'aquests ja comença a haver-n'hi, com els deia, i és palpable que es genera una bombolla de clubs amb fortes inversions econòmiques darrere. No crec que, com a comunitat que, a més, viu del turisme, ens interessa que proliferin aquest tipus de nou model de negoci.

Llavors, a part dels temes de les associacions, hi ha tota la part de la dimensió terapèutica en l'ús del cànnabis. Novament, una realitat social de gent que pateix malalties que sobretot comporten dolor i que sovint recorren als clubs socials de cànnabis, fins i tot al seu assessorament, cosa que evidentment crec que tots podem convenir que no és el que cal, davant, justament, la manca de polítiques públiques sanitàries respecte d'això.

Novament amb la llei ballam, es pot recomanar el cànnabis, però no es pot receptar. Els professionals, evidentment, no estan, llevats del que puguin tenir un interès, prou formats ni preparats. Hi ha gent que espera poder cultivar per al seu propi ús terapèutic, però espera indefinidament un permís no se sap de quina instància que, evidentment, no arribarà mai.

Però afortunadament, més enllà de la prohibició històrica, hi ha un camí marcat i uns referents amb els quals ens podem fixar per avançar. L'Estat de Califòrnia, per exemple, i després s'han sumat molts altres estats nord-americans i fins i tot el Canadà, va posar en marxa l'any 96 un programa de cànnabis medicinal i diferents països l'han replicat i han començat a caminar aquests anys sense esperar que fa només un any i mig, a l'any 2014, la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents emeté el seu informe sobre com normativitzar això.

Dic això perquè segurament si tiram aquesta iniciativa endavant, i de la ponència que plantejam crear surt la idea o la proposta concreta de regular aquesta qüestió, serem dels primers, serem dels precursors i això no és només una qüestió que no ens hagi de fer por, sinó que jo crec que tenim l'obligació de respondre a la realitat social i a aquesta demanda social existent.

Fins i tot els experts assenyalen que amb la legislació espanyola vigent, com la de 2006, de garanties en l'ús racional dels medicaments, hi ha marge per regular aquest ús terapèutic sempre que, com assenyalava l'article 51, s'acompleixin tota una sèrie de condicions. De fet, com anècdota els diré que fins a mitjans del segle passat les farmàcies espanyoles dispensaven productes tan estranys com ara l'extracte blanc de cànnabis indica, l'extracte hidroalcohòlic de haixix o els cabdells de canya. Perquè veiem que fins i tot hi ha una part dins la cultura sanitària que això existeix més enllà de la realitat social.

Vol tot això, i acab, reiter el que els he plantejat al principi, la voluntat del grup proponent, i en aquest cas de MÉS per Mallorca, d'abordar amb rigor i responsabilitat un debat social necessari i la invitació que des del Parlament prenguem la iniciativa al respecte, que se concretaria amb aquesta creació d'una ponència d'estudi o fins i tot seria bo que hi hagués diferents punts de vista, només faltaria, i aportacions, està clar, d'experts que ens poguessin donar llum sobre tres qüestions plantejades a la iniciativa: el reconeixement de l'ús terapèutic del cànnabis i veure les seves possibilitats de treball dins l'àmbit sanitari públic, començant per aquesta formació dels professionals; segon, la regulació específica de les activitats de les associacions cannàbiques des d'una perspectiva de salut pública i de reducció de riscos, i tercer, el desenvolupament de nous programes d'informació, prevenció i promoció de la salut en drogedependències, especialment entre els joves.

Perquè tampoc no pretenem idealitzar el consum de cap substància, però sí, insistesc, encarar una realitat social que mereix ser debatuda i regulada sense prejudicis, ben igual que en el seu fèrem, fa poc, en aquest parlament, amb una altra qüestió que hi tendria molts de paral·lelismes, com són les sales de joc, al nostre parer molt més perjudicials que el que pugui representar aquesta activitat però que, afortunadament per a ells, tenen un lobby econòmic darrere.

Moltes gràcies, moltes gràcies a la FAC per la seva iniciativa, per la seva feina i la seva pedagogia i tanta sort que aquesta proposició no de llei pugui comptar amb el suport de tots els grups polítics d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la seva representant, la diputada Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Benvingut el públic que avui ens acompanya.

Avui debatem en aquesta cambra la creació d'una ponència d'estudi per a la regulació dels clubs socials de cànnabis i del seu ús terapèutic. Sabem que la societat civil, en moltes ocasions, està més avançada que les pròpies institucions que la representen, i en el debat sobre el cànnabis en trobam un bon exemple.

Es tracta d'impulsar el debat social sobre l'ús normalitzat del cànnabis on siguin presents els drets i els deures de totes les parts afectades amb coherència, amb els principis de l'estat social i democràtic de dret i, per tant, amb els drets humans.

La nostra societat té la maduresa suficient per abordar un debat social d'aquestes característiques, capaç d'evitar la improvisació i la superficialitat amb que moltes vegades s'afronten les qüestions relacionades amb les drogues i amb el cànnabis en particular.

El cànnabis és la substància que més se consumeix de forma il·lícita a tot el món i es conrea pràcticament a tots els països del planeta. L'Informe mundial sobre drogues 2013 estima que l'utilitzen 180,6 milions de persones globalment, la qual cosa equival al 3,9% de la població mundial, amb una edat compresa entre els 15 i els 64 anys. En comparació amb altres substàncies psicoactives fiscalitzades es considera que el seu dany potencial, fisiològic o conductual, és menys greu i la planta, a més, està més integrada en la cultura de masses.

La planta del cànnabis ha estat utilitzada amb finalitats religioses, medicinals, industrials i recreatives des de les albrors de la humanitat. La fibra del cànnem s'usava per produir paper així com a sogues i veles per navegar, la qual cosa va permetre a dues potències europees construir els seus imperis colonials, on més tard varen descobrir que la planta també s'usava de forma generalitzada per les seves propietats psicoactives i medicinals.

Des de fa segles el cànnabis i els seus derivats s'han utilitzat per a diversos usos culturals entre els quals destaquen l'ús gastronòmic, l'ús religiós, com a procés de socialització, ús creatiu i artístic, ús industrial, com hem comentat abans, les fibres del cànnabis s'han utilitzat per a l'obtenció de cordes i fils des de molt de segles i han servit per fer roba. Tanmateix el segle passat quan semblava augurar-se un futur prometedori al seu ús industrial l'opció per altres recursos per elaborar els mateixos productes, per exemple el *nylon*, i la pressió realitzada en la dècada dels anys trenta per la política prohibicionista va limitar fortament aquest desenvolupament.

Però el debat d'avui se centra en l'ús terapèutic del cànnabis i els clubs socials, i de què parlem quan fem la terminologia ús terapèutic? Generalment s'ha associat a l'ús dut a terme per la medicina oficial o tradicional. La convenció única del 1961 sobre els estupefaents i el conveni sobre substàncies psicotròpiques del 1971 fan referència a l'ús mèdic o a finalitats mèdiques i científiques. No obstant això, l'ús

terapèutic abasta molt més que la mera dispensació d'una recepta previ diagnòstic dut a terme pel personal mèdic.

Avui dia, com des de fa segles, es disposa de recursos terapèutics diferents als oferts des de la medicina convencional. En el nostre entorn és relativament freqüent recórrer a herboristeries o a tendes naturistes per cercar remei a diversos malestars. Tots aquests recursos també haurien d'entrar dins el que es denomina ús terapèutic.

El cànnabis s'ha emprat des de fa segles amb finalitats terapèutiques, diverses recerques posen de manifest l'ús terapèutic del cànnabis i els seus derivats en la medicina xinesa per combatre la grip, el paludisme, el restrenyiment, la gota, la malària, el reumatisme i els problemes menstruals; la medicina vèdica com descongèstiu, astringent, calmant, digestiu, estimulador de l'apetit, inductor del somni i com anestèsic en operacions quirúrgiques. En la farmacopea de l'Índia de 1868 apareixia com a un remei per al tètanus, l'hidrofòbia, el delírium trèmens, les convulsions infantils, l'asma, la febre del fenc i fins i tot per combatre l'excés de treball i en la farmacopea espanyola també hi va ser present tant al segle XIX com al primer terç del segle XX.

Avui dia l'actual legislació suposa un fort impediment perquè els metges puguin receptar cànnabis per motius terapèutics encara que ho considerin oportú. Aquesta qüestió contrasta amb gran manera amb la confiança que majoritàriament es diposita en els metges per receptar un altre tipus de drogues, però no podem tancar els ulls davant la realitat i és que molts malalts opten pel cànnabis quan altres medicaments no els fan efecte, un exemple: dones que han passat per una mastectomia i que pateixen tractaments de quimioteràpia molt dolorosos i que amb el cànnabis fan que la teràpia sigui més bona de dur.

Se sap que cada vegada hi ha més persones que cerquen informació sobre aquest ús terapèutic i tant els clubs socials del cànnabis com el Col·legi de Farmacèutics de Barcelona són els que responen i ho fan d'una manera clara i concisa, s'informe sobre la no permissibilitat de l'ús terapèutic del cànnabis a Espanya, tot i que es reconeix que un gran nombre de persones consumeixen aquesta substància amb aquesta finalitat. Hem d'agrair aquesta tasca que fan i aquesta voluntat d'informar, s'ha de reconèixer que és un acte de responsabilitat i es pretén oferir informació per a un ús responsable.

Un altre exemple, tornant a la pàgina web del Col·legi de Farmacèutics de Barcelona, he de dir que ha rebut milers de visites de tot Espanya i de l'estranger, la qual cosa indica aquesta necessitat d'informació que encara requereixen les persones consumidores de cànnabis. Aquesta és la realitat i com he dit abans no podem tancar els nostres ulls.

Segons diverses enquestes realitzades a operadors jurídics, personal sanitari i població en general, han donat resultats molt interessants, dels operadors jurídics destaquen que el 64,2% eren partidaris de la prescripció mèdica de cànnabis i el 71,6% manifestaven estar a favor de regular el cànnabis amb finalitats medicinals.

En l'enquesta realitzada per professionals de la salut mental i publicada l'any 2001 el 74,8% es posicionava a favor de l'ús terapèutic del cànnabis. Segons l'enquesta que la revista *Càñamo* va sol·licitar a SIGMA 2 a l'any 2000 gairebé dues de cada tres persones consideraven les persones malaltes haurien de poder adquirir el cànnabis legalment de forma incondicional i sense haver de recórrer al mercat negre, tot i que un 20,1% d'aquestes persones supeditava la qüestió a l'existència de prescripció mèdica.

El cànnabis i els seus derivats tant en l'economia legal com en la il·legal són substàncies que han mogut i segueixen movent molts de doblers, històricament dins l'economia legal va tenir valor com a moneda de canvi des de Carlemany fins al segle XIX.

El cànnem se segueix conreant amb finalitats industrials encara que ja no té la mateixa importància en l'economia com la que va tenir al segle XIX, però actualment els negocis relacionats amb el cànnabis segueixen mantenint la seva importància.

Abans ja ho hem dit, el cànnabis és la substància il·legal que més es consumeix al món. La producció mundial de marihuana ha augmentat un 33% des de l'any 1992, actualment arriba a les 32.000 tones i la producció anual de haixix oscil·la entre les 5.100 i les 7.400 tones. Per tant, la possibilitat d'especular i obtenir beneficis és molt gran.

Com que el cànnabis és il·legal una part dels recursos judicials, policials i penitenciaris es destinen unes vegades a combatre i altres vegades a controlar aquesta il·legalitat. Potser fora bo realitzar un estudi econòmic sobre el cost que suporten no només les persones a les quals s'apliquen les diverses legislacions penals i administratives, sinó també a la societat en general.

L'opció d'introduir a les diverses llistes dels convenis internacionals determinades substàncies, no solament l'heroïna o la cocaïna, sinó també l'opi, la fulla de coca, el cànnabis i deixar fora altres substàncies com l'alcohol i el tabac, és una qüestió tant política com econòmica. Però bé, no som els pioners a obrir aquest debat, a Catalunya l'any 1999 l'associació AGATA, grup de dones afectades de càncer de mama, va iniciar una campanya sobre l'ús terapèutic del cànnabis, com a conseqüència d'això es van presentar successivament dues proposicions no de llei, el novembre del 2000 i l'abril del 2001, que van ser discutides el febrer del 2002. La presentació de la proposició no de llei a Catalunya va obeir a l'acord dels representants de cinc partits polítics del Parlament. L'experiència catalana permet observar com el procés es pot construir actuant des del marc legal ja que no s'ha canviat la catalogació del cànnabis com a estupefaent, el fet de no canviar la regulació actual obliga a seguir altres estratègies jurídiques.

Vaig acabant, el problema d'enquadrar el cànnabis al marc de la moralitat i la repressió ens ha dut a legislar cap a la prohibició, quan és un tema de salut pública i els que han de donar resposta i llum són en tot cas els experts.

És el Parlament Europeu qui, fent-se ressò de les denúncies i demandes d'un gran nombre d'investigadors, de diferents professionals relacionats amb el fenomen social de les drogues i també de les mateixes persones usuàries, considera un fracàs l'actual política sobre drogues il·legalitzades i planteja que es presti especial atenció a les polítiques alternatives que actualment aconsegueixen millors resultats a molts dels estats de la Unió Europea.

Avui en aquesta cambra tenim la possibilitat d'estudiar l'ús terapèutic del cànnabis i la regulació dels clubs socials cannàbics i també pot ser la primera passa per dur a terme aquest debat social amb tot el coneixement adquirit i de manera objectiva.

L'aprofundiment en els drets de totes les persones consumidores de drogues és una manera de fer prevenció i de reduir els riscos, perquè entre altres qüestions la prevenció deixa de ser un complement de la política repressiva i es converteix en un límit en qüestions de llibertat personal.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots, senyors i senyores diputades, i també com no pot ser d'altra manera a la FAC i altres persones que ens acompanyen.

Som aquí per parlar d'una proposta de creació d'una ponència d'estudi per a la regulació del club social de cànnabis i l'ús terapèutic d'aquest i vull recordar que no és la primera vegada que en aquesta cambra es fa un abordatge d'aquest tema, a l'any 2001 i a l'any 2008 ja es varen aprovar dues iniciatives en aquesta cambra per afavorir i autoritzar l'ús terapèutic dels cànnabis, sempre a iniciativa del Partit Socialista, però he de recordar amb el suport d'altres grups parlamentaris, inclòs el Partit Popular, ho han sentit bé, també amb l'acord del Partit Popular.

Parlam d'un tema en què hi ha diverses opinions, però és molt important centrar-nos en les dades que fan referència a aquest tema. Hi ha un document que es diu *Tendencias de cambio en la representación del cannabis. La perspectiva de adolescentes y jóvenes españolas*, de la Fundació d'Ajuda a la drogaaddicció, entitat que té prestigi, on queda molt clar que hi ha majories de joves que pensen que s'ha de legalitzar d'una manera controlada, que el consum privat s'hauria d'aprovar, i que la venda controlada, també, i una gran majoria és tolerant amb els clubs del cànnabis. Es diu que avui en dia cada dia més de 500.000 persones consumeixen cànnabis d'una manera habitual, cada dia, al nostre país, ja sigui per motius recreatius, ja sigui per motius terapèutics, i prova de la importància que hi ha és que es calcula que unes 700 tones són decomissades a Espanya anualment.

I també és important que ens situem. Hi ha 21 estats d'Estats Units que tenen legalitzada la compravenda de marihuana per a ús medicinal, sempre amb recepta mèdica, i a dos d'aquests estats també està legalitzat el seu ús recreatiu. I no parlem ja de països com Holanda, Mèxic o Uruguai, que ho tenen legalitzat a diferents nivells.

En el nostre país ens trobam que tenim el tabac i l'alcohol que són les substàncies més consumides, i en tercer lloc el cànnabis, i és veritat que el consum de cànnabis es percep amb una baixa percepció de risc i que evidentment l'inici precoç d'aquest consum és preocupant, i evidentment un objectiu és retardar aquesta edat d'inici, i evidentment s'haurien de donar passes, com han fet altres comunitats autònomes, d'una regulació, sempre des d'una promoció de la salut pública i d'una reducció de risc i de danys.

I és important recordar un parell de coses. Al nostre país consumir cànnabis no està penalitzat, però no existeix una tinença legal destinada a aquest consum; la tinença és il·lícita sempre, encara que pugui ser o que sigui impune, sigui a domicili o a l'exterior; no existeix tinença lícita. Es pot cultivar i consumir impunement en privat, però és il·legal el transport entre el punt de cultiu i el punt de consum. Podem comprar o vendre llavors, però no és legal que les puguem sembrar. És il·legal promoure o facilitar el consum il·lícit, però no sabem exactament en què consisteix el consum lícit perquè mai, mai no ha estat definit. El que està penalitzat són la plantació, el tràfic o la tinença en quantitats superiors al consum propi, i es pot fer autocultiu per a l'autoconsum, que no constituiria un il·lícit penal. De tot això el que s'extreu és que existeixen mancances legals, existeix una situació d'inseguretat jurídica i que per tant seria necessària una regulació específica. I si qualcú es vol entretenir que vagi a veure l'article 36 de la Llei 4/2015, que es diu *De protecció de seguridad ciudadana*, més coneguda com a Llei mordassa.

La prohibició dels clubs socials de cànnabis afavoreix la seva marginació i estigmatització, i posa el consumidor en contacte amb fets que no són legals. Ja sabem ara, després de molts d'anys, que les mesures repressives no afecten les prevalences de consum; tenim ja experiències amb altres substàncies. Vull recordar una recomanació que varen fer determinades persones que són importants, es tracta de la Comissió global *de políticas de drogas* de l'ONU de l'any 2011, on varen participar persones com Kofi Annan, Javier Solana, Mario Vargas Llosa, Carlos Fuentes o George Shultz, entre d'altres, i que convida els governs a experimentar amb governs de regulació legal de les drogues, especialment el cànnabis, per tenir cura de la salut i de la seguretat dels ciutadans.

Parlem de clubs socials. N'hi ha molts a Espanya, moltíssims a Catalunya, i a la nostra comunitat ja tenim una xifra valorable. Són model de clubs d'ús compartit dins un espai privat, tancat, sense publicitat, sense compra, sense venda i sense tràfic, sense comercialització, només distribució i consum dels socis; practiquen i afavoreixen el consum responsable, i aquestes associacions d'usuaris es constitueixen com una alternativa al mercat negre, que no està ni regulat ni fiscalitzat. Evidentment aquests clubs socials de cànnabis poden posar límits: d'edat, de període de carència, d'horaris

d'obertura, de condicions de salubritat, de respecte a una normativa mediambiental, quanta distància hi ha d'haver entre ells o respecte de centres educatius o sanitaris, sempre amb la prohibició d'activitats de promoció. Així podem posar en marxa dins aquests mateixos clubs socials activitats de consell assistit, de prevenció i d'orientació. I els clubs existeixen; per tant aprofitem per fer salut pública i reducció de danys en aquests clubs. Sabem que el consum de cànnabis no és aconsellable per a la salut, però evidentment hi ha persones adultes que consideren adient consumir-lo.

Un altre dels aspectes d'aquesta proposició no de llei és la relació amb l'ús terapèutic del cànnabis, i volem recordar la seva utilització, sempre com a complement o en substitució d'altres fàrmacs, però sempre hem de recordar que serveix per millorar o controlar símptomes. El cànnabis no cura cap malaltia; podem pal·liar un dolor, podem pal·liar una espasticitat, podem pal·liar uns vòmits o podem ajudar a millorar la qualitat de vida d'una persona que potser té una dolença crònica o una dolença greu o està, com s'ha dit abans, amb tractament de quimioteràpia. Les teràpies amb cànnabis i el seu estudi d'aplicació són conegudes i documentades; ja he dit que hi ha 21 estats a Estats Units que tenen aprovat l'ús medicinal amb recepta mèdica. Aquí vull recordar que existeix un producte comercialitzat, el Sativex, que és poc prescrit però bàsicament per un desconeixement important. I evidentment si s'afavoreix aquest ús terapèutic els metges i les metgesses necessitaran una formació específica i el Sistema de Salut hauria d'assumir aquesta demanda i adaptar-se, però sempre des del rigor i l'evidència científica.

Per tant necessitam canviar el rumb i plantejar el reconeixement de l'ús terapèutic del cànnabis i promoure una regulació específica de l'activitat de les associacions cannàbiques i dels clubs socials de cànnabis, des d'una perspectiva de salut pública, de reducció de riscos i de consum responsable. El Grup Parlamentari Socialista impulsa, conjuntament amb MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podemos aquesta iniciativa parlamentària, que demana la creació d'una ponència al si de la Comissió de Salut per aclarir i per donar passes, sempre amb perspectiva des de la salut pública, de donar i augmentar seguretat jurídica i assumir un consum responsable. Per tant nosaltres donarem suport, com no pot ser d'una altra manera, a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears el diputat Carlos Saura té la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bé, molt bon dia, diputats, diputades, bon dia a tothom. Benvinguda a la Federació d'associacions cannàbiques, la seva casa, la casa de tothom; benvinguts també els representants dels clubs cannàbics a aquesta casa on resideix la sobirania popular.

No m'agradaria parlar del tema que avui ens ocupa sense abans contextualitzar una mica o almanco situar dins el marc que necessitam per donar la nostra opinió respecte d'aquest tema.

Em crida molt l'atenció, malgrat ho entenc perfectament, aquesta doble moral i hipocresia que s'ha mantingut durant tant de temps amb el tema de la droga, en general, i especialment amb el tema del cànnabis, en aquest cas qüestions socials plenament implantades en la societat, costums i consums normalitzats i que, per una altra banda, queden als marges i no queden als marges perquè vulguin, sinó que se'ls obliga a quedar als marges. I no per una raó de salut pública o de caire proteccionista de les institucions envers la gent i la seva salut, en realitat són marges ideològics, i per això vull situar aquest debat anant del general al particular, perquè crec que és bo que en aquest parlament hi hagi debats d'idees en profunditat, entenem que deu minuts, evidentment, no donen per a molt.

Aquest debat està molt condicionat per molts de prejudicis, està condicionat per la guerra contra les drogues, a nivell internacional. Aquesta iniciativa duta a terme en el seu moment pel Govern dels Estats Units i suportada per la comunitat internacional en molts casos, que perseguia la producció, el comerç i el consum de certes substàncies psicoactives, en tant que drogues no medicinals. Els defensors d'aquesta teoria diuen que les drogues causen un greu perjudici per a la salut física i psíquica i generen xarxes de delinqüència; precisament a la proposició no de llei es parla de les limitacions que imposen les convencions de les Nacions Unides sobre les drogues, sobre les bases sòlides que demanen en aquesta matèria. Doncs bé, ja s'han parlat aquí les conclusions que van extreure les Nacions Unides sobre com havia fracassat aquesta guerra contra les drogues i que era adient que els estats miressin altres maneres d'enfocar aquest tema.

Però és que no només ha fracassat aquesta política a nivell internacional que va liderar els Estats Units, va fracassar també la guerra contra els actors estatunidencs a Hollywood, els que consideraven comunistes, o fracassa la suposada guerra contra el terrorisme jihadista, aquests enemics abstractes de la comunitat internacional, les drogues o el terrorisme.

El que causa que apareguin les màfies, les màfies al marge de la llei, és precisament aquest fet obligat de quedar al marge de la llei, i aquestes associacions volen ser dins la llei, malgrat les màfies internacionals, el narcotràfic i els interessos en què les coses continuïn com estan, perquè hi ha moltíssims d'interessos en què les coses continuïn com estan.

En canvi, hi ha gent que posa a l'abast mesures interessants, és el cas de Portugal, on el consens amb la seva política de drogues és aclaparador; s'adonaren que de res no servia criminalitzar la possessió d'estupefaents i només varen deixar com a pena computable en programes i serveis públics l'ajuda a drogodependents aquestes penes.

Ara mateix, no sé si saben quantes morts per sobredosi es produeixen a l'any a Anglaterra, se'n produeixen en concret 2.000. Al nostre país, 383. Saben quantes morts es produeixen a Portugal? 22 morts. Crec que això és una manera d'enfocar els temes que canvia la realitat directament. En el cas de la

població menor de 34 anys, a Portugal, el consum d'heroïna ha caigut un 70%. Crec que és com per fer-s'ho mirar.

Això són el resultat de polítiques intel·ligents i no merament punitives, aquestes polítiques sense contemplació i sense resultats no donen de si i nosaltres el que defensem és una política intel·ligent que no defugui el debat d'idees i el resultat de les polítiques amb èxit d'altres països. Perquè al final això és la corroboració científica que hi ha polítiques que funcionen i que hi ha polítiques que no, no funciona la persecució, sí que funciona la despenalització, la descriminalització, el treball social, l'educació social, les campanyes socials i la regularització de determinades activitats. Creiem que això són mesures molt més efectives.

I a més, crec que hi ha un problema de fons, que jo diria ideològic o potser també podríem dir de classe, en aquesta comunitat autònoma et surt més car de vegades dur haixix o marihuana a sobre que evadir impostos mitjançant enginyeria fiscal, impostos que reverteixen en darrera instància en una millora de la sanitat pública. Què és pitjor per a la sanitat pública, que hi hagi gent que fumi cànnabis als clubs o evadir impostos? Crec que és un problema ideològic i de prioritats socials.

A més, ja s'ha parlat del que pot suposar ser a aquests clubs, el Sr. Abril ha parlat d'una petició de condemna de 22 anys, a nosaltres això ens sembla una autèntica barbaritat.

Per tot això que he dit, pensam que aquesta passa que donarem avui en el Parlament va en aquest sentit d'intentar generar un debat assossegat, una discussió sobre la millor manera d'afrontar aquesta situació i fer-ho sense prejudicis, perquè alguns diran que el que hem de fer és combatre un problema; jo diria que el que hem de fer és afrontar una realitat. I que això mateix passi a diferents comunitats autònomes i a municipis de l'Estat no és una casualitat, té una simple causa i és que els temps avancen: el País Basc ha fet les primeres passes per regularitzar el cànnabis a la seva comunitat autònoma; l'Ajuntament d'Alacant va aprovar el juliol crear una ordenança municipal per regular els clubs socials de cànnabis, i per no parlar ja de l'àmbit internacional, de països com Els Països Baixos, com Uruguai o estats dels Estats Units, com Colorado i Califòrnia.

Perquè nosaltres creiem que el que hem de fer, i ja s'ha dit també aquí, és seguir les passes dels que es troben per davant nosaltres i crec que la Federació d'Associacions Cannàbiques, en aquest sentit, és un exemple a seguir, perquè volen regularitzar una situació que es pot convertir en un problema si no s'afronta correctament. He obert la seva web i la primera frase que m'ha aparegut era "*regular es combatir el fraude fiscal*", i jo crec que tot això va en aquest sentit, perquè són els clubs socials de cànnabis els que volen que la seva situació legal es pugui determinar racionalment, i per moure's en uns marges adequats i no en buits legals que no els garanteixen cap situació de seguretat.

Crec que aquestes associacions, aquests clubs defensen, precisament, un model de consum responsable i no d'un *laissez faire*, d'un deixar fer on puguin entrar determinades multinacionals a fer negoci, de fet la manca de regulació pot

provocar problemes com aquest, que multinacionals o grups estrangers acabin muntant clubs que *de facto* siguin una mena de *coffee shops*. Nosaltres, per això, donam total suport que la gestió d'aquests clubs sigui totalment democràtiques, siguin transparents i es moguin en un circuit tancat, que és el que demanen les associacions.

Després també hi ha un vessant que crec que és molt important i que també es recull en aquesta proposició no de llei i és que moltíssimes associacions reben preguntes, consultes sobre el tractament que poden fer amb aquestes substàncies. Crec que és bo que es faci una formació i que els professionals terapèutics puguin recomanar en determinats casos l'ús terapèutic del cànnabis com cal, perquè aquestes sol·licituds s'atenguin correctament.

Crec que és important també, el tercer punt de la proposició, que és el desenvolupament de nous programes d'informació, de prevenció i promoció de la salut, crec que és una política que ha d'acompanyar tota aquesta regulació que es durà a terme. Nosaltres evidentment el que aprovam avui és la creació d'aquesta ponència, però ens agradaria que tot això culmini amb una bona regulació i en una seguretat jurídica per als clubs cannàbics.

Res més, només dir que crec que hem d'intentar emplenar els buits legals i buidar els prejudicis ideològics per tal de regular l'ús terapèutic i l'ús lúdic del cànnabis. I ànims i força a la FAC i als clubs cannàbics.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, per defensar l'esmena [RGE núm. 14813/16](#), té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, vicepresidenta, senyores i senyors diputats, públic assistent, membres de la federació, benvinguts.

Ciudadans votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i ho farem per dues raons, d'entrada, i les altres després que anirà també desgranant: la primera, perquè som davant d'una ponència d'estudi sobre una realitat social, sobre un assumpte que creiem que és realment d'interès general i per tant qualsevol ponència d'estudi sobre aquestes qüestions ha de ser evidentment benvinguda. Per altra banda, la proposta de regular i de despenalitzar una pràctica que afecta molts de ciutadans, per a bé o per a mal, és també un motiu suficient com per crear aquesta ponència i estudiar aquesta situació.

I després, el segon motiu és perquè Ciudadans és un partit que creu que les polítiques de benestar social són perfectament compatibles amb la llibertat individual dels ciutadans, i ho han de ser, no només ho són. En altres paraules, l'Estat regula i protegeix les llibertats civils, però no ha de moralitzar els

ciudadans, ha de preservar, justament, i garantir la seva autonomia moral, perquè la moral -esper que tothom hi convingui- pertany a l'esfera privada; l'Estat només ha d'interferir quan aquestes activitats poden perjudicar tercers, és l'únic cas en què això seria permisible.

Tenim aquí una paradoxa, qualque diputat abans ja hi ha fet referència, i és que tenim dues drogues, com l'alcohol i el tabac, que són perfectament legals, i, en canvi, el cànnabis que no ho és, que és il·legal, a pesar dels usos permesos. Molts d'especialistes consideren que l'abús de la substància en els dos primers casos pot ser molt més perjudicial que no pas en el segon, des del punt de vista i, en canvi, tenim una situació com aquesta.

Al nostre entendre, els factors que abonen aquesta regulació que demanam i aquesta despenalització, que també demanam, són de diversa índole, alguns estan perfectament descrits, a la proposició no de llei n'hi ha qualcun que no hi és i que em sembla que també val la pena recordar; a grans trets quatre: l'ús terapèutic, com a complement o substitutiu, està demostrat que alleugereix el sofriment, en fi, en esclerosi, artritis, diversos tipus de càncer, s'hi ha fet referència, per tant, des del punt de vista pal·liatiu és una necessitat i per tant un ús que val la pena estimular.

La regulació contribueix també a combatre el tràfic i les màfies que hi ha al darrera, això és una constant en la regulació de qualsevol pràctica prohibida. La regulació respon també, i la despenalització, per descomptat, a raons de salut pública: qualsevol substància analitzada i controlada és una substància, evidentment, molt més segura que no pas qualsevol que un pugui comprar d'amagat i a través del mercat negre. I evidentment, raons de salut pública també tenen a veure o també reclamen informació sobre riscos i beneficis del seu costum, del seu consum, però.

I finalment, la regulació també suposa fer aflorar, qualque intervenció anterior s'hi ha referit ja, els doblers negres que generen el tràfic i la venda il·legal. Per tant, fent una mena de cercle virtuós, la regulació també podria suposar més ingressos per a l'Estat, que l'Estat podria dedicar a política, justament, de benestar, per tant col·laboraríem aquí indirectament amb polítiques de benestar per a tots els ciutadans.

Ara bé, és ver que, en paral·lel, fan falta campanyes d'informació i de conscienciació de les conseqüències que té la pràctica, el consum del cànnabis per a la salut. I des d'aquest punt de vista, nosaltres hem presentat una esmena que té sobretot la voluntat, aquesta esmena al tercer punt dels tres aspectes que la ponència hauria de contenir, que té la voluntat d'incidir sobre, justament, aquests riscos que pot tenir el consum i, per tant, d'afavorir un consum, diguem-ho així, responsable. Bàsicament, perquè tothom sàpiga, finalment, què s'hi juga, que sàpiga que pugui exercir un consum sabent les seves conseqüències, i que, com, si volen, l'alcohol i el tabac, els famosos lemes aquests que van en els paquets de tabac, allò que perjudica seriosament la salut, no?, idè una cosa d'aquest tipus també, que realment és important també en les campanyes de prevenció que sàpiguen, i especialment els joves, que és una de les indicacions, el mateix punt 3, i que nosaltres mantenim a

l'esmena, quines poden ser aquestes conseqüències nocives derivades del consum del cànnabis.

Per tant, nosaltres proposam aquesta esmena al punt 3, aquesta esmena de modificació, creiem que llibertat i responsabilitat han d'anar alhora i creiem que l'Estat, o la comunitat autònoma, si n'és el cas, ha d'informar i fins i tot ha de conscienciar, però no ha de prohibir. I aquesta és la lògica que presideix la nostra esmena.

Ja per acabar aquesta intervenció, s'hi ha fet referència també, però val la pena recordar-ho, el consum no té avui dia conseqüències penals, si no és exagerat i si no es produeixen unes determinades circumstàncies, o si, dit d'una altra manera, si es produeix de forma compartida o en grup reduït, però sí que tenen conseqüències penals tot allò que envolta aquest consum. Per tant, aquesta és una situació també absurda, completament innecessària i, segur també, perjudicial.

Per tant, insistisc, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei i esperem que la nostra esmena pugui ser acceptada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Fixació de posicions dels grups. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Benvinguts els representants de les associacions cannàbiques, i no puc dir, com el Sr. Abril, benvinguts companys, però vull donar-los la benvinguda a aquesta sala.

(Algunes rialles i remor de veus)

Bé, primer, vull destacar que es tracta d'una proposta de creació d'una ponència per estudiar una sèrie de temes vinculats a la prevenció i a l'ús i consum del cannabinoïdes, per tant s'ha d'agrair que no es tracti d'una proposició de llei per regular l'activitat de les associacions cannàbiques i dels clubs socials de cànnabis directament.

Això va passar a Navarra, i aquí el que fem és plantejar-ho primer políticament, però també tècnicament, perquè allà, a altres comunitats autònomes, però a Navarra sí que es va dur al Parlament sense un estudi i va ser declarada inconstitucional per envair competències estatals, per l'impacte negatiu sobre la seguretat de la salut pública, perquè no es pot descartar que la marihuana per a ús personal no acabi en mans de terceres persones i incorrin en infracció penal i perquè no es pot afirmar que la regulació d'aquests clubs no desbordi la doctrina d'autoconsum compartit, pel caràcter il·limitat del nombre de persones d'aquests clubs. Això són arguments del Tribunal Constitucional i, per tant, abans de tot, convé aprofundir en aquestes raons donades i que a sentències d'altres tribunals, també del Tribunal Suprem, són arguments que també s'han invocat per emmarcar el límit de la legalitat de determinats

clubs socials, com pot ser considerar-los delictius quan es reuneix cents de persones i estiguin oberts a noves incorporacions, o quan entre aquests centenars de persones existeixi cultiu i distribució organitzada i amb vocació de persistència, que podria constituir un delictes de tràfic de drogues o contra la salut pública, tipificat a l'article 368 del Codi Penal.

Dit això, també s'ha de dir que existeixen discrepàncies judicials interpretatives sobre aquest tema, que també fa concloure al Tribunal Suprem de forma molt ambigua que aquest consum pot no ser delictiu, encara que en determinats casos no sigui legal.

Per altra part, tal com està presentada aquesta PNL, veiem que aglutina l'ús terapèutic del cànnabis, la prevenció de drogodependències i la regulació de les associacions cannábiques i els clubs socials de cànnabis, en un *totum revolutum* que convertirà la ponència en una magnífica ponència al voltant del cànnabis, que em sembla molt bé i m'agradarà assistir-hi, però que dispersarà el principal problema que ara mateix és la regulació dels clubs i associacions de cànnabis. Perquè supòs que conscientment s'ha associat la prevenció i els clubs, cercant un efecte complementari compensador i d'imatge, perquè associar regulació dels clubs i prevenció primària o universal i especialment per a la població jove, ens remet a una de les raons per la qual la situació dels clubs és tan complexa legalment, com he exposat al principi, però que també ho és des del punt de vista de la prevenció, com exposaré després.

Per altra part, també conscientment, s'ha associat la regulació dels clubs i associacions amb l'ús terapèutic, segurament perquè aquest ús ja està més normalitzat dins la població conscientment o inconscientment, cercant per tant, l'entrada per la mateixa porta. Però la regulació dels clubs i l'ús terapèutic l'únic que tenen en comú és que els cannabinoïdes fonamentals per a les dues activitats surten de la mateixa planta, però després els camins són prou, prou diferents.

No som aquí per fer discursos científics, però quan es tracta de donar dades tècniques, don dades i dades reals, es digui el que es digui després. I aquestes dades s'han de donar.

La planta de cànnabis té quasi 500 substàncies químiques diferents, de les que quasi 70 tenen estructura cannabinoïde. El primer cannabinoïde identificat i més conegut va ser el Delta 9-tetrahidrocannabinol i és el que té l'efecte psicoactiu més intens de tots, el que col·loca vaja, el del *subidón*, el *hyde*. Per ser el primer va ser ben estudiat i el 2005, ja s'ha dit aquí, ja es va emprar a Canadà en la forma d'un aerosol en malalts d'esclerosi múltiple, no tot sol, sinó combinat amb un altre cannabinoïde. Però posteriorment s'han descobert altres cannabinoïdes amb molt menys o cap propietat psicoactiva, però amb uns efectes fisiològics tan importants, que justificaven de forma clara el seu ús terapèutic, però no eren el Delta 9-tetrahidrocannabinol, que és el que col·loca, encara que tenguí també efectes fisiològics.

Per tant, si tenim en compte que el Partit Popular està totalment a favor de la prevenció, inclosa l'esmena de Ciutadans, estarem d'acord amb el punt 3 d'aquesta proposició.

Com també estam d'acord amb l'ús terapèutic en base científica dels cannabinoïdes, estam d'acord amb el punt 1.

Quant al punt 2, aprofundir en el que deia, dir que s'han identificat la forma d'obtenir aquests derivats del cànnabis sense o amb mínims efectes psicoactius, perquè precisament aquests efectes i les alteracions cognitives que produeixen, limiten de forma significativa el desenvolupament de nous medicaments basats en derivats d'aquesta planta. I el Delta 9-tetrahidrocannabinol és el responsable de la majoria d'efectes psicoactius i de l'eufòria, efectes que cerca un fumador de cànnabis, però que s'intenta minimitzar per a un ús terapèutic. I en aquesta PNL sembla ser que el consum de cànnabis en els clubs es vol avalar en un ús terapèutic i ja veiem que no és el mateix. Però no ens oposarem al punt 2, ens abstenrem perquè estam d'acord que s'ha de regular, perquè hi ha un buit que dona lloc a diverses interpretacions legals per part dels jutges, com he dit al principi. Altra cosa serà llavors que la normativa hagi de sortir a nivell central o a nivell autonòmic.

Però aquest és un debat que és dins la nostra societat i que el Partit Popular també vol assumir, però amb responsabilitat, i no només amb raonaments legals, sinó també amb arguments científics i tècnics que són els que ens han de donar el marc on ens hem de moure. I també hem de comptar amb l'experiència dels nostres professionals, els nostres professionals de prevenció, que, per exemple, a l'estudi sobre consum de drogues de la població escolar d'Eivissa de 14 a 18 anys, que el Consell d'Eivissa fa 4 anys, el 2012, donarà les dades de 2012, el del 2016 encara ha de sortir, es va fer sobre 3.164 alumnes d'un cens de 3.735, és a dir, pràcticament el 90%. I amb aquesta anàlisi de dades d'aquest estudi, es va parlar que els menors de 14 anys, es contemplava amb dades preocupants, que el 19% havia consumit tabac, però que el 15% ja havia consumit cànnabis. I que de nou la droga il·legal que es presenta amb un major consum a la població de referència de 14-18 anys era el cànnabis. El 32,3% dels enquestats havia consumit en alguna ocasió cànnabis. I era especialment significativa aquesta dada quan es comparava amb el consum de tabac, un 32,8% havia fumat tabac en alguna ocasió. Per tant, de les dues substàncies l'únic que els separava era un 0,5%. Per tant, érem davant d'una falta de percepció de risc per part dels adolescents.

Per altra part, hi havia una dada d'especial rellevància, es tractava del grau d'accessibilitat que els menors manifesten tenir dues de les drogues legals més consumides, alcohol i tabac. Però les dues drogues, si bé són legals, els menors tenen prohibida la seva compra. Però d'aquí es destacava que el 87,3% dels fumadors diaris menors de 18 anys, diuen que compraven el tabac ells mateixos, el 87,3%, droga legal i ells tenen prohibida la compra. I pel que fa a l'alcohol la manera més freqüent els que l'han aconseguit, continuem parlant de menors de 18 anys, era en un 52% dels casos l'havia comprat ells, o altres menors. Per tant, aquest estudi conclou i conclouïa que aquesta accessibilitat s'ha de posar de manifest perquè assumim la necessitat d'articular respostes efectives que restringeixin en la mesura que sigui possible, l'accés d'aquests menors a l'alcohol i tabac, drogues legals.

Per tant, restringir l'accés a drogues legals no és potenciar estancs ni bars, podem dir el mateix dels clubs de cànnabis? Si

les mesures de salut públic duen a disminuir els llocs públics per fumar, com ho podem combinar amb l'ampliació d'altres on ja es permet? Les drogues són un problema, per tant les drogues legals també ho són, i existeix un consens de limitar-les cada vegada més. En el cas del cànnabis anirem en el sentit contrari? Bé, aquest és un problema la veritat per abordar-lo amb rigor tècnic i sense perjudicis. Però per remarcar aquestes diferències exposades entre els tres objectius de la ponència, voldria demanar una votació separada del punt número 2 de l'objectiu de la ponència.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Estam contents que almanco hi hagi un tema que no faci que hi hagi fissures entre els partits del pacte.

A El Pi no som experts en l'ús del cànnabis, pensam que qui ho vulgui consumir ho farà. Però en qualsevol cas se n'ha d'advertir dels riscos, perquè evitar-ne els efectes n'és impossible i el cert és que agradi o no, el cànnabis altera les funcions mentals. Els efectes adversos són massa greus com per donar carta blanca a l'ús recreatiu. Però el que no es pot fer de cap manera és animar als joves al seu consum. És preocupant el seu consum precoç. Hi ha estudis que en relacionen el consum amb el fracàs escolar, perquè d'estudis a favor en trobarem molts, però també hi són en contra. El cànnabis és econòmic i fàcil de trobar, fins i tot s'ha guanyat una imatge amable, tot i els efectes nocius. Ho té tot per facilitar-ne el consum de forma senzilla.

Els estudis dels quals em faré ressò, una enquesta domiciliària feta l'any 2014, en el marc del Pla nacional sobre drogues que es va fer a 23.136 persones entre 15 i 64 anys, diu que 1 de cada 5 joves d'entre 15-34 anys, ha consumit cànnabis en el darrer any. També em referiré a l'informe als efectes socials i de salut del consum de cànnabis no mèdic, encarregat per la secretària del comitè d'experts de l'OMS en farmacodependència i presentat en el 37è comitè d'experts el novembre del 2015: el consum de cànnabis a curt i llarg termini provoca una inhibició dels receptors que controlen l'atenció, la presa de decisions, la motivació i la memòria. També afecta la velocitat de resposta, la precisió, la coordinació motora, l'estat d'ànim i la cognició. És com la nicotina per a les generacions anteriors; n'hi ha que pensen que els efectes són innocus, com es pensava el mateix abans amb el tabac, i mirin ara els seus efectes. El cànnabis pot provocar trastorn en el coneixement, sobretot entre els joves amb el sistema nerviós que encara s'ha de desenvolupar; afecta la percepció, la memòria, l'atenció, i també el rendiment escolar; genera addicció, menys que la

nicotina però genera addicció; provoca gana, son i també actituds emocionals. Com veuen no me'n vaig als extrems quan els cont que els seus efectes són símptomes que de ben segur qualsevol consumidor ha patit, malgrat que som conscients que en consumidors habituals en alguns casos pot tenir conseqüències molt més greus.

Trobam bo estudiar la regulació específica de l'activitat de les associacions cannàbiques i dels clubs socials de cànnabis per un model de consum responsable, com molt bé s'ha explicat; també en l'ús terapèutic. D'aquest avançam que seguint indicacions sanitàries no tenim cap dubte del seu efecte; precisament recordarem que a l'àmbit terapèutic el seu ús està regulat a través de la Llei 29/2016, de 26 de juliol, del medicament.

Però el fet és que aquí avui no ens demanen regular, sinó que volen que facem una ponència d'estudi per abordar el tema en rigor, i en això no estam en contra. Esper que la Federació d'associacions cannàbiques, que dona suport a aquesta proposició, sàpiga que aprovant la iniciativa no es regularà l'activitat dels diferents clubs que inclou la Federació; això és, en definitiva, un gest pel qual se'ls té en compte, i és important, independentment que s'arribi o no a tenir el resultat que els proposants desitgen. Dit això els diré que ens abstenrem, i ho feim perquè estam d'acord que s'han d'estudiar les propostes, però no ho hem de fer nosaltres sinó els experts; consideram que hauria de ser una comissió d'experts que hauria de formar part d'aquesta ponència.

Mirin, és un tema formal; estam carregant el Parlament de ponències i comissions d'estudis que no deixen avançar en temes legislatius. Estam col·lapsats, i això ho deim nosaltres i ho diuen tots els grups parlamentaris. Evidentment tirarà endavant aquesta proposició no de llei, i com ja els he dit en El Pi no som experts en l'ús del cànnabis; per això vetllarem que a la ponència d'estudi es recullin les opinions d'experts i autoritats en la matèria amb pluralitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció d'un dels grups parlamentaris proposants. Té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Moltes gràcies a tots els grups perquè tots han tengut una posició entenc que constructiva i han fer aportacions ben interessants al debat. La Sra. Font, de MÉS per Menorca, ha introduït fins i tot la dimensió econòmica o les possibilitats econòmiques que fins i tot podria tenir el cultiu del cànnem, que donaria motiu quasi quasi per a una altra ponència, però no es preocupi, Sra. Sureda, que no plantejarem crear-ne una altra ara per ara.

(Remor de veus)

I ha assenyalat també que es tracta d'una problemàtica a la qual s'enfronten també altres propostes de medicina, diguem-ne, natural; anava a dir tradicional, però evidentment en té un component. El Sr. Thomàs, del Partit Socialista, ha recordat que no és la primera vegada que es parla d'aquesta qüestió en

el Parlament; a veure si entre totes i tots som capaços que, a part de parlar-ne, aquesta vegada siguem capaços de concretar alguna proposta i anar més enllà del debat, que és un debat que per a nosaltres hauria d'ultrapassar els murs d'aquesta cambra. El Sr. Saura, de Podem, ha reiterat que ens movem en un terreny tan carregat de prejudicis com d'interessos econòmics.

I els grups de l'oposició evidentment també han fet aportacions interessants a aquest debat. El Sr. Pericay ha introduït la qüestió de fons, que tot i no compartir en part el paper moralitzador o no de l'Estat ens du d'alguna manera a compartir també les conclusions, que evidentment ens enfrontam a una realitat social que cal afrontar des de la perspectiva de la regulació en tant que evidentment hi ha una afecció a tercers. Del Partit Popular el Sr. Serra ha esmentat efectivament Navarra, que també era un exemple que nosaltres teníem en ment, i no hem volgut caure en els mateixos errors, és a dir, abans a la meua primera intervenció he parlat en positiu dels referents i dels exemples que tenim per poder anar caminant, però evidentment allà on hi ha hagut també errors, diguem-ne, de voler passar l'arada davant del bou també els tenim presents, i creim que el plantejament de la proposició no de llei és sensat en la mesura que primer el que plantejam justament és un debat seriós, i, òbviament, Sra. Sureda, desperts, només faltaria; jo no som cap expert en qüestions de cànnabis, igual que, Sr. Serra, de la mateixa manera que vostè no s'atreveix a adreçar-se com a companys als membres de la FAC, ha demostrat des d'aquesta tribuna un ample coneixement pel que fa als efectes psicotròpics de les diferents varietats de cànnabis...

(Algunes rialles)

...molt més del que tenc jo, efectivament.

Però sobretot el que no acab de compartir de la seva intervenció és que vegi una certa conveniència en el punt 2 - que entenc, per altra banda, la seva abstenció, ens agradaria, clar que sí, que fos un vot a favor- amb el fet, diu vostè, de mesclar el tema dels clubs i la qüestió de la prevenció. No és un desideratum, no és una qüestió de conveniència, és una qüestió que això és ja efectivament així, almanco amb els clubs que nosaltres coneixem i amb els que hem treballat aquesta proposta, que són els que estan federats a la FAC. Ells ja compleixen una funció, que si poden detectar una persona, evidentment adulta i major d'edat, que és la que accedirà a un d'aquests clubs, hi ha un mecanisme, hi ha uns recursos, un circuit, un protocol establert, evidentment, fins i tot podrien derivar aquesta persona a la qual es detecta una problemàtica al canal públic o social adequat.

I pel que fa a El Pi, Sra. Sureda, des del respecte vull dir que evidentment la comissió clar que ha de ser d'experts, però no posaria com a excusa per no donar-li suport el fet de la càrrega de feina, perquè ho hem fet com ho farem aquest divendres amb la Comissió d'investigació de les autopistes d'Eivissa; si hem de cercar més dies per fer feina, idò cercam més dies per fer feina.

Acab en relació amb l'esmena de Ciutadans. Li volíem fer una transacció perquè entenem que així com la redacta, com

presenta la redacció, dóna una certa càrrega negativa al punt 3, però sobretot elimina un concepte que als grups proposants no ens agradaria eliminar, que és el de promoció de la salut; li fariem una transacció: en primer lloc, com posa de manifest la seva esmena, posar "especialment entre els joves" al principi de la frase; de la seva esmena ometre el tema de conscienciació de les conseqüències nocives per a la salut, canviar-ho per "promoció de la salut en drogodependències" i afegir "i consum de cànnabis", una mica de cessió, diguem, per ambdues parts. Però als grups proposants, ja vos dic, no ens pareix bé llevar el concepte de promoció de la salut, pensam que és un concepte amb un plantejament integral. I l'altra dóna una sobrecàrrega negativa sobretot al punt 2 de la proposició; ja estam parlant del tema de la prevenció de riscos i d'alguna manera d'un consum responsable, que jo crec que és una posició compartida pel Grup de Ciutadans.

Idò moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril, la votació separada, l'accepta, del punt 2? D'acord. I la transacció? També, d'acord.

La poden fer passar per escrit a l'oficiala major, per favor, la transacció?

Començam la votació, votarem els punts 1 i 3 amb la transacció. Votam.

Vots a favor, 52; abstencions, 2.

A continuació passarem a la votació del punt 2. Votam.

Vots a favor, 34; abstencions, 20.

Queda aprovada la proposició no de llei que hem debatut ara.

(Alguns aplaudiments)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 5481/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a rescat de la concessió del túnel de Sóller.

Continuam, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5481/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a rescat de la concessió del túnel de Sóller. Té la paraula el Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, breument perquè és una iniciativa simple i encara que de tot es pot parlar deu minuts, quan les coses són simples no importa esgotar el temps innecessàriament.

Aquesta és una iniciativa d'aposta pel compromís amb la Vall de Sóller en general, i amb Sóller en particular, és evident, tots ho sabem, que té... que anar a Sóller requereix passar pel túnel, evidentment es pot anar per altres vies, però la via normal, la via fàcil, la via més transitable és anar pel túnel i aquest túnel és de peatge i aquest peatge és el més car d'Espanya, 1,65 euros per quilòmetre.

Per tant, davant aquesta situació que genera un greuge comparatiu, perquè genera una desigualtat entre els ciutadans de Sóller i la resta dels ciutadans de Mallorca i de les Illes Balears que per sortir fora del seu municipi no han de pagar un peatge, entenem que aquesta situació s'ha d'acabar i, per tant, la nostra iniciativa és que es produeixi el rescat de la concessió i que això ja sigui pressupostat i que hi hagi una col·laboració del Govern, perquè és cert que la competència sobre aquesta qüestió és del Consell Insular de Mallorca, això no ho negarem, però també és cert que el Govern de les Illes Balears està implicat en la qüestió. Per què? Perquè el Govern de les Illes Balears paga una subvenció als ciutadans de Sóller perquè tinguin un preu més barat per aquest peatge.

Concretament vàrem fer una pregunta escrita al Govern sobre quants doblers dedicava a aquesta qüestió i ens va contestar que a l'any 2014 s'hi havien dedicat 1,5 milions d'euros. Per tant, és evident que si es produís el rescat el Govern no hauria de pagar 1,5 milions d'euros cada any de subvenció.

Per tant, la nostra proposta és que hi hagi aquest compromís anual que posa ja el Govern per subvencionar, és a dir, que no hi hagi cap increment al cost al final, perquè en lloc de donar-ho com a subvenció, ho doni com a ajuda, col·laboració per al rescat de la concessionària, el cost serà exactament el mateix i aconseguirem que, efectivament, els ciutadans de Sóller no siguin uns ciutadans de segona, de Sóller, de Fornalutx, etc., no siguin uns ciutadans de segona que han de pagar per sortir del seu municipi.

Per tant, ens sembla una proposta de justícia, una proposta, ja ho he dit, molt simple que pretén el rescat, que s'acabi aquest peatge del túnel de Sóller i que el Govern s'hi impliqui i col·labori econòmicament en aquesta qüestió.

He de dir que, com que es va presentar la iniciativa al setembre del 2015, és evident que ha quedat desfasada la proposta que estigués al pressupost 2016 i que això s'hauria de corregir i hauria de ser al pressupost 2017. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès l'escrit [RGE núm. 14867/16](#), mitjançant el qual s'ha sol·licitat la retirada de l'esmena [RGE núm. 14823/16](#), passam a la fixació de posicions. Té la paraula el Sr. Gabriel Company del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, molt bon dia, senyores i senyors diputats. Jo intentaré estar dins el temps del Sr. Melià, ja que per res del món voldria abusar més que el que presenta la iniciativa, per tant...

He de dir que..., bé, tots sabem més o manco d'on ve aquesta concessió, és una concessió amb la bonificació per als sollerics, per als ciutadans de Fornalutx, després també per als estudiants de Bunyola que han d'anar a Sóller i darrerament, que també es va firmar un conveni amb l'Ajuntament d'Escorca, per a la gent d'Escorca.

I és vera que el Govern, almenys el que jo record, destinava prop d'1,5 milions d'euros anuals a aquesta ajuda.

Ens trobam que el gran problema per aquesta gent que en teoria té... o que pràcticament té aquesta ajuda és que la cobren amb molt de retard, no és d'ara, és de fa moltíssim de temps, record que quan vàrem arribar, que duim set o vuit mesos que no es pagava i nosaltres també vàrem tenir moltes dificultats amb els problemes de tresoreria que teníem. Sembla que ara tornam estar igual, quan hi ha molts més doblers pel que veiem dins els pressupostos, però tornam estar igual i sembla ser que les darreres notícies diuen que fa més de vuit mesos o que es duen vuit mesos de retard actualment, però bé...

Les competències en aquest assumpte són del Consell Insular de Mallorca i aquest debat ja es va produir si no igual, igual, idò molt semblant al febrer del 2011, on el Sr. Riudavets, del BLOC, ja deia que aquest és un tema competencial del Consell Insular de Mallorca i deia textualment que "l'única institució competent sobre aquesta matèria és el Consell de Mallorca", ho repetia el Sr. Bonet també quan parlava d'assumptes referits a aquesta concessió del túnel de Sóller.

L'import de rescat segons el que coneixem per estudis fets pel mateix consell insular, els tècnics diuen que estaria damunt 19 milions d'euros, damunt 20 milions d'euros, hem d'afegir aquí el que seria el manteniment del mateix túnel que seria de l'ordre d'1 milió d'euros anuals, la qual cosa ens duria a parlar d'unes xifres d'entre 25 i 30 milions d'euros segons els mateixos números del consell insular, i la concessionària hi afegeix uns 10 milions d'euros més quan parla d'aquells temes.

Nosaltres què pensam des del Partit Popular? Idò pensam que hi deu haver dins el Consell Insular de Mallorca altres prioritats a les quals atendre amb una quantitat tan important de doblers, creiem que serveis socials, carreteres o infraestructures diverses poden passar davant o haurien de passar davant en aquests moments al rescat d'aquesta concessió tot i que... sobretot perquè estam en... que faltin cinc o sis anys perquè aquesta concessió s'acabi.

La conclusió quant al que nosaltres proposam, o el que diríem, és que s'hauria de treballar a agilitar els pagaments i podríem proposar altres coses que s'han dit altres vegades i és que el Govern pagui directament a la concessionària amb la qual cosa els afectats estarien molt millor del que estan ara, no haurien de bestreure els doblers perquè després els tornin amb molt de retard i això ja es podria fer, podria ser una mesura que s'articulàs de forma immediata i després nosaltres estam perquè sigui el mateix Consell Insular de Mallorca, allà que són els competents, el que decideixi el que s'ha de fer i el que assumeixi, per tant, els costos que haurien d'assumir.

Moltes de gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, presidenta. Bé, vull dir que... bé, bon dia a totes i tots, vull dir que he crescut amb el túnel de Sóller, en la meua adolescència i la meua majoria d'edat he sentit parlar sempre del túnel de Sóller i, què hem de dir sobre el túnel de Sóller? Que és una de les moltes infraestructures de les Illes Balears per la qual un president del Govern de les Illes Balears és recordat i no precisament per la infraestructura en si, sinó per la corrupció que ha dut això.

Per tant, el túnel de Sóller és igual a Cañellas, igual a corrupció, igual a Partit Popular. Per tant, ja té l'estigma, la marca que ens deixa el Partit Popular a les infraestructures de la corrupció que se li va ocórrer fer aquí a l'illa de Mallorca, i és curiós perquè si se t'ocorre posar al Google "túnel de Sóller" surt directament: el cas túnel de Sóller va ser un cas de corrupció que va afectar el primer president de les Illes Balears, Gabriel Cañellas el qual va haver de dimitir.

La continuació dels fets, com ja sabeu totes i tots, però sí que cal tornar-los remarcar perquè torni quedar en el *Diari de Sessions*, els fets van consistir en l'adjudicació irregular de les obres de construcció del túnel de Sóller. Antoni Cuart, un empresari, soci del president Gabriel Cañellas i el pagament d'uns 50 milions de pessetes a la Fundació Illes Balears, presidida per Gabriel Cañellas i al mateix Partit Popular, per sufragar les despeses de les campanyes electorals del 89 i 91.

El procés es va iniciar el 7 d'abril de 1995, quan Eberhard Grosske, d'Esquerra Unida, va denunciar el president i conseller d'Obres Públiques del Govern balear, Gabriel Cañellas i Bartomeu Reus, i l'exconseller Jeroni Sainz, per suposada prevaricació continuada, en l'adjudicació de les obres del túnel de Sóller a l'empresa d'Antoni Cuart. El candidat del Partit Popular a la presidència del Govern central, en aquell moment José María Aznar, va obligar Gabriel Cañellas a dimitir. Cañellas va fer oficial la seva dimissió el 13 de juliol del 95 i el va substituir en el càrrec Cristòfol Soler.

En el judici també hem de recordar que varen ser jutjats, a part del president Cañellas, el llavors conseller d'Obres Públiques, Jeroni Sainz i el llavors secretari del Partit Popular de Balears, José Antonio Berastain. La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears, de juliol de 1997, va tancar el cas declarant provades les acusacions, però els acusats van quedar absolts per la prescripció del delictes. La prescripció del delictes, perquè a Espanya i també a les illes, la corrupció sempre quedava impune i així és com el Partit Popular i Unió Mallorquina se sentien lliures per robar a plaer. Però, és clar, qui tot ho vol, tot ho perd, i varen robar massa. I per tant, els casos que es van acumular damunt la taula del Sr. Cañellas, van ser d'aquesta època també podem dir que varen ser el Cas Sa Pobla, el Cas Agricultura, el Cas Mapau, el Cas Bon Sosec, el Cas Bitel, el Cas Cretu, etc.

Quin temps daurats del Partit Popular, la Sicília sense morts, que tant li agradava al Partit Popular. Segons parl, sí es nota l'emoció a la bancada del Partit Popular, ara prou impassible. Per tant, d'aquella pols vénen aquests fangs, com sabem ara, tenim un túnel que el Partit Popular va fer la concessió a l'empresa Globalia, participada per Fomento de Construcciones y Contratas i Bankia, grans entitats de capital espanyol, amb el nom de Companyia Concessionària del Túnel de Sóller Societat Anònima. A la seva plana web posa que la concessió és de 28 anys, jo he llegit a altres bandes que és de 33 i el peatge a dia d'avui per a no residents és de 4,95 euros i per als residents és d'1,30 euros, també dependent de la categoria del vehicle que passi pel túnel.

I és així de clar, de vegades els mallorquins arribam a ser tan bons al·lots que moltes vegades no protestam per aquestes coses. I per tant, és una vergonya que un túnel que avui dia es pot assegurar que està més que rescablat, si es pot dir així, que segons posen també 7.752 són els vehicles que suposadament passen diàriament per aquest túnel, es pot dir que la concessionària li està traient més suc que totes les taronges juntes de Sóller. S'ha dit també que és un dels peatges més cars de l'Estat, per a només 3.023 metres de carretera, que surten a 1,65 euros per quilòmetre. Per tant, és un greuge que els pobles veïnats de Sóller, quan s'hagin de desplaçar, ja sigui per feina, acompanyar els fills, etc. No obstant això, hem de ser responsables en una de les reivindicacions del poble de Sóller i dels diferents pobles del voltant de Sóller.

I dit això, ara tenim una carretera a l'illa amb un peatge que comporta un greuge de ciutadans de primera, els ciutadans de la resta de l'illa i les altres illes, i de segona categoria, que són els sollerics i els pobles del voltant de Sóller. Dic això perquè mentre la resta de mallorquins i illencs, podem circular per les nostres carreteres lliurement i que algunes d'elles han tingut un cost molt més elevat, tenim un poble de l'illa que sí que han de pagar peatge per utilitzar una de les seves carreteres.

Per tant, volem illes de justícia, que tothom tenguí els mateixos drets i que cap ciutadana i ciutadà de les Illes Balears hagi de pagar un peatge per circular per les nostres carreteres.

I dit això, moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que s'han dit moltes coses, tant el Sr. Melià, el Sr. Baltasar i, bé, el Sr. Company. Des de fa anys els residents de Sóller i els pobles de veïnat han liderat aquesta lluita, aquesta lluita per la compensació d'aquest greuge comparatiu. L'única infraestructura de carreteres de les nostres Illes Balears que és de peatge, una discriminació que s'ha intentat alleugerir amb les bonificacions als usuaris residents, però en realitat és un calvari de fa vint anys. Aquest clam per al rescat és des de fa temps, una reivindicació a la

qual MÉS per Mallorca hi dona suport des del seu inici. Record un bon grapat d'iniciatives que com a consellera del Consell Insular de Mallorca vaig defensar i a la qual la presidenta, la Sra. Salom s'hi va negar reiteradament.

Ara el president i el nou equip de govern del consell insular s'ha posat a fer feina de ple amb aquest objectiu i nosaltres aplaudim aquesta iniciativa. Queden sis anys per expirar aquesta concessió, fruit d'una pròrroga, que també va concedir el Partit Popular, i MÉS per Mallorca sempre ha defensat que anàs a càrrec de l'Estat, el PP també reiteradament s'hi ha negat. No ho entenem, perquè prefereixen que siguin els residents de les Illes Balears els que continuïn pagant les conseqüències d'aquesta obra pública, que, com ja s'ha dit abans, amb unes característiques típiques lligades a la corrupció i també una obra mal feta, perquè si recordam també va tenir multitud de deficiències just després d'haver-se fet, com moltes infraestructures aquí que s'han fet posteriorment, el metro, el Palma Arena, autopistes d'Eivissa, etc., o sigui que una cosa típica de moltes grans infraestructures que ha fet el Partit Popular.

Jo volia recordar una cosa, per al pla de rescat de les autopistes de Madrid, el Partit Popular no té tantes manies, al contrari, hi donen suport i carregaran aquesta nova hipoteca de més de 6.000 milions d'euros als ciutadans, a tots els ciutadans. I aquí, segur que molts dels nostres doblers també aniran a pagar el rescat d'aquestes autopistes de Madrid. En canvi, per pagar el túnel de Sóller el PP sí que s'hi nega. No ho entenem, no entenem aquesta reiterada negació en el rescat d'aquest túnel, i sobretot que vagi a càrrec dels pressuposts de l'Estat i a més amb tot aquest mal finançament i espoli fiscal, que ahir precisament defensàvem tots clarament i que crec que de vegades només és una postura o un maquillatge, perquè a l'hora de la realitat quan és l'hora de reivindicar, vostès no hi estan d'acord.

De totes maneres avui tornam debatre aquest rescat del túnel de Sóller, a proposta del Grup Parlamentari El Pi, una proposta registrada ara fa un any, com ha dit el Sr. Melià, és normal i durant aquest any s'han produït canvis i molts d'avanços, nosaltres n'estam contents d'aquests avanços. Gràcies a les actuacions realitzades pel canvi de govern en el consell insular, s'ha donat prioritat a aquesta demanda. Això és la realitat d'ara, s'ha donat prioritat a donar resposta a aquesta demanda. Una demanda davant d'aquesta discriminació injustificada que pateixen aquests residents farà ara 20 anys, de l'any 97, o sigui que l'any que ve ja farà 20 anys.

És cert que s'ha anat bonificant els residents de Sóller, també és vera que mal pagant, com ha dit el Sr. Company, compartesc que se'ls ha anat pagant malament. Però a més, enguany fins i tot el Sr. Montoro els ha fet declarar i tributar aquests ingressos com una subvenció i els ha fet pagar impostos damunt aquestes bonificacions que han rebut. O sigui que encara s'ha agreujat aquesta situació amb un perjudici afegit, que crec que tots ho hauríem de rebutjar, aquest perjudici afegit que ens ve de l'Estat espanyol.

Bé, la decisió d'iniciar aquesta tramitació del rescat del túnel de Sóller per part del Consell Insular de Mallorca és una decisió de voluntat política clara i ferma, que MÉS per

Mallorca aplaudeix i hi dona suport, aquesta és la situació. La col·laboració del Govern és clara i necessària. Actualment es fa càrrec, com ja s'ha dit, de la subvenció dels residents i per tant crec que hem de destacar, i crec que és així que s'està fent, la feina conjunta d'aquestes administracions, consell insular i Govern, en benefici d'aquests ciutadans i d'aquests residents que fa vint anys que pateixen aquesta situació.

Per tant el vot de MÉS per Mallorca és un vot clar de suport a aquesta iniciativa, perquè clarament l'equip del consell insular, en què participa MÉS per Mallorca, hi fa feina ferma, hi fa feina amb empena, i per tant volem que al final aquest rescat es faci amb el mínim... s'aconsegueixi el mínim de costos possibles a càrrec del poble, dels ciutadans. Això crec que també ha de ser un objectiu, un objectiu prioritari, que creim que no va ser l'objectiu del Partit Popular quan va fer aquesta obra i quan va donar aquesta concessió; crec que ara sí que ha de ser l'objectiu que ha de guiar aquests equips de govern i aquesta coordinació del Govern i del consell insular a l'hora d'aquest rescat, perquè en aquests propers sis anys, diguem, es pugui gaudir d'unes illes sense peatge.

Només vull fer un comentari. Jo crec que aquestes xifres que ha donat el Sr. Company de 30 i 40 milions d'euros són precisament les xifres que demana en concessionari, Sr. Company; vostè com sempre ha fet veu del concessionari en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, qui ho havia de dir, que vint anys després del túnel de Sóller i del cas del túnel de Sóller avui tornariem parlar d'aquesta infraestructura però en positiu, gràcies, per una banda, a la iniciativa d'El Pi, i gràcies també, sense cap dubte, a la iniciativa del Consell de Mallorca, d'haver agafat des del primer dia aquest tema i avui poder exposar que no és un tema que s'ha de començar sinó que és un problema que s'ha de concloure.

Efectivament, dia 17 de febrer del 97 s'inaugurava el túnel de Sóller, era el primer i únic peatge de carretera de les nostres illes i, com molt bé s'ha dit, un dels més cars d'Europa: 3 quilòmetres de carretera, quasi 10.000 vehicles diaris, 4,95 euros per trajecte. Una obra conflictiva en tots els sentits que va degenerar, com deia, en el cas Túnel de Sóller, del qual també el juliol del 97 el Tribunal Superior de Justícia emetia sentència i donava per provat que l'adjudicació va ser irregular d'unes obres de contractació, i que els recursos o una part d'aquests recursos van anar destinats a coses que, bé, en altres casos ja també coneixem, com són les campanyes electorals del Partit Popular, del 89 i del 91. I allò cert és que d'aquest túnel encara el Partit Popular n'ha de sortir.

El que hauria d'haver estat una millora de la comunicació dels pobles de la vall amb la resta d'illa es va convertir en aquell moment en un cas de corrupció però també en una llosa que recau encara avui sobretot sobre els veïns del poble de Sóller. És una reivindicació històrica dels pobles de la vall rescatar el túnel per convertir-lo en una via gratuïta per al poble de Sóller, però també de Bunyola, de Fornalutx, de Deià... El govern actual del Consell de Mallorca a la fi, i des del primer moment, va posar fil a l'agulla i està fent feina perquè el túnel de Sóller sigui d'accés gratuït per a tothom o, almenys, ho sigui per als residents de Sóller, Bunyola, Fornalutx i Deià, i en aquest sentit, com deia, es fa feina.

És cert, aquí s'han posat algunes xifres -la Sra. Campomar ja ho posava també de manifest- algunes xifres que són més la versió de la concessionària que no dels beneficis que pot tenir; 30, 38 milions d'euros és el que reclama la concessionària, en canvi el consell insular fa feina amb unes altres xifres que sense cap dubte jo crec que donen forma a una solució, que és la solució que esperem que sigui imminent per resoldre a la fi aquest rescat.

Com deia també s'han posat damunt la taula durant aquests anys moltes fórmules; no en tenim cap dubte, la ideal hauria de ser aquella que fos assumida per part dels recursos de l'Estat, sigui a través de conveni de carreteres, a través d'altres recursos, i en aquest sentit tampoc no fa falta repetir moltes xifres. D'aquest pressupost que s'està executant en aquest moment, 3.679 milions d'euros es dediquen -del pressupost de l'Estat- es dediquen a l'AVE; jo no sé si la xifra els sona, però és molt més del límit de despesa que vam aprovar fa molt poc en aquest parlament. Bé, idò, tot el pressupost d'aquesta comunitat autònoma es dedica a l'AVE; per tant, recursos de l'Estat sí, sense cap dubte.

Però també és cert que és de justícia que aquesta comunitat aposti per solucionar un problema i una injustícia que afecta alguns dels municipis de Mallorca, i per tant l'aposta que ha fet el consell insular creim que és valenta, és oportuna i nosaltres des d'aquí creim que el que hem de fer és donar-li suport, suport també instant el Govern perquè aquells recursos, aquells 9 milions d'euros que correspondrien als sis anys que queden de subvenció per als residents de Sóller i Fornalutx fossin ara destinats precisament a aquest rescat.

En qualsevol cas allò important és que els tres partits que formen part del govern insular hi estan d'acord, forma part del seu programa; allò important és que el Consell de Mallorca ha decidit liderar aquesta iniciativa, i jo crec que allò important també avui és que el Parlament estigui al costat d'aquesta tasca i d'aquesta feina. No en tenim cap dubte, els beneficis socials del rescat dels anys que queden, en contra del que ha afirmat el Partit Popular, els beneficis socials del rescat dels anys que queden superen en molt els costos de compensar la concessionària, i per tant donarem suport a aquesta iniciativa, que vol dir també donar suport a la iniciativa del consell insular i del Govern per resoldre d'una vegada aquest tema històric, i que a partir d'ara parlar del túnel de Sóller sigui parlar d'una via pública d'accés fàcil, accessible per a tothom, i especialment per als ciutadans de Sóller.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, el túnel de Sóller, como bien dice la proposición, es una de las vías de peaje más caras de España, pero además es también la más insegura de Europa por carecer de vías de evacuación. Todo es un despropósito, si bien Ciudadanos se abstendrá en esta proposición no de ley, puesto que carecemos de la información necesaria para poder decantarnos y comprometernos por el rescate de la concesión.

Somos conscientes que debe ser un proceso complejo, donde no sólo se tiene que llegar a un acuerdo con la concesionaria sobre el valor del rescate, sino también a la vez hacer coincidir el rescate con nuevas licitaciones para contratar las concesiones del mantenimiento del túnel; todo ello ha de pasar por el Consell Consultiu. Es un procedimiento complejo donde, por tanto, también, además de todo lo anterior, es importante conocer el tiempo aproximado que llevará el proceso, y sopesarlo con el tiempo que falta para que finalice la concesión. Consideramos que se tiene que hacer aquello que resulte más beneficioso para los ciudadanos, y para ello primero se ha de esperar a que finalicen las negociaciones que se están haciendo desde el consell, donde por ahora no se ha ofrecido el informe. Sería lo sensato antes de comprometerse.

La información de la que disponemos hoy es únicamente por las declaraciones que han ido haciendo los diversos consellers. El 7 de mayo de 2016 el director general de Movilidad del Govern declaró que el rescate del túnel de Sóller tenía un coste de unos 25 millones de euros según unos estudios que habían realizado a tal efecto los servicios técnicos del Consell de Mallorca; comentaba que es una cantidad muy elevada de dinero y no pudo precisar si las administraciones la podrían asumir. Por su parte la consellera insular de Territorio comentó que era complicado y caro y que por eso pensábamos que debe ser desde Madrid quien debe pagarlo. El 8 de julio la Sra. Garrida, habiéndose reunido con la empresa concesionaria, explica que ésta fija el rescate en un coste de 30 millones de euros y que desde la institución insular no pensaban abonar esta cantidad por excesiva. Comentaba que se estaban haciendo unos nuevos informes técnicos para determinar el coste encargado por una empresa externa. Hace dos semanas este informe externo determinó que la cantidad que se debería abonar al consell era de 18 millones de euros y no los 25 que se dijeron en un principio. Por otra parte la concesionaria también hizo su informe y ahora pedía más de 38 millones. Por todo ello el consell aseguró que seguramente todo acabará en un contencioso administrativo, ya que sería difícil llegar a un acuerdo, y aseguraba que se estaba trabajando con el departamento de Hacienda del consell y con el Govern para ver de dónde se podía conseguir el dinero.

Ante esta incertidumbre en cuanto a todo el proceso en el coste y en los tiempos, Ciudadanos se abstiene en esta

proposición. En cualquier caso no olvidemos que todo lo están pagando los ciudadanos, bien, si no hay rescate, por el peaje al cruzar el túnel, o bien, si hay rescate, porque se pagará de sus impuestos, por lo que la conclusión es que se tiene que estudiar con rigurosidad qué sale más a cuenta para el beneficio de la ciudadanía y luego decidir.

Nada más. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Un dels temes més recurrents en aquest parlament és el de la mobilitat entesa com un dret, i també com una eina imprescindible de prosperitat econòmica i social. Solem parlar sobretot de connectivitat aèria i ens oblidam massa vegades del transport marítim. A vegades també tractam dels problemes del tren i del seu finançament, i quan parlam de carreteres ho feim sobretot del problema de la saturació temporal i circumstancial d'algunes d'elles, del seu finançament, de l'impacte territorial que algunes han provocat, i parlam també de l'impacte moral que han generat la corrupció, els suborns i l'aprofitament il·lícit. Parlam molt de mobilitat, de connectivitat entre illes i amb la península, però ens oblidam massa vegades dels problemes que té encara molta gent per moure's d'una manera equitativa dins la nostra pròpia comunitat.

“La resta de ciutadans de les Balears no poden imaginar el que és haver de pagar cada pic que véns i vas de casa teva”, afirma el Sr. Melià a l'exposició de motius tot referint-se als habitants de la vall de Sóller. Té raó, costa molt, com també ens costa molt d'imaginar, Sr. Melià, a tants d'altres ciutadans i polítics el fet d'haver de pagar preus onerosos d'autobús quan estàs obligat a canviar d'illa per anar a l'hospital, o quan, essent estudiant i havent de fer de manera necessària...

(Petit aldarull)

...la vida a una ciutat d'una altra illa de la pròpia comunitat no pots gaudir en igualtat dels avantatges del transport públic.

Encara tenim moltes desigualtats interiors a resoldre. La del peatge del túnel de Sóller és una d'elles i ben important, sagnant. La desigualtat no l'han compensar mai els que són negativament desiguals; no ens l'hem en cap cas d'autocompensar. En aquest sentit solem reclamar que el Govern d'Espanya, l'Estat, ens compensi la insularitat i la doble i triple insularitat en tant que administració responsable de fer-ho, és a dir, reclamam que la desigualtat, la inferioritat de condicions, ens la compensi qui ha de garantir el preu efectiu de la igualtat d'oportunitats, de l'equitat als ciutadans i a les ciutadanes de les Illes Balears. Per tant, així com els desavantatges de la nostra connectivitat aèria i marítima ens els ha de compensar l'Estat -aço ho tenim tots ben clar-, les desigualtats dins el territori de qualsevol illa les ha de compensar la comunitat autònoma, bé de manera directa a

través de les competències del Govern, bé a forma indirecta amb el finançament a través dels consells.

El Sr. Melià té raó en allò que ens proposa; per açò el primer govern de Francesc Antich ja va establir la compensació econòmica del preu del peatge del túnel als residents de Sóller i Fornalutx; des de 2003 el pas pel túnel és de franc per a tots els residents d'aquests municipis, cosa que implica actualment un cost per al pressupost de la comunitat de més d'1,5 milions d'euros anuals. La solució adoptada, motivada per recursos tècnics existents llavors i la manca de disposició a col·laborar de l'empresa concessionària, presenta l'inconvenient d'haver d'avançar els doblers; a més s'han arribat a patir retards, com s'ha dit, de més de dos anys en el cobrament de la subvenció, cosa que ha generat prou perjudicis a les economies particulars dels habitants de la vall de Sóller i també a l'activitat i el dinamisme de les seves empreses, i açò sense parlar dels preus d'escàndol establerts per als no residents, que castiguen d'una manera molt greu l'economia dels pobles de la vall. Haver de pagar gairebé 10 euros per anar i tornar de Sóller o Fornalutx només es pot explicar per la magna generositat del govern de Gabriel Cañellas, Jeroni Sáiz i de qui va ser considerat el cervell ordidor de la trama de finançament il·legal del PP, José Antonio Berastain; açò sense comptar, és clar, amb els col·laboradors necessaris, que van créixer a l'ombra dels esmentats i que qui sap si no és gràcies precisament a l'allargada ombra del túnel que han pres i prenen encara el sol de la cosa pública.

El túnel de Sóller és el peatge més car d'Espanya, i d'un bon tros; és quatre vegades més car per quilòmetre que el túnel del Cadí, el segon peatge amb el preu més alt per quilòmetre d'Espanya, 39 cèntims; el de Sóller costa 1,65 euros, més de quatre vegades més que el del túnel del Cadí. Algunes xifres sobre peatges, preus per quilòmetre: Tarragona-València, 11 cèntims; Madrid-Guadalajara, 11 cèntims; Madrid-Ocaña, 10 cèntims; i si parlam només de túnels tenim el d'Archanda, 21 cèntims, i el de Vallvidrera, 25 cèntims. La generositat del PP ha fet que el túnel costi un 1 euros i 65 cèntims per quilòmetre durant vint-i-cinc anys. En duim dinou, en queden sis. Els delictes han prescrit fa estona, però a la vall de Sóller encara li queden sis anys de condemna, i és que la generositat del PP no anava dirigida, faltaria més, cap a la gent de Sóller, sinó cap a la Sra. Esther Koplowitz i el seu Fomento de Construcciones y Contratas, constructora i primera concessionària del túnel que l'any 2005 es va fusionar amb Bankia, la del Sr. Miguel Blesa -supòs que també els sona-, per crear Globalvia, l'actual concessionària.

Hi ha hagut fins i tot manifestacions ciutadanes i actes de boicot per reclamar la gratuïtat del túnel i el rescat de la concessió, ja s'ha explicat aquí a bastament, i el juny de 2012 l'Ajuntament de Sóller va aprovar una moció en què reclamava el rescat; l'ajuntament estava governat pel PP, amb el Sr. Carlos Simarro d'alcalde, aquest que reclama el dia del *machote*, no sé si el coneixen. Per açò, per la moció del PP del Sr. Simarro, esperàvem que el PP votés avui d'una manera coherent amb la seva petició, però ha preferit prolongar el greuge comparatiu cap als habitants de Sóller i la seva economia amb arguments precaris, d'una austeritat invertida.

Amb el rescat de la concessió rescatàriem, rescatarem, per a la dignitat institucional i la de la nostra política, la pàgina formalment iniciàtica del llarg catàleg de corrupcions que han escrit a les nostres illes tants de corruptes i de corruptors que s'han aprofitat de la gestió dels béns públics per a l'enriquiment personal i el finançament partidari. Amb el túnel rescatàriem, rescatarem, de l'oprobri de manera simbòlica la vergonyosa història d'uns fets delictius que van ser considerats com a demostrats pel Tribunal Suprem en la seva dura sentència, tot i que no van servir per condemnar el president Cañellas i els seus sequaços per haver prescrit els delictes, per més que així i tot el cas es va cobrar la seva dimissió al convertir-se en una rêmora en el camí de José María Aznar cap al govern d'Espanya i la submissió a les Açores, una dimissió que se va produir, tot s'ha de dir, tot i les protestes irades del Partit Popular de les Illes, que no volia que dimitís.

Diu l'adagi que molts dels mals són resultat dels abusos perpetrats. Res més cert, almanco en aquest cas. Arribar a un acord amb la concessionària no serà fàcil. Si les informacions de la premsa són certes reclama 38 milions pel lucre cessant dels sis anys de concessió que li queden. Si açò és el que espera guanyar encara, és ben fàcil fer els nombres del que s'ha embutxacat durant dinou anys, tot i que tot fa pensar que les xifres estan més que inflades. Esperem que l'acord sigui possible.

A més de ser el peatge més car d'Espanya el túnel de Sóller presenta greus problemes de seguretat que també s'hauran de resoldre. La seva ventilació és insuficient i també ho és el sistema d'enllumenat, i açò no és cap metàfora, per més que sembli el leitmotiv de les obres públiques del PP: metros navegables, carreteres que s'inunden, velòdroms impracticables per a les bicicletes, rotondes de dos pisos per fer un canvi de sentit, i abans que cap altra endemesa, la primera de totes, el túnel de Sóller, un túnel sense ventilació i mal enllumenat, del qual els jutges van destapar tota la mala olor, la pestilència moral, i en van treure a la llum les corrupteles de tot un president de govern i el finançament il·legal del seu partit, el PP.

La proposició no de llei d'El Pi té més de tretze mesos. Durant aquest any llarg el Consell de Mallorca ha fet passes per al rescat del túnel i el Govern s'ha compromès a col·laborar, que és el que demana el Sr. Melià, tot i que evidentment la partida pressupostària haurà de ser en tot cas per a 2017. Sap que l'acord avança, entre Govern i consell, per bon camí; es tracta d'establir el preu just de compensació a la concessionària, ja sigui de mutu acord o als tribunals, i de negociar amb aquesta, que sembla que no voldrà renunciar així com així a tan generosa bicoca. Com he dit al començament, és just que el Govern participi en el rescat del túnel tot col·laborant amb el consell, tot i que per fer justícia el rescat l'haurien de pagar entre tres: consell, Govern i PP, que en bona llei hauria de retornar els 300.000 euros que els tribunals van provar que va obtenir d'estranguis de l'adjudicatària. Així rescabalaríem, ni que fos setze anys després, una part minsa d'allò que havia de ser de les ciutadanes i els ciutadans de les Illes Balears i sobretot dels habitants de la vall de Sóller.

La segona setmana de maig Sóller celebra la festa de les Valentes dones, en record de la lluita de les germanes

Casasnovas contra els pirates, que saquejaven sistemàticament la vall a finals del segle XVI; llavors, diuen les cròniques, els bandolers gairebé formaven part del paisatge de la vall, tan bell als peus de la Serra. Amb el rescat del túnel es tancarà l'oprobri causat per un acte d'autèntic bandolerisme polític, el primer conegut i jutjat d'un seguit d'actes de saqueig de les arques públiques per part de la dreta insaciabla d'aquestes illes, un saqueig sense vergonya, amb tants d'indis de corrupció que fan presumir que aquesta és sistèmica, amb tants de fets provats en el perjudici i amb sentències condemnatòries, també algunes condemnes frustrades per la prescripció del delictes i amb tants d'actes de rapinya en benefici propi. Hem posat tanta fe en la corrupció, hi hem combregat tant i durant tant de temps que a Palma fins i tot han acabat per incorporar la corrupció devotament a les seves jaculatòries, *ora pro nobis*.

Donarem suport, evidentment, a la proposta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Agrair el suport que donen alguns grups parlamentaris i l'abstenció de la resta a aquesta proposta.

Lògicament, Sr. Company, nosaltres estam encantats amb agilitar els pagaments, però l'important no seria agilitar els pagaments, que mentre duri el sistema evidentment s'ha de fer, però nosaltres volem ser més ambiciosos i l'ambició passa per aconseguir el rescat. I crec que l'excusa de les competències és una excusa de poc recorregut, perquè ja ho diu la iniciativa que evidentment no és competència del Govern, però el Govern hi està involucrat i dedica uns recursos econòmics i, per tant, pensam que s'ha d'implicar en el rescat.

Nosaltres no parlarem dels temes de corrupció, evidentment a alguns els dóna per a molt, però no és objecte de la nostra proposta.

Evidentment, si ho assumís l'Estat, via conveni de carreteres, però bé, tot això es troba tan en l'aire, que, uh, uh, ho veig complicat.

I és clar, molts diuen: hi ha avanços. Bé, el que hi ha per ara són bones intencions i qualche estudi, però no realitats. Perquè aquí surt la portaveu de MÉS per Mallorca i diu: la realitat. No, la realitat, per ara, la realitat és que contínuament és peatge, aquesta és la realitat. Ja veurem si serem capaços d'aconseguir que no sigui la realitat, però per ara aquesta és la realitat, més enllà de les bones intencions les quals compartim totalment, compartim totalment.

La Sra. Ballester de Ciutadans, em deia: tot ho paguen els ciutadans; és clar que tot ho paguen els ciutadans, efectivament, però el problema és quan ho paguen concentradament només uns ciutadans, que és aquest el cas que ens ocupa, perquè això

només ho paguen els ciutadans de Sóller, no ho paguen els d'Alcúdia o els de Ciutadella o els de Sant Josep, ho paguen els de Sóller, d'una manera molt intensa i molt específica. Per tant, és vera que tot ho paguen els ciutadans, però la injustícia és quan només ho paguen uns ciutadans i no la resta de ciutadans que tenen una mobilitat gratuïta, cosa que no passa als ciutadans de Sóller.

I Sr. Borràs, nosaltres estam absolutament d'acord amb el que vostè ha dit del transport públic, un transport públic a la capital per a tothom, també se suposa que per a la resta de ciutadans que no són de Palma i que es troben a la part forana, que es veu que a vostè no li preocupa tant. Nosaltres respectam i té tot el nostre suport en relació amb les esmenes que vostès han presentat i ho saben, l'únic que els hem reclamat és que incloguin també la resta de ciutadans de la part forana.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hem d'entendre que el punt segon fa referència al pressupost del 2017? D'acord, gràcies.

Procedim a la votació. Votam.

Vots a favor, 34; abstencions, 20.

Queda aprovada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS